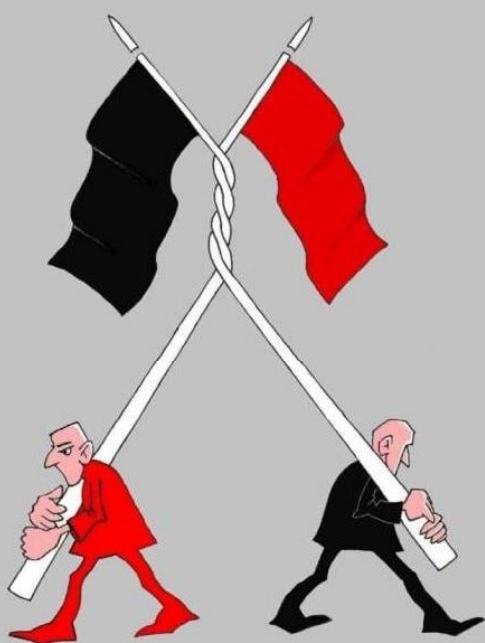

EMIL STRNIŠA - CIPALOV

AFORIzMI • KARIKATURE • SATIRA i SVAŠTA POMALO

OD MILE SAŠITRNa DO MARUNA IV.

Emil Strniša - Cipalov rođen je 3. 8. 1953. u Splitu, ne svojom krivnjom. Odrastao je u Majdanu, Solinu i Splitu. Satiričar, aforističar, karikaturist, ilustrator, jednom riječju - humorist. Najveći dio života pisao i crtao u listu tortke „Dalmacijacemet“ u čijim je prostorima imao prvu samostalnu izložbu karikatura 1981. g. U „Solinskoj kronici“ već više od trideset godina zastupljen je humorističkom kolumnom „Zvonko“. Dobitnik je brojnih nagrada kako za karikature, tako i humorističke priloge u zemlji i inozemstvu. Član je Hrvatskog društva karikaturista i Udruge hrvatskih aforista i humorista. Možete ga naći i iznad potpisa Marun IV.

Strniša

Emil Strniša - Cipalov

OD MILE SAŠITRNA DO MARUNA IV.

Nakladnik
Udruga hrvatskih aforista i humorista

Za nakladnika
Mladen Vuković

Urednik
Mladen Vuković

Recenzent
Zlatko Tomić

Lektor
Zlatko Tomić

Grafički prijelom i naslovnica
Emil Strniša - Cipalov

Izbor aforizama
Jasna Boban - Strniša

Tiskano u srpnju 2025.

ISBN 978-953-8555-12-1

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Sveučilišne knjižnice u Splitu pod brojem 200127014.

Emil Strniša - Cipalov

OD MILE SAŠITRNA DO MARUNA IV.

(Aforizmi • Karikature • Satira i svašta pomalo)

Split, 2025.

NAPOMENA PRIJE ČITANJA

Htio sam izdat knjigu, ali u traženju pametnog i iskusnog izdajnika naletio sam na reklamu za knjigu „Što Europa želi?“ autora Slavoja Žižeka i Srećka Horvata za samo 5 oera. Sad se pitam bi li tiskanje bilo čega, osim novčanica, imalo smisla. Vjerojatno ne bi, ali: Kako se objavljivanje romana Scotta Fitzgeralda „Lijepi i prokleti“ (The Beautiful and Damned) približavalo, Burton Rascoe, svježe zaposleni književni urednik časopisa New York Tribune, pokušao je od Zelde izmamiti njenu recenziju Scottovog najnovijeg romana. U svojoj recenziji, Zeldina je napisala sljedeće:

„Za početak, svatko bi morao kupiti knjigu iz sljedećih razloga:

- prvo, zbog toga što ja znam gdje je zlatna haljina za svega 300 dolara u Četrdeset drugoj ulici,
- također, ako dovoljan broj ljudi kupi knjigu, znam gdje ima i potpuno okrugao platinasti prsten,
- ako je gomila ljudi kupi, mom mužu je potreban dobar zimski kaput, jer mu je onaj koji već ima fino odslužio prethodnih godina...

Čini mi se da sam na stranici knjige prepoznala odlomak mog starog tajnog osobnog dnevnika koji mi je nestao ubrzo nakon vjenčanja, a i dijelove nekih intimnih pisma koji mi, mada malo izmijenjeni, djeluju vrlo poznato. Zapravo, izgleda da gospodin Fitzgerald smatra da plagiranje počinje upravo od kuće.”

Pametna Zeldina, zna dobro da u velikoj većini ljudi počiva onaj dobrodušni nagon koji želi pomoći u stvaranju nečeg većeg, pa makar to bio dio Scottova kaputa. I normalno Charles Scribner's Sons objavio je knjigu u ožujku 1922. pripremivši početnu nakladu od 20 000 primjeraka. Iako nije bila među deset najprodavanijih romana godine, knjiga se prodavala dovoljno dobro da opravda dodatno tiskanje od 50.000 primjeraka i novi Scottov kaput.

„Lijepi i prokleti“ je u tili čas pretvoren u tada još nijemi dramski film iz 1922. godine u režiji Williama A. Seitera. Film je bio uspješan na kinoblagajnama, a kritičke recenzije su uglavnom bile povoljne. Prema podacima Warner Brosa, film je zaradio tadašnjih velikih 327.000 dolara na domaćem i 22.000 dolara na inozemnim tržištima.

Ovo nije nalik ni na prvi ni na drugi Fitzgeraldov roman, djela koja se usredotočuju na raskalašeno ponašanje i blistave ekscese američkih besposlenih bogataša u zlatnom dobu New York's café society.

Ovo je (ne)ozbiljna zbirka, ili bolje rečeno zbrka, samo manjeg dijela raznovrsnih radova raspršenih kroz godine života i listove novinskog papira. Od prvih omladinskih zidnih novina do današnjeg tiska. Je li ćorava koka počokala prava zrna ide vama na ocjenu.

Normalno, posvećena je mojoj supruzi, koja nije dozvolila da uzmem njeno prezime, ali mi je pružila sve ostalo u ovim dugim godinama zajedničkog življenja. Najviše taj osjećaj za humor samom činjenicom da je pristala da se uda za mene.

Autor

1000 I NEŠTO AFORIZAMA - a sve ostalo pomalo razbacano

- ❖ I u početku bijaše njegova završna riječ.
- ❖ Između dvaju riječi je razmak, a između rečenica često i uzmak.
- ❖ Pa šta da pišem humorističke priloge. Samo ubijam vrijeme dok ono ne ubije mene.
- ❖ Ne pišite svašta na Facebooku. Mogli bi dobiti Nobelovu nagradu!
- ❖ Aforizam treba biti toliko kratak da potpis ispod njega izgleda predugačak.
- ❖ Uvijek počnem pisati roman od kraja jer mi se teško suočit s praznim listom na početku.
- ❖ Pa šta da je Hemingway mrtav, ima nas još živih.
- ❖ Tekst se čita redak po redak a autor između njih.
- ❖ Spala knjiga na dva slova - J i A.
- ❖ Satira je čarobno ogledalo u kojem se vidi svakog osim sebe.
- ❖ I ja kao i Sokrat znam da ništa ne znam ali mene nitko ne spominje.
- ❖ Ne zavidite humoristima, puno je umora u crtici humora.
- ❖ Pisat ću autobiografiju tek kad saznam sve o sebi govoreći sve o drugima.
- ❖ Mnogi su počeli s anonimnim pismima a završili s memoarima.
- ❖ Prodao sam auto kao bih tiskao knjigu o sebi, sad tražim tko će mi napisat samo biografiju.
- ❖ Volio bih da mi daju Nobelovu nagradu za književnost. Pa da je odbijem.
- ❖ Nema kulta kulture dok postoji kultura kulta.
- ❖ Svaki koncept treba svog Sizifa, možda ga dogura do vrha.
- ❖ Gdje on dođe sije buru, cenzurira i cenzuru.
- ❖ Da, ja sam književnik. Koautor sam više desetaka knjiga utisaka i stotinjak knjiga žalbi.

Biti Pisac ili pisac

Je li slučajno da se Dan utamničenih književnika 15. studenog obilježava istog dana kad i po hrvatskom Wikiju, sasvim netočno, pada i Dan borbe protiv siromaštva?

Ali Wiki je Wiki-kikiriki. A možda su u pravu što se Kroejša tiče (tu bi svaki dan mogao biti taj Dan), malo se tko bori protiv siromaštva, osim onog vlastitog, pa se onda grabi toliko dugo dok se ne namakne za pet generacija unaprijed.

Vratimo se mi ipak Danu koji su iskusila mnoga pera a koje je nekakva, ova ili ona vlast, htjela utjerati u torove vlastite ideologije. Ništa novo i ništa nepoznato, korjene vuče još iz stare Grčke, pa je tih crnih ovaca bilo i u starom Rimu, jer kako znamo iz citata – Porobljena Grčka je Rimu dala kulturu, pa i te crne ovce. I u srednjem vijeku puno sretniji, a možda i pametniji bili su nepismeni ljudi ako su imali odmak od vlasti ili se nisu rodili s srebrnom žličicom u ustima.

Nije ih rastezala crkvena inkvizicija amo-tamo, nisu u kompletu obuvali španjolsku čizmu i grijali se na vlastitoj lomači.

I tako je nastavljeno godinama, stoljećima sve dok 1981. PEN International Writers in Prison Committee nije odlučio - što? Da svima onima koji su patili ili pate zbog pisane riječi posveti jedan dan u godini.

Osim povećanja svijesti javnosti o progonjenim piscima općenito, PEN koristi Dan zatvorenih pisaca kako bi usmjerio pozornost na konkretne progonjene ili zatvorene pisce i njihove pojedinačne slučajeve.

Gornji red: Fyodor Dostoevsky, Jacopo Timerman, Aleksandr Solzhenitsyn, Oscar Wilde, Vaclav Havel.

Drugi red: Wole Soyinka, Victor Serge, Vlado Gotovac, Karlo Stajner, Ananta Toer.

Treći red: Miguel de Cervantes, Arthur Koestler, St Paul, Osip Mandelstam, Moša Pijade.

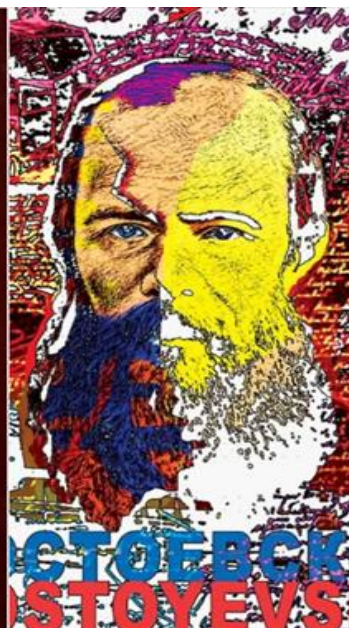
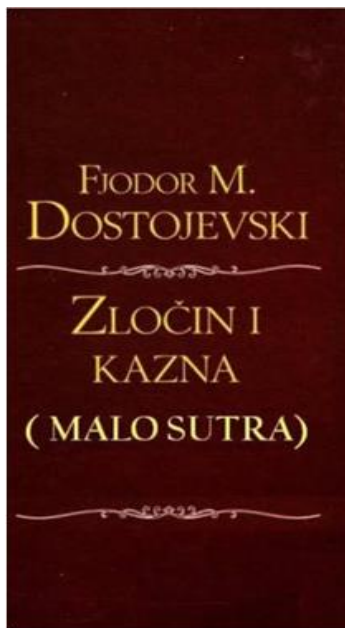
Rijetko se uspijeva, osim ako osoba, kao na primjer Orhan Pamuk već nije izgradila izniman međunarodni status, pa je vlast shvatila da je bolje da žive u tvrdoj kohabitaciji nego da od genijalnog pisca prave mučenika.

Nažalost ovaj Dan služi i kao spomen na sve književnike ubijene od prošlogodišnjeg Dana književnika zatočenika. Primjera radi, između 15. studenog 2007. i 15. studenog 2008. najmanje 39 pisaca iz cijeloga svijeta ubijeno je u okolnostima za koje se pretpostavlja da su povezane s njihovim zanimanjem, bez obzira radi li se o prozi ili (sotonskim) stihovima. Uf, skoro. Na slikama poznate su face koji su okusili memlu zatvorske ćelije. Nekima je jednostavno istekao rok trajanja osude, a nekima je pomoglo što je vrijeme učinilo da željezne rešetke ciknu poput onih kristalnih, kad je vanjski svijet podigao temperature do krajnjih granica. Znaju o čemu pričam, bar oni koji su učili tehnologiju materijala kod pokojnog profesora Gabrića.

-
- ❖ Nekad je mecene trebalo vući za rukav, danas sponzore za nogavicu.
 - ❖ Idiot. Preživio je Rat ali je u Miru naletio na Braću Karamazove.
 - ❖ Pametan ne zna gdje mudrost završava, a glupan gdje započinje.
 - ❖ Pišite aforizme kako vam gluposti ne bi pale na pamet.
 - ❖ Ako niste u stanju da taj ugljik u grafitu pretvoriti u dijamante na papiru, okanite se olovke.
 - ❖ Želio bih za jedan portal napraviti intervju s Dostojevskim. Samo ne znam kad je slobodan.
 - ❖ Meni je esperanto kao materinji jezik, pa postoji mogućnost da sam tamo i rođen.
 - ❖ Tko stvara vlastiti stav iz istrnutih citata nalikuje na nekog tko je gledao nijemi film bez slike na ekranu.
 - ❖ Neki ne mogu ni sakrit' dosadu koja ih obuzima. I onda kupe knjigu koja se slaže s bojom police.
 - ❖ Ne vjeruj nikome tko mukte piše aforizme. Taj ili je lud ili je blesav.
 - ❖ Kad već pitate što bih najradije čitao na pustom otoku - pa ako bi bilo moguće, tetovaže zgodne cure na nezgodnim mjestima.
 - ❖ Vijest dana - ponovo se uvodi književna nagrada „Kiklop“ u kategoriji najčitanije knjige u protekloj godini. Ove godine laureat je – „Putovnica Veleposlanstva RH u Dublinu.“
 - ❖ Nekad se ubijalo TOPOM, danas lapTOPOM

Fjodor Mihajlovič Dostojevski

Danas se Dostojevski vrti na Fejsu više nego po knjižnicama. Normalno, na današnji dan 9. veljače daleke 1881. rastavio se od života, nakon burne ispovijesti, vjerojatno nesvjestan tog čina,

kao što je bio nesvjestan prilikom rođenja. Al' su Idioti nastavili živjeti i dalje. Da, s velikim slovom – oni koji se žrtvuju za svih, napušteni od svijeta.

Nije bila to loša smrt, tragedija je bila njegovo umiranje, a tragično je bilo i opraštanje od jednog od najvećih pisaca u povijesti ljudske pismenosti. Lijepo je kad ga se godinama poslije ljudi sjete i napišu par riječi, netko crticu, netko biografske podatke, a netko hvalospjev. Često se u tim izljevima osjećaja provuče i koja rečenica slična Tarantinovim filmovima gdje se Sharon Tate i Masonovi sljedbenici nikad nisu sreli.

Jest da danas nije nešto popularno biti ruski književnik u Bruka-selesu, ali ako su ti preci prvim udisajem udahnuli ukrajinsku ariju, ustvari, zar za njega uopće postoje nekakve državne granice...

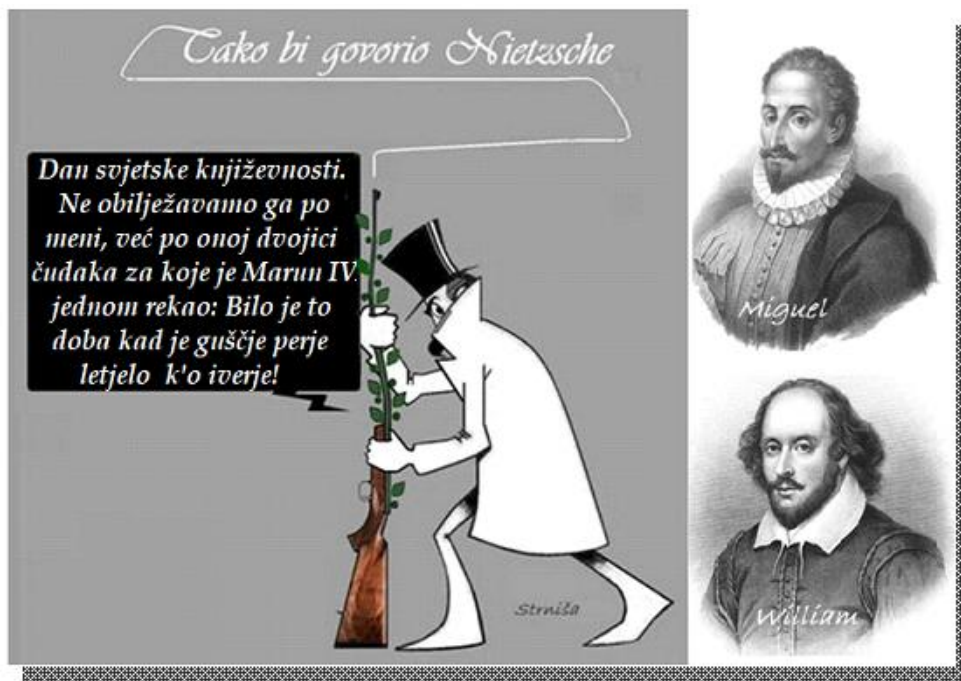
16. studenog 1849. - Fjodor Mihajlovič Dostojevski na ledenom je zraku čekao da bude strijeljan kad je doznao da mu je smrtna presuda zbog djelovanja protiv vlasti u sklopu tzv. Kruga Petraševskog, preinačena u 8 godine robije u Sibiru. Presuda je glasila: „Inženjerski poručnik F. M. Dostojevski, star 28 godina, zbog učešća u zločinačkim planovima i pokušaja širenja brošura i proklamacija štampanih u tajnoj štampariji - osuđuje se na smrt strijeljanjem“. U stvari, caristički autoriteti nisu ni mislili strijeljati zbunjene petraševce, nego se radilo jedino o izživljavanju nad nemoćnim ljudima. Pisac je četiri godine robijao u Omsku, a nakon toga morao je četiri godine služiti malo kao običan vojnik malo kao karijerni sabljonoša u surovim uvjetima zabačenih krajeva azijske Rusije. Novo u svjetonazoru Dostojevskoga nakon sibirске katarze osim svete knjige pod miškom, jest glorifikacija carizma, ruskoga pravoslavlja i nacionalizma, te općenito protuzapadnih stavova u kojima se Dostojevski približio slavjanofilima, no nikad potpuno. Rekli bi iznad kliškog tunela – udri Vlaja pa si mu prijatelj, a ja – ništa ne natjera čovjeka da promijeni mišljenje kao hladan zid iza i tople cijevi ispred njega.

ŽUTOKLJUNAC iz SELA STEPANČIKOVA koji je bio totalni **IDIOT** okušao se kao **KOCKAR** i opelješio **BRAĆU KARAMAZOVE** što je vidljivo iz **ZAPISA IZ PODZEMLJA**. On i njegov **DVOJNIK** u igri postali su žrtve njihovih **DEMONA** i **BJESOVA**. **PONIŽENI I UVRIJEĐENI** ti **BIJEDNI LJUDI** ljudi zatukli su jedne **BIJELE NOĆI** i njihovu **NETOCHKU NEZVANOVU** što je dokazano ovaj put **ZAPISIMA IZ MRTVOG DOMA** dotične, pa je za **ZLOČIN I KAZNA** bila više nego primjerena.

Malo svjetskih perovođa iz moje olovke

- ❖ Postoje tri vrste umjetnika. Jedne vodi unutarnji poriv, druge čelična volja, a treće kvalitetno gorivo.
- ❖ Imao sam koncept u glavi, ali nisam imao sve konce u rukama.
- ❖ Bio je to dobar koncept dok nije naišao na kontracepciju.
- ❖ Možemo li zanemariti prvo izdanje knjige, čujem da drugo dođe puno jeftinije.
- ❖ *I Rat i mir* je počeo kao koncept, a onda se stari skriboman raspisao.
- ❖ Na kraju teksta svake dobre knjige trebao bi biti zarez a ne točka.
- ❖ Kažu da pišem gluposti. Tko zna bolje široko mu polje.
- ❖ Pišem malo i ništa. Ne pišem za publiku, pišem da izbacim iz sebe. Mnogima se ne sviđa, stvar jezika ili ukusa a možda i okusa, većina više voli slatku laž nego gorku istinu. Razumljivo, život je kratak, uživajmo u bajkama.
- ❖ Sloboda medija počiva na slobodnom umu novinara i velikim mudima urednika.
- ❖ Rijetki su pisci počinjali rečenicu velikim slovom, a da je pritom nisu završavali velikom čašom.
- ❖ Da Bog odluči na zemlju vratiti sav onaj alkohol kojeg su američki pisci, francuski pjesnici i hrvatski humoristi ispili tijekom prošlog i ovog stoljeća, Noin potop bio bi prema tome lagana proljetna rosa.
- ❖ Tko svojoj obitelji ne može pružiti mali raj na Zemlji ne treba tražiti ni veliki na nebu.
- ❖ Žezlo je palo, sad se diže zastor.
- ❖ Ako ne znaš što osjećaš prema Čehovu, znaš li bar što osjećaš prema njegove - *Tri sestre*? Ako ne znaš, imat ćeš problema s Domovinskim pokretom.
- ❖ Kad se riječima ne bi ubijalo, bilo bi mrtvih puno, puno manje.
- ❖ Karikirano ali potpuno istinito - Tolstoj je punio kadu žlicom, a Shakespeare loncem.
- ❖ Šta ima novo u novinama? Samo datum.
- ❖ Val uspjeha podiže i potapa.

- ❖ Za blagdane se blaguje, a ostale dane ako se što nađe.
- ❖ Puno je lakše udariti šakom o stol, nego na njega staviti komad kruha.
- ❖ Provalili su mi u stan, srećom kruh je bio pod ključem.
- ❖ Snimali su mi želudac na carini. Ma, kakva droga? Samo paučina!
- ❖ Otkako su mi prerezali pupčanu vrpцу nisam se pošteno najeo.
- ❖ Gladnom čovjeku trbuh počinje između ušiju.
- ❖ Ja nisam rasist, uzet ću komad kruha bilo kakve boje.
- ❖ Došlo doba da ni gladan gladnom više ne vjeruje.
- ❖ Duža su dva metra do motike nego dva kilometra do žlice.
- ❖ Tko tebe kamenom ti njega kruhom - starim petnaest dana.
- ❖ Ne sugeriraj mi pitanjem odgovor jer ne želim reći ono što želiš čuti.
- ❖ Nemam prošlost, znači imam perspektivu.
- ❖ Bezumlje u prošlosti obično se pretvori u jednoulje u budućnosti.

Bojkot

Lijepi naš hrvatski jezik. Uz njega i kraćušno pametni veliki hrvatski jezikoslovci koji su počeli od dvocijevnog nabiguza preko zrakomlata ili uvrtnjaka pa došli do ležećih policajaca koji su

stalno u službi. Srećom, nađe se jedna pametna narodna glava i makne lijenčinu s ceste i postavi USPORNIK. Nema ništa na silu, osim ako nije iz naroda i za narod kako je nekad davno rečeno i nikad sprovedeno. Vi biste proveli reformu hrvatskog jezika, a i za REFORMU nemate prikladnu, (da se narugam) - adekvatnu riječ. Morao bi i ministar promijeniti prezime, Fucks ne naginje budućem domovinskom pravopisu, a prezime Lisica ionako je udomaćeno s jedne i

druge strane Drine. Ali, danas nije to bitno.

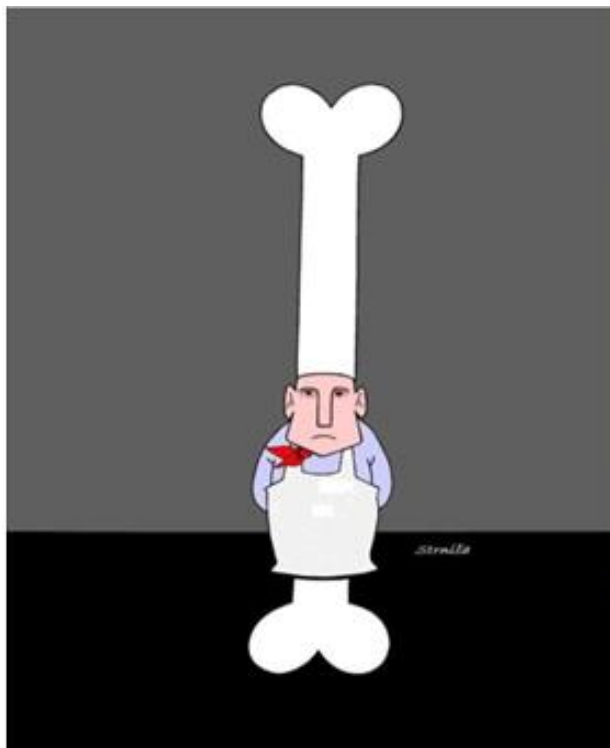
Bio sam u ljekarni po lijekove. Malo kupaca. Nije vruga da i oni vodeći se općom klimom bojkotiraju svoje zdravlje. BOJKOT, čudno ni to nije hrvatska riječ. Ima li za tu imenicu kakva naša jednosložna zamjenica a da nije duža od prezimena onog Švabe Berndta Ottovordemgentschenfeldea. Ne znam. Nisam pametan kako neki misle, samo glumim pametnjakovića kao i engleski menadžer koji je zapaprio Ircima život u drugoj polovini devetnaestog stoljeća zbog odbijanja kupovanja njihovih proizvoda. I zvao se Charles Boycott. Danas kažu da je s druge strane zaslužan što više Iraca ima u Amerikama nego u samoj Irskoj. Jasno, potomstva onih koji su prešli preko bare i nisu ostali na majčici zemlji gladni i jadni k'o nekad crkveni miševi. I tako u taj bijeli petak, mi koji nismo otišli u oporavljenu Irsku, imali smo hrvatski BOJKOT trgovačkih lanaca, lanaca - što podsjeća da su kupci, a bogami i tete među policama, a pogotovo one za blagajnama roblje. Neki izdajnici i danas troše pare na kupovinu, ali ti vjerojatno imaju stranačku iskaznicu više pokraj, a manje u srcu. Trgovcima se smiješi brk. Danas pune ruke posla, zbrajaju pare koje su pokupili jučer i pune police koje će lica, čvrsta u svom naumu danas, isprazniti sutra. Sreća naša što smo politički pismeni, pa se ugledali na novoizabranog foteljaša u Oralnom uredu. Nije ni sjeo a već opalio bojkot ne samo kineskoj robi, već i prijateljima i saveznicima koji lješkare u nekakvim neučinkovitim europskim uredima u Bruka-selesu i gledaju kako Atomi - um hvata hrđa, a Manneken Pis nema problema s prostatom.

Pametni Ameri. Oni su imali bojkot prije Boycotta. Još kao kolonije znali su odgovoriti pohlepni Britancima na njihovoj skupoj robi i visokim carinama. Nije bilo pet popodne kad su im priredili Bostonsku čajanku, bez porculanskih šalica i tanjurića. I onda malo po malo, slinavo i krvavo izborili se da danas oni određuju koliko što vrijedi na svjetskom tržištu i tko da s kim pregovara na nekoj novoj Jalti na arapskom pijesku. America first.

I mi smo kao bili Hrvatska prva, od 1991. sve tamo do 1995. za dobar dio naroda. Manji dio, bliže vrhu više je volio ono – Ja prvi. Upravo zbog njih, malo po malo postali smo kolonija, ne samo čata iz Bruka-selesa i njenih članica, nego pazarni banak za kinesku robu, što kako-tako i mogu razumjeti, ali nikad i nikako - da uvozimo tijesto iz Poljske, odjeću iz Bangladeša i Kambodže. Toliko o bojkotu, jebo nas Varteks....

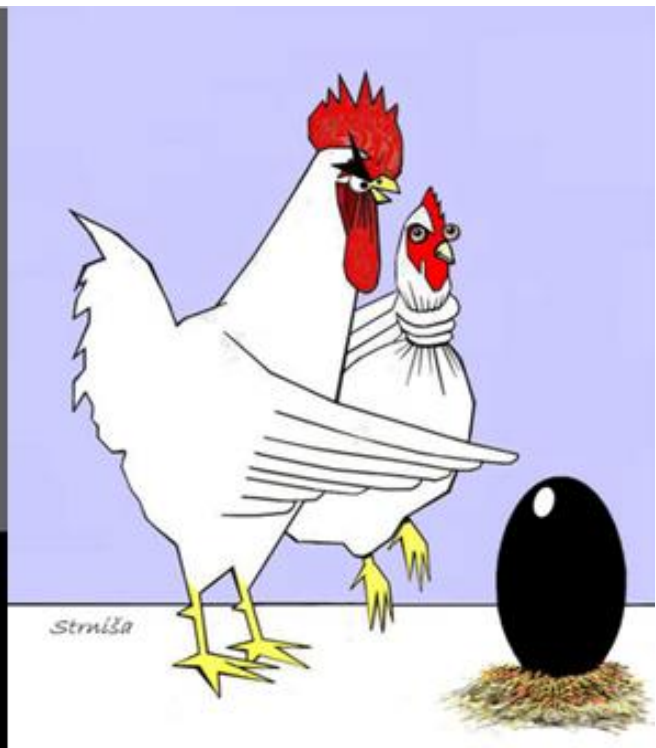
- ❖ Svaka čast. Igra je bila na visini. A sad bi malo kruha.
- ❖ Još niste primijetili? Taj šešir s vaše glave sada vam je u ruci i to naopako.
- ❖ Najvažniji cilj države ovog trenutka je umiroviti što više umirovljenika.
- ❖ U odnosu na Krapinskog čovjeka, mogu reći da ovi današnji živi prilično dobro.
- ❖ Tko previše sanja o zvijezdama a grije se na plin, na kraju sanja o plinu a grije se na zvijezdama.
- ❖ Gaće su na štapu, još samo da završi natječaj za himnu.
- ❖ Uvjerili ste se - dok uhljebi trče za novcem, za hljebom trče penzioneri.
- ❖ Završio je EURO, završio je Wimbledon, završile su Olimpijske igre... alo, što je s kruhom?
- ❖ Brstite lišće dok ste mladi. Trava će vam ionako biti na dohvat u kad ostarite.
- ❖ Svi se vesele. Neki dolasku Nove godine, a većina što je preživjela Staru.
- ❖ Usklađivanje mirovina i porast troškova života prate se kao Matan i dektiva.
- ❖ Nekome mirovina dođe na račun pa odmah nestane u obračunu.
- ❖ Zbog krumpira se krajem devetnaestog stoljeća iz Irske iselilo više od milijun Iraca. Koliko će se ove godine iseliti Hrvata iz Hrvatske zbog glava od kupusa?
- ❖ Oni koji imaju zakrpe na hlačama obično nemaju zakrpe na karakteru.
- ❖ Što džep kraći to dan duži i obratno.
- ❖ Jedva je sastavljao kraj s krajem od silne trbušine.
- ❖ Ovo je postalo suludo. Neću preživjeti ni kao vegetarijanac.
- ❖ Dolaze blagdani. Jedni će mrsit, drugi brstit.
- ❖ Čuvaj glavu, otvori usta samo ako ti je žlica u ruci.
- ❖ Mi smo država BLAGO-stanja. Tretiraju nas kao stoku.
- ❖ U hrvatskoj Vladi neki ministri su samo jednosezonska roba.

Kad ti se zalomi u vlastitom „selu“, a zatim u najmnogoljudnijim svjetskim državama.

Specijalna nagrada

5. Međunarodna izložba karikature Solin 2009.

SPECIAL PRIZE

smehanapa international cartoon festival russia 2010

THRID PRIZE

Thank you very much for your contribution for the *2010 FIFA World Cup South Africa Cartoon Exhibition*. Please receive our little gift for your support to the exhibition and our international cartoon activities all the time.
Best regards!

www.zhongman.com E-mail: zhongman@zhongman.com Tele: 8610-88571219

SPECIAL MENTIONS

UMO 6th INTERNATIONAL CARTOON CONTEST '10 INDIA

Mišja rupa

Držeći se običaja, poslije obilnog ručka, lav kralj svih životinja, a posebno mačjeg roda, oholo prošeta savanom. I tako šetajući naiđe na uplakanog i uzdrhtalog miša koji se nije na vrijeme sklonio u svoju mišju rupu.

- Ne boj se, danas sam sit i zadovoljan da bi mi ti kao zalogajčić mogao nešto značiti. Nemam čak ni trn u nozi. Nego zanima me zašto se tako treseš, kao da ti je stigao porez na nekretnine. Možda ti mogu pomoći, ipak sam ja veliki lav.

Nesreni miš se pomalo smiri, pa malo ohrabren lavljom prijaznošću reče:

- Gospodaru, Vi dobro znate da otkada postoji mišji rod, taj vječno živi u tamnim i dubokim mišjim rupama, a kad se usudimo da nas ugrije malo topline i sunca već nas čeka opasnost i često smrt. Meni je Gospodaru, iskreno govoreći, dojadila ta mišja rupa, ta tama i opasnost po život, pa Vas molim da mi izadate nekakvo rješenje i dozvolu da živim na suncu i zraku, bez svakodnevnog straha za goli život.

Lav ga promotri onako sitnog, zamisli se, sjeti se priče o djedovom trnu u nozi, i reče:

- Mali moj, tako bi kao trebalo bit, da svak ima svoje mjesto pod suncem. No ti si miš i to neskroman. U najmanju ruku htio bi se usporediti s mačkom. Ali eto, danas sam dobre volje i dat ću ti vrijedan savjet. Poslušaj me, kako bi bilo da položiš nekakav kurs, moguće i diplomiraš, te postaneš mačak. Tada bi se tvoj slučaj sam po sebi riješio. Nadležnima reci da imaš moju preporuku.

Mali miš toplo zahvali velikom lavu na savjetu i sav sretan ode. Fakultet kojeg je vodio stari lisac u svojoj jazbini nije bilo daleko, tako da je mali miš brzo stigao s preporukom. Preporuka od lava popunila je index u jedno jedino poslijepodne.

Sutradan, dok se lav odmarao u sjeni rijetkog baobaba jave mu da neki mačak traži da ga primi na razgovor.

- Neka priđe, - zapovjedi lav i ugledavši mačka pred sobom zapita ga:

- Što želiš od mene ti mačji rode?

Mačak se lijeno protegne i prozbori:

- Svijetli Gospodaru, sjećaš li se, ja sam onaj mali miš od jučer...

- Ma nemoj - začudi se lav - no dobro, dobro, drago mi je da su ti moj savjet i preporuka pomogli. Što danas opet tražiš od mene?

Mačak umiljato pogleda lava i molećivim glasom prozbori:

- Kralju moj, vječno sam ti zahvalan, ali molio bih te ako ima kakav posao za mene?

- Pa kada razmislim, ima. Pošto si nekada bio mali miš, imenujem te mojim visokim savjetnikom za mišja pitanja.

Danima i godinama kasnije taj isti nekadašnji mali miš, a sadašnji mačak, lovio je miševe po cijeloj savani. Kako bi kojeg uhvatio kad bi privirio da ga ugrije sunce, progutao bi ga govoreći :

- Što se tu može, za miša je mišja rupa!

- ❖ I posljednji crkveni miš je odustao od pravljenja rupe u mramoru.
- ❖ Ni tajkun ne može kupiti vlastitu mladost, al' može tuđu.
- ❖ Karijera - od pučke škole do dva fakulteta i na kraju pučke kuhinje.
- ❖ Šta se čudite? Niste u prvoj državi koja kroz zdravstveni rješava pitanje mirovinskog fonda.
- ❖ Bio je samo slučaj, a onda su ga i izgubili.
- ❖ Ministar financija uspio je u svom naumu. Nekome je plaća velika kao kredit, a nekome jedva dostatna za ratu.
- ❖ Prihvatili smo završni račun u nedostatku dokaza.
- ❖ Kakva nam se budućnost sprema trebalo bi uz svaki euro tiskati i uputstvo za korištenje.
- ❖ Napokon u nas završio jedan sudski proces. Oštećeni će biti isplaćeni u austrougarskim krunama.
- ❖ Ne potrošite sve kune do 1. 1. 2023. Ostavite koju da nad njom možete plakat.

- ❖ Police prazne. Trgovci smišljaju sve veće cijene. Izgleda da će Kroejša prva u Europi uvesti u opticaj novčanicu od 1000 eura.
- ❖ Hrvatska prodaje državne obveznice. Dobro pogledajte deklaraciju, možda su i one iz uvoza.
- ❖ Državne obveznice su siguran kapital. Isplatit će se narodu skupa s onima za autoput Zagreb – Split iz 1971.
- ❖ Kupite državne obveznice. Svaka peta dobija.
- ❖ Pripazi, da bi spasio onoga tko se utapa u dugovima, i ti u dugovima moraš znat plivat.
- ❖ Dosada smo kao strane radnike zapošljavali Nepalce, Filipince, sad možemo očekivati najezdu Meksikanaca i nekoliko američkih filmskih zvijezda.
- ❖ Tamo gdje smo pokopali poduzeća trebalo bi postaviti spomen ploče. Da unuci vide čega je sve bilo.
- ❖ Kakvo nam je stanje u državi, čekam da netko vikne - Prvo žene i djeca!
- ❖ Nepristojno je osobu pitati kojoj političkoj opciji pripada, ali ako u samoposluzi uzme kolica...

- ❖ Hrvatski zavod za zapošljavanje promijenio naziv u रोजगार एजेन्सी.
- ❖ Nijemci – kakav kulturni narod! Imigrante koji su su po kiši i blatu prozujali kroz Hrvatsku, vraćaju nam natrag i to avionima.
- ❖ Proradio VAR. Po svemu sudeći poništiti će penalizaciju mirovina.
- ❖ Mirovine prate troškove života i to pomoću GPS-a.
- ❖ Nije problem što Ustav počinje sa slovom U, već što se iza njega izgubio stav.
- ❖ Amerikanci kupuju akcije na burzi, a Hrvati na akcijama u trgovinama.
- ❖ Parola „Kupujte hrvatsko” i danas je aktualna - u Sloveniji.
- ❖ Ako je Slovencima skupo ljetovati u Hrvatskoj, kako je tek Hrvatima živjeti.
- ❖ Nacionalni dohodak se statistički računa po glavi stanovnika, a dijeli po glavnjama političkih stranaka.
- ❖ Otkada je dizalica Veli Jože završila na otpadu više nikoga ne možeš maknuti iz fotelje.
- ❖ Preporuka Downing Streeta 10 engleskim turistima: Izbjegavajte ljetovanje u Kroatiju, tamo su umjesto cijena – ucjene.
- ❖ Jednima počela školska nastava, drugima sezona skijanja. Prvi griju školske klupe, drugi se smrzavaju u Sloveniji, Austriji, Švicarskoj. Bilo bi pošteno, u ime solidarnosti, da se i u školama isključi grijanje.
- ❖ Prva vijest - Vlada povećava mirovine od 1. siječnja 2023. Bili radije moglo da zaustavite cijene od 10. lipnja 2022?
- ❖ Počinje sezona, domaći opet mogu trošiti cente a stranci eure.
- ❖ Nije u šoldima sve, ali je sve u novcu.
- ❖ Netko slavi 1. maj, netko 1. svibnja, netko slavi praznik rada, netko blagdan sv. Josipa, a svima tečica u rukama.
- ❖ Pala mu je kruna s glave i otkotrljala se skupa s njom.
- ❖ Puževi su slabijeg apetita, iako u ustima imaju više zubi nego članovi pojedinih političkih stranaka.
- ❖ Da nema tijesta iz Poljske ne bi bilo kruha u Hrvatskoj.

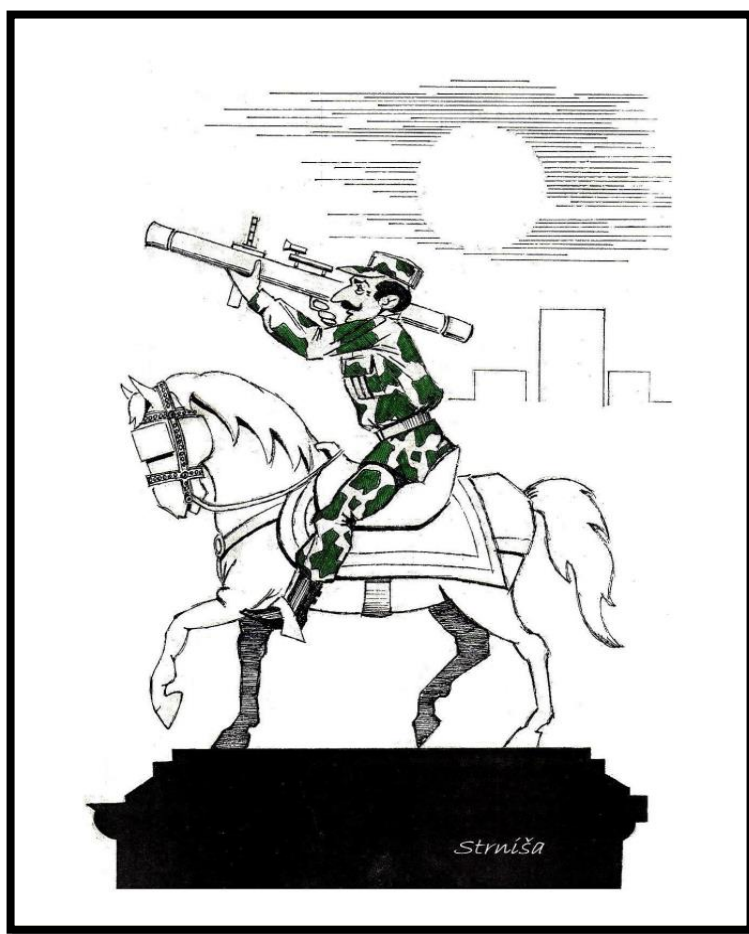

- ❖ Nije lako njima za saborskom govornicom. Donose im samo pitku vodu za mutnu besjedu.
- ❖ Vrijeme je da nazadni prestanu izbijati u prvi plan.
- ❖ Na prosvjedu je bilo toliko policajaca u civilu, da se na kraju shvatilo da prosvjednika uopće nije ni bilo.
- ❖ U Francuskoj prosvjednik dobije palicom po glavi, kod nas dobije žulj na tabanu.
- ❖ Ljudi često uzdižu pogled k nebu tražeći svijetlo dok ono hoda zemljom u ruci Florence Nightingale.
- ❖ Nije bitno što piše na transparentu ako je držalo dobre kvalitete.
- ❖ Policija obično uređuje razbacajući prosvjednike na sve strane.

Ban Jelačić

Nijemci kažu da je Josip grof Jelačić Bužimski, rođen 16. listopada 1801. u Peterwardeinu, Slavenska vojna krajina, umro 19. svibnja 1859. u Agramu, Austrijsko carstvo, ali šta Švabe znaju. Naš general i ban hrvatski, dalmatinski i slavonski, te zapovjednik Reda Marije Terezije (iskreno, nije mi jasna lokacija ovog reda), umro je dan kasnije, a da je prethodno ukinuo već ukinuto kmetstvo u Hrvata, ali i sazvaio izbore za Hrvatski Sabor želeći se step by step odmaknuti od Habsburške monarhije kao što se godinama kasnije Račan pokušao odmaknuti od Jugo anarhije.

U svakom slučaju, kažu da mu je sablja stalno zveckala po kaldrmi osim kad je jahao ili bio jahan. Tako se oženio tek u 50-toj a da je prethodno ostavio brojno vanbračno potomstvo uzduž i poprijeko carstva. To što mu je supruga mogla bit unuka, nije bilo bitno, u to doba nije se hodalo za život nit se klečalo za ženska prava oko kužine i kreveta, pa je on nastavio sa starom praksom. Mnogo viđenijih faca prepoznatih i po liku i po djelu privjesak su njegova genetskog lanca.

Stara vlast skinula ga je s trga skupa s konjem zbog, kako bi rek'o današnji ministar policije - prekoračenja ovlaštenja po Beču i okolini kad su tamošnje ovce postali ovnovi. Nisu ga rastalili već pospremili, jer Hrvati pamte Preradovićeve i Gundulićeve stihove.

A mog'o je slobodno ostati na trgu, pogotovo što je najstariji Marx, uz kritiku zbog stila ali ne i cilja, smatrao da je savezništvo Jelačića i carske vlasti proizlazilo iz samog interesa promućurnog Petrovaradinca da osigura narodni preporod u Hrvatskoj, a ne bezumno sluganstvo habsburškom autoritetu. Također, tvrdo je stajao na tezi da su te slobode osigurane iz suradnje

Jelačića s Carskim vlastima kao oslonac isključivo na gušenju mađarskog utjecaja - te da bi nestanak proćelavog brkajlije ostavio hrvatski narod u nezavidnoj poziciji zbog koje će osigurane slobode s vremenom izgubiti.

Nije pomoglo.

A Marxova predviđanja bila su potvrđena već sljedeće godine kad ministarstvo unutarnjih poslova Habsburške centralne vlasti zauzima Alexander Vučić, pardon, Bach, i time započinje nasilno gušenje hrvatskog identiteta kroz strogu centralizaciju i apsolutnu germanizaciju.

Nova hrvatska vlast imala je sluha, ionako je većina odgojena na marksizmu, engelsizmu i lenjinizmu, te je uvažila ovu Marxovu tvrdnju i vratila konja s jahačem na plac i to 16. listopada 1990. - baš u trenutku kad je svaki vojnik državi bio neophodan.

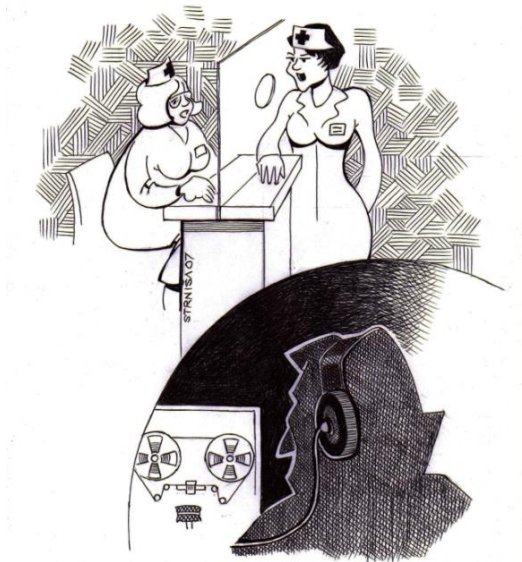
-
- ❖ Da sam imao duži fitilj ne bih imao ovako kratak mandat.
 - ❖ Politika je sredstvo da svoje mane pretvoriš u vrline, a protivničke vrline u mane.
 - ❖ Kad su pokopali Marxov Kapital, otkopali su vlastiti.
 - ❖ Svaki rat počinje i završava se sjedanjem za stolom bogatih i lijeganjem pod zemljom sirotih.
 - ❖ Miris ljubičica je znak proljeća, miris asfalta - izbora.
 - ❖ Dan ljudskih prava je 10. prosinca svake godine, a krši sve ostale uključujući i navedeni.
 - ❖ Između svih opcija na nekoj političkoj sceni, pametan će izabrati – između.
 - ❖ Volite oblake. Nije ni čudo, vaši grijesi imaju dugačke sjenke.
 - ❖ Godinama ste šišali to stado, a sad se čudite kada se pretvorilo u čopor.
 - ❖ Kad kralj ne priznaje da je matiran najlakše je figure strpat u kutiju.
 - ❖ To što neki ministri ne znaju šta sve imaju, razlog je da vi znate što sve nemate.
 - ❖ Nije sporno da domovinu nosim u srcu kao što nije sporno da državu nosim metar niže.
 - ❖ Društvo se približava onom stupnju evolucije kada će svako dobro djelo biti znak neuračunljivosti.
 - ❖ Clara Schumann – skladateljica i žena koju su svi voljeli. Nosili u srcu, a većina u novčaniku.

- ❖ Dalje se čuje zveckanje kovanica od grmljavine topova.
- ❖ Postoje prostori koji izazivaju fizičke i psihičke promjene. Npr. ured premijera - uđe golub a izađe paun.
- ❖ Nema boljeg izbora od opozicije kad je na vlasti.
- ❖ Kad nešto počne s ugljenom i čelikom lako završi u okovima i lancima.
- ❖ Dobar PR stručnjak svaki trač pretvara u mit.
- ❖ I onda su oni dobili plakete nakon što su mi zalijepili etikete.
- ❖ Ne znam zašto su zabranili proteste na Markovom trgu. Dovoljno bi bilo da stave sliku krunjenja Matije Gupca.
- ❖ I šta danas imamo Šime Đodanu? Pušku na NATO ramenu i lisnicu u EURO džepu.
- ❖ Rado bih vam platio piće, ali novčanik mi je prazan k'o hrvatski Sabor za vrijeme zasjedanja.
- ❖ Kaže ministar policije da će kriminalu stati na kraj. A kako bi bilo da mu stane na – početak.
- ❖ Kako su neki davno predviđali, nema šanse da nam država odumre, prije će je netko kupit.
- ❖ Nemaju naši ministri samo velike plaće već i dodatne krupne zahvate u tekući državni proračun.
- ❖ Ministar vanjskih poslova treba biti toliko glazbeno obrazovan da na svaku diplomatsku notu može odgovoriti cijelom kompozicijom.
- ❖ Pompezno je hrvatska vlada otvorila Pelješki most koji su projektirali Slovenci, izgradili Kinezi europskim novcem, kako bi njemački turisti brže stigli u ruske hotele.
- ❖ Eto, napokon imamo Pelješki most u Potemkinovoj Hrvatskoj.
- ❖ Guske su po predaji možda spasile Rim, ali boga mi, s ove strane Jadrana stalno srljaju u maglu.
- ❖ Koliko na funkcijama u državi ima slobodnih zidara sam bog zna. Ima li negdje običnih, slobodnih keramičara?
- ❖ Vladu zabrinjava da narod krene putem terora. Narod zabrinjava što Vladu ne može zaustaviti na tom putu.
- ❖ Tko s bocama plina dođe na vlast, nema šanse da padne, ali ima da odleti.

- ❖ Prije nego razuman pojedinac postane dio očajničke mase, nek' promisli – zašto i za koga?
- ❖ Nije čovjek kriv. Sve je bilo dobro dok je s ostalima plesao u kolu. A onda su mu dali maramicu!
- ❖ Ne budite naivni, nitko vam neće ništa dati, a da vam prethodno više nije uzeo.
- ❖ Na metropolu pao dron. Forenzičari ustanovili da je moguć uzrok pada nedostatak tragova viagre.
- ❖ Dan je sjećanja na žrtve svih totalitarnih režima. Lijepo je sjetiti se, ali što je s onima danas i onima sutra?
- ❖ U politiku se najčešće ulazi klečeći, a izlazi puzeći.
- ❖ Bogo, moj bogo! Predsjednik države alergičan, predsjednik Sabora astmatičan, premijer anemičan. A narod... narod autističan!
- ❖ U krivini bolje biti u krivu nego u pravu.
- ❖ Svoj izostanak s glasanja shvatite kao odluku o predizbornoj šutnji u naredne četiri godine.
- ❖ Politika sličí šahu, pa umjesto pet poteza treba gledat bar par godine unaprijed, ako ne misliš izgubit Partiju.
- ❖ Nesposobni da kroje budućnost prekrajaju prošlost.
- ❖ Hrvatska kadrovska politika - oni koji su za nek' dignu ruke, oni koji su protiv nek' daju ostavke.
- ❖ Sve manje karikatura u tiskovinama, sve više kreatura u politici.
- ❖ Ako narod ne počne izlaziti na ulice, policija će prosvjede suzbijati po stanovima.
- ❖ Pa što da stalno mijenjam političke stranke. Uskačem tamo gdje je potrebno.
- ❖ Ne mogu humoristi smijeniti Vladu, ali može Vlada urednike portala.
- ❖ Ima li šanse da umjetna inteligencija od „velikih“ Hrvata napravi pametne Hrvate?
- ❖ Samo se glupan danas ponaša kao dijete u „Carevom novom ruhu“.
- ❖ Izgleda da se do Zagreba brže stiže puzeći, nego leteći.
- ❖ Nije problem naoružati branitelje, koliko razoružati agresora.

Ovako je to nekad bilo

Ka' prvo, već tamo sredinom miseca studenoga mater bi naručila u Slobodnu Dalmaciju kalendar di nije bija uopće upisan 25. dan u misecu prosincu.

Ka' drugo, imali smo puno familije u inozemstvu, koja je odselila već prije Prvog velikog rata u kapitalističke zemlje - Amerike (Sjevernu u SAD – Čikago i Los Angeles) i (Južnu u Čile), Italiju (Milano), Francusku (Pariz), po ćaćinoj materi vukli lozu iz Njemačke (Dortmunda), daljnju iz Austrije. Sva ta rodbina ka da je znala da će u skoro vreme doć do crvenog prevrata na brdovitom Balkanu, zato je i zbrisala. I onda bi iz tog kapitalističkog svita stizale čestitke toga nepostojećeg 25. pa smo poštara potkupili da nan ih predaje u strogoj konspiraciji i odma ih palili k'o knjige u Minhenu. Oni slali, mi nismo odgovarali, ali džaba i tako svake godine.

Ka' treće, oko sredine miseca sa okna u potkrovlju organizirano je bilo dežurstvo. U smjenama smo lovili i zapisivali sve one suside koje su već prije tog nepostojećeg datuma sikli sikiricom po obližnjoj borovini. Znali smo ko su!

Ka' četvrto, za svaku sigurnost, dan uoči tog dana kojeg nije bilo na našem kalendaru, razvili bi se u strijelce i na čelu s babom išli od portuna do portuna mirisat iz čijega se stana širi taj mrzak miris bakalara na bilo ili crveno. Sve bi bilo uredno notirano. Još se kroz ključanicu gledalo je li bor već i kako okićen, a pogotovo jesu li jaslice ispod.

Ka' peto, e, kad bi svanija taj dan, podilili bi se i s tintanom olovkom i noteson špijali iz prikrajka ko sve uliza u solinsku, mravinsku i klišku crkvu. Ko se sa župnikom pozdravlja i ko uđe suvih a izađe mokrih ruku.

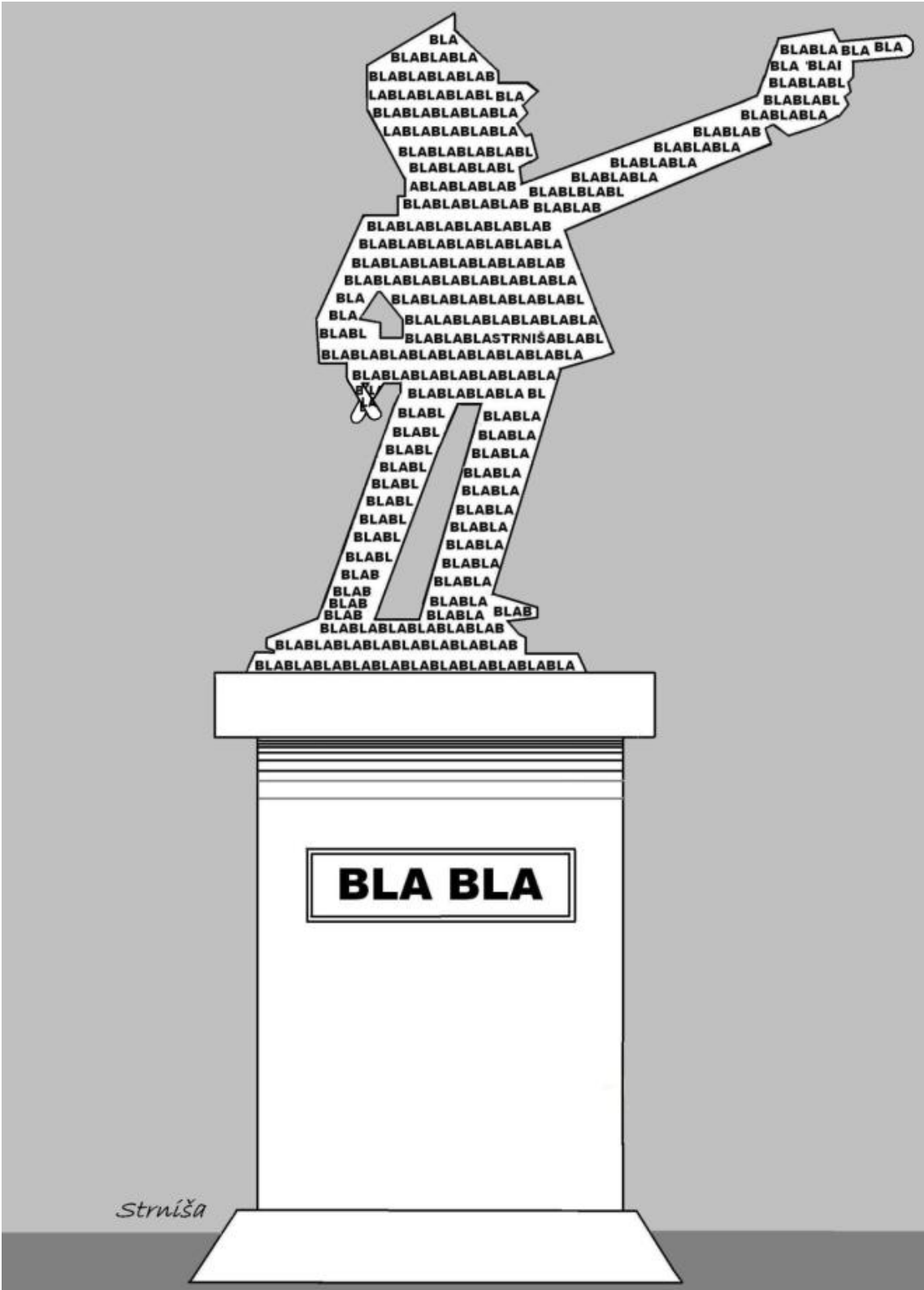
Ka' šesto, zapisivali smo mi i iz kojih se fumara najviše dimi, jer je tribalo vrimenta da se odojak ispeče, pa onda fritule i kroštule, a o štrudelu da i ne govorin.

I kad bi na kraju sve zbrojili i oduzeli, potpisali i zapečatili, poslali bi to u Gradski komitet. I tako svake godine, sve do onog dana kad mi je pokojna baba lično odnila izvještaj. Imala je šta vidit. Za stolon su redon sidili - jedan šta smo ga vidili da je usika bor čak deset dana prije Nove godine, do njega drugi čija je kuća toga i toga dana cila mirisala bakalaron i treći, šta je usrid zime stavija očale od sunca, nabija kačket na glavu i uliza u solinsku crkvu, pa se zavuka u zadnji red.

Od tada smo izvještaje slali direktno Centralnom komitetu u Zagreb. A onda su me baba i mater napustili i neumitno otišli sa svojim uvirenjima. Nesta i Centralni komitet. Ostavili su me samog dok su Scorpionsi pivali Wind Of Change. Došlo je doba okritanja kaputa i pljuckanja u vlastite jaslje, pa kud svi Hrvati tu i mali Mujo, tj. ja.

I tako i danas, na osnovu višegodišnjeg iskustva, pažljivo pratim događaje i mobitelom ko sve obilazi crkve ovih dana i ukucajem tko ih izbjegava. Na stovarištu prirodnih i u trgovini umjetnih jelki uslikavam ko ih kupuje poslije onog dana, sad slobodno mogu reći – Božića, a zatim ko ih sve hita put kontejnera prije Tri kralja a tko dan - dva poslin. I na kraju sve ubacim na stik i trk u gradsku Središnjicu. Kad tamo, opet side ona trojica zbog kojih smo svojevremeno pisma slali direktno Centralnom komitetu. I tako na kraju shvatim da uopće nema smisla da stik šaljen dalje u metropolu.

- ❖ Naša Vlada kao Pony expres, svako malo premijer mijenja konje.
- ❖ U saborskim klupama su toliko dugo da se mnogi pitaju je li im to radno ili rodno mjesto.
- ❖ Gdje glas odlučuje tu žetončići zveckaju.
- ❖ Što deblje guzice na vlasti to teže do novih vjetrova u državi.
- ❖ Svaku državu čine nekolicina sretnika i mnoštvo naroda.
- ❖ Ne da bi ih žedne preveo preko vode, nego ih ni do vode ne bi doveo.
- ❖ Stižu nam glanc stari Rafali i to pojedinačno. Samo ne znam hoćemo li ih reparirati ili preparirati.
- ❖ Čizma glavu čuva! Točno, zna se čiju.
- ❖ Nije mi jasno kako prazne njive mogu punit državne jase.
- ❖ U korizmi je najpametnije odreći se duga jezika, a kad se donese novi zakon o medijima - stalno mučat.
- ❖ Bliže se izbori. Počelo pljućanje - tko dalje. Tko zna, postane li i olimpijska disciplina bit će doček na Jelačić placu.
- ❖ Zbog tobožnje plave krvi mnogo je stvarne crvene proliveno.
- ❖ Po svemu sudeći, ustavne odluke se ne donose na Ustavnom sudu već u Ustavnoj vikendici.
- ❖ I ovo je izborna godina. Sitna raja birat će između plaćanja hrane i režija.
- ❖ Politička stranka prima političke strančice utorkom od 10 do 12 sati.
- ❖ Teško je biti mornar kad brod ima dva pramca.

- ❖ Jadna je država u kojoj se češće čuje starački hropac nego dječji plač.
- ❖ Opozicija je učvrstila poziciju.
- ❖ Glasačke kutije moraju biti prozirne, da narod vidi kako listići propadaju u blatu.
- ❖ Tamo gdje um caruje nikad car neće doći na vlast.
- ❖ Pametni hrvatski narod je opet izabrao prazan hrvatski sabor.
- ❖ Jedino u Kroejša nacionalna manjina određuje tko će biti vladajuća većina.
- ❖ Kad ljevica zgrabi vlast brzo je prebaci u desnicu.
- ❖ Broj članova vladajuće stranke rapidno se približava broju zaposlenih.
- ❖ Najprije metak a zatim imetak zavlada državom.
- ❖ Neki će glasački listić ubaciti u glasačku kutiju a neki u vlastiti džep.
- ❖ Velered Sive eminencije - franc. Grand Ordre eminence grise - Odličje u čast onih koji su dali sve od sebe za sve ono što mi danas nemamo.
- ❖ Viču uhljebi - Hljeba, hljeba gospodaru, od silnih kolača ne vidjesmo davno hljeba.
- ❖ Ima teških trenutaka u životu, jedan od njih je kad ti država prodaje domovinu.
- ❖ Što nam je manja izlaznost na izbore to nam je veća ulaznost nakon izbora.
- ❖ Za jednozvučje zbora mnogo je efikasnije mahati odgojnom nego dirigentskom palicom.
- ❖ Pripazite na one koji se oslanjaju na vas, to je prvi korak kako bi vas zajahali.
- ❖ Neki ministri pojma nemaju koliko imaju. Zato vi znate koliko nemate.
- ❖ Glasujte u rukavicama. Ne dozvolite da vas privedu zbog otisaka prstiju.
- ❖ Prva boca Coca Cole kupljena je 1894. g. Mene više zanima kad će biti prodana zadnja.
- ❖ Što manje države to više domovine.
- ❖ Što se tiče političkih stranaka, nabolje je bit' ateist.
- ❖ U krajnjoj liniji nije problem ni komunalni ni industrijski otpad ako zatvorimo ljudski.

Seneca Lucije Anej mlađi

Nitko ne zna kad je Lucije Anej Seneca točno rođen tijekom 4. godine – ali izričito tvrde da je umro - bolje reći, umirao 65. godine poslije Krista.

Istina, živio je u jednom od najkontroverznijih razdoblja Rimskog Carstva, a izgleda da je i sam tome pridonosio. Filozof, političar, odvjetnik, prestižan pisac već za života i učitelj cara Nerona, jedan je od vodećih predstavnika rimskog stoicizma. Osuđivan na smrt i od Kaligule i Klaudija, na kraju ga učenik došao glave.

Danas ga slavimo kao velikog filozofa. I jučer smo ga spominjali kao Neronova učitelja. Seneca mlađi pametniji nego Seneca stariji. Cijeli životni vijek boležljivi astmastičar, al' mu to nije smetalo da svoje sette bandiere vije na vjetru. Okretao je togu kako mu je pasalo.

Zbog svoje prevrtljivosti, carevima pod kojima je služio nije bio baš omiljen podanik. Figurativno - kao i svaki dobar slastičar stavljao je više šećera na ona mjesta gdje bi mu torta zagorjela. Dodvoravao se živim moćnicima, kidisao na mrtve. Tako je mrtvi Klaudije postao predmet poruge u satiri

Pretvorba božanskoga Klaudija u tikvu.

Stekao je ogromno bogatstvo i imanja kao jedan od prvih kamatarata i utjerivača dugova, nemoralni moralist, preljubnik širokog spektra, a istovremeno je napisao knjigu o filozofiji morala koja je izgubljena, ali se njegovo moralno učenje jasno ogleda u sačuvanim djelima, osobito u *Dijalogima* i *Moralnim pismima Luciliju*. On uzdiže bezvremenski moral čija nas primjena približava onom najplemenitijem u nama i u prirodi, omogućujući nam da ne ovisimo o stjecaju životnih okolnosti, nego da dosegneмо stanje lišeno nutarnjih sukoba i nemira.

Tako je to, davno narodom kruži krilatica, čuvaj se onoga tko lahko dijeli savjete. Taj ih ne zadržava za sebe. Ostavština pisane riječi uzdigla je njegove vrline a zatajila njegove mane. Pišite ljudi!

Nije napisao autobiografiju, ali kad spojimo jedno s drugim, mogla bi se sabiti u jednoj njegovoj rečenici: **Nemoj dozvoliti jeziku da grmi ako ti snaga šapuće.**

-
- ❖ Prije izbora osjećam se kao svoj čovjek, a poslije kao tuđa mašinerija.
 - ❖ Neki tvrde da su i ove godine glasački listići stigli s više stabala.
 - ❖ Veliki nered u državi koristi se za uvođenje velikog reda. Ne valja ni jedno ni drugo.
 - ❖ Istina je da državne službe primaju svakog dana, ali bi bilo dobro da bar jednom mjesečno nešto i daju.

Braća Krim - Vuk i osam janjadi

Bio jednom jedan čudan plavooki Vuk i za razliku od drugih, čuvao osam janjaca kao zjenicu oka svoga. Šest velikih i dva mala. Čuvao ih od drugih stepskih brkatih vukova, a bogami i onih prerijskih kojota. I tako godinama. Ali, kada bi se koje janje malo osmjelilo i zabrstilo u tuđu travu, znao ga je plavooki Vuk lupnuti šapom po glavi da bi vidio samo zvijezde, a ne latinično U ili četiri ćirilična S.

Kako jednom napisa Petar Preradović citirajući Heraklita - Stalna na tom svijetu samo mijena jeste - pa tako i plavookom Vuku malo po malo, počnu tupiti zubi, rijediti se dlaka, onemoćale šape i na kraju pokopaše ga uz takve počasti kakve svijet vukova još nije doživio. Stigoše vođe čopora sa svih strana zemaljske kugle, pa se kraljevski polarni vukovi nađoše njuška uz njušku s običnim sivim plebejskim, pa čak i sa crvenim i grivastim. Stigli i kojoti, pustinjaški šakali i dingo križanci čije je podrijetlo bilo nemoguće odrediti. Bila je to jedinstvena prilika, da ih se sve, bez imalo opiranja i prigovora utjera u, zamislite, jedan jedini tor. Postoje fotografije i snimke tog događaja, rijetkog kao kiša u Dolini smrti.

Bogme, gledajući ih onako skupljene, zgužvane, tihe i mirne, više su izgledali kao stado ovaca nego čopor vukova. I tad janjci spoznaše kako je to izvanredno – kad ne postaneš ovca, već postaneš vuk. Kad se kriptat zatvorila i kućica utonula u cvijeće, zaspala i janjad.

Sanjali Kafku i doživjeli Preobražaj.

Probudili se i razmahali janjci. Između više vrsti jogurta koje su jedni jeli a drugi bacali, onaj najveći, u kojemu je ambicija Vožda čopora čučala već duže vrijeme, pokaže tad stadima u torovima i na pašnjacima ispod mliječnih, tek izrasle zube koljače i britke velike šape, pa u svoj brlog zataraba ona dva najmanja bivša janjeta. Al' kad krene dalje da zavija, neki mu se pridružiše, al' neki bogme ne. I njima narasli zubi, produžila se njuška, zažutile okice, naoštrile šape i nakostriješila dlaka.

I u tom sukobu svakoga sa svakim, svakog protiv svakoga, neki izvukoše tanji, a neki deblji kraj dunavske Batine... To što je zinuo i zapišao više nego što je smio, natjeralo je svjetske šintere da najvećeg vuka kao običnu bijesnu džukelu odvuku u karantenu dok mu ne utvrde zdravstveno stanje i odluče što s njim. Ostali vukovi zamukli, uplašeni povukli se u svoja prirodna staništa, na čekanje.

Kako smo već ranije rekli, vrijeme čini svoje, neki se razboljeli bez vitamina D i krepali, neki ostarili i uginuli, neki nebitni još reže na vlast i s vlasti.

Danas ovom vukojebinom više ne krstare plavooki vukovi kao onaj s početka priče. Tek jedan vučić s usnama kao u Severine. Navukao ovčju glavu i kožu, a ispod nje mu rastu zubi i oštre se šape. Otvorio mu se apetit. Koja janjad, sad tuđe ovce traži!

-
- ❖ Svi smo mi na koljenima. Jedni silom svojih uvjerenja, a drugi silom vladinih odluka.
 - ❖ Kad je kralj anemičan, dvorska luda se pobrine za željezo.
 - ❖ Borio sam se za svoja načela pa su me načeli sa svih strana.
 - ❖ Koga danas kremirati kako bi se posuli pepelom?

- ❖ Nema većeg tiranina koji od smetlara kojemu kad od sirkovih grančica savije krunu oko glave ostane samo golo držalo u rukama.
- ❖ Kako regulirat stolicu a ne pomaknit se iz fotelje?
- ❖ Najprije je postojala pravda. Kad je postala upitna izmislili su pravo kako bi istjerali pravdu. I tako danas imamo pravo, ali više nemamo pravdu.
- ❖ Ništa smješnije od profesionalnog nacionaliste kad otkrije korijenje vlastita obiteljskog stabla.
- ❖ Onaj tko pazi odakle vjetar puše ne sije, ali žanje naše novce.
- ❖ Najglasniji za osnivanje Muzeja žrtava komunizma 90-tih su zatrpali gradska smetlišta svojim crvenim knjižicama.
- ❖ Radnici komunalnog poduzeća došli su pokupiti glomazan otpad, ali se on iz fotelje nije dao.
- ❖ Nije li došlo vrijeme da se prepad na banku počne tretirati kao nužna samoobrana.
- ❖ Tko je gledao film „Lovci na jelene” jasno mu je da su Rusi opet izabrali američkog predsjednika.
- ❖ I ove godine glasački listić umjesto u kutiju ubacivao se u kasicu prasicu.
- ❖ Kad si politička faca, pun pogodak je onaj kad pucaju u tebe pa te promaše.
- ❖ Mnogi bi Amerikanci promijenili svoju dobru kapljicu za Trumpovu lošu kap.
- ❖ Kamala izgubila izbore. To se događa kad reklamiraš pivo a mirišeš na vino.
- ❖ Kako sad stvari stoje, mogla bi današnja Ukrajina postati bivša Krajina.
- ❖ Digao NATO avione, mislili da je dron, a ono doletio čep šampanjca ravno iz Budimpešte.
- ❖ Interesantne su sjednice našeg Sabora, umjesto da Vlada odgovara, ona ogovara.
- ❖ Ukoliko im država ne skрати radno vrijeme, radnici će produžiti bolovanje.
- ❖ Najpametnije bi bilo da ministre vanjskih i unutarnjih poslova zamijenimo ministrom srednjih poslova.
- ❖ Bit će gadno ako ministar obrane krene u napad.

- ❖ S novim ministrom poljoprivreda je procvala - u Kini, Indiji, Španjolskoj, Italiji, Mađarskoj...
- ❖ Ministar financija najavio porez na nekretnine, a onda se u posljednji čas sjetio što sve ima.
- ❖ Poslije ovih izbora ne vjerujem više u magičnu kuglu već u magičnu kutiju.
- ❖ Treba sačuvati ove glasačke listiće za sljedeće izborno proljeće.
- ❖ Što duža biografija to kraća istina.
- ❖ Kad je poraženi, figurativno na podu, i ne prihvaća pruženu ruku - pruži mu nešto drugo.
- ❖ Kad govor zvuči pobjednički i nakon izgubljenih izbora, znači, izgubio se i obraz.
- ❖ I tako, Banski dvori ni ovaj put nisu postali Predsjednički.
- ❖ Ne sekirajte se, kod nas su vladajući svaki poraz znali pretvoriti u pobjedu.
- ❖ Ljudi više vole slušati govor u kojem se kaže „mi smo” nego onaj u kojem se govori „ja sam”.
- ❖ Dijaspore je glasala za Vladinog kandidata iz zahvalnosti. Istina, otjerali su ih, ali sad im je puno bolje nego da su ostali.
- ❖ Nije bitno tko će pjevati na predsjedničkoj inauguraciji, više bih volio da propjevaju neki u prostorijama USKOK-a.
- ❖ Za ulupane pare u predsjedničke izbore Vlada je mogla napraviti svašta. Ali, nije napravila ništa, osim troška za crvenu boju. Sad opet moraju kupovat plavu.
- ❖ Bilo bi daleko pametnije da je Trump posegnuo za Kanaderima a ne za Kanadom.
- ❖ Postoji pravda i postoji pravo. Nije isto. Pravda je za naivne, a pravo za bogate.
- ❖ Završio je Prvi svjetski rat, završio i Drugi svjetski rat, svi su izgledi da će završiti i Treći svjetski mir.
- ❖ U Pennsylvaniji, 13. srpnja 2024., izgleda da metak nije samo okrznuo, već prošao između oba uha.
- ❖ Čekam trenutak kada će i susjed s trećeg kata predložiti Trumpa za Nobelovu nagradu za mir.

Kameleoni

U godinama što su prošle uvjerio sam sa da su „kameleoni“ najrasprostranjenija bića na ovoj planeti. Oduvijek. Uvjerio sam se da obično u velikom Hrvatu ipak čuči mali Srbin, u žestokom desničaru udbaška prošlost, ortodoksnom ljevičaru žudnja za diktaturom, ali ne proleterijata.

Najomiljeniji filmski ljepotani naslikavali su se sa damama, a spavali s gospodom. Najljepše filmske dive zavodile su na ekranu markantnu gospodu, ali su ženske glave bile na drugom jastuku.

Slatkorječivi pravnik, ekonomskog smjera, uvjerava puk da mu plaće i mirovine lete u atmosferu, ali prešućuje da su cijene već odavno u dubokom svemiru.

Dugovječni sindikalni lideri bijesno pokazuju očnjake na Markovu trgu, ali za stolom s premijerovim trbuhozorcima osmjesima pokazuju mliječne sjekutiće pitajući se imali koja prazna stolica pri Vladi.

A mediji... ma nisu novinari krivi, treba preživjeti, kredite vraćat, djecu školovat, a to se ne može ako partijskom komesaru u uredničkoj fotelji staneš na žulj.

I počasni građanin grada Zagreba, jezikoslovac Vuk Karadžić koji je južnim Slavenima poturao moto „piši kako govoriš!“ još za života je stavljen ad acta stoljećima utemeljenim pravilom – „govori kako ti napišu“. Pravilo koje će nadživjeti i sadašnju i svaku buduću jezičnu reformu.

Tako je to u svijetu mistike i mađioničara dovoljno spretnih da nam prodaju maglu za istinu. P.S. Znanstvenici tvrde da je moguće da jedina živa bića koja će preživjeti buduću apokalipsu budu kukci brašnari. Dodao bih – uz kameleone, naravno.

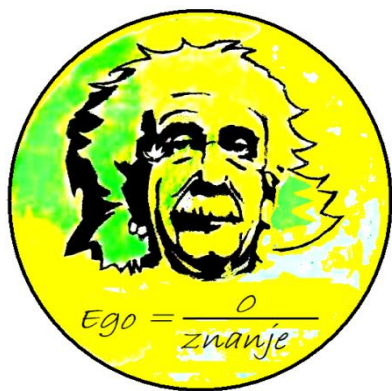
-
- ❖ Gori Los Angeles, gori i Gaza. Samo u Gazi se vatra može zaustavit.
 - ❖ Kad vlast podržava bojkot naroda treba promijeniti narod.
 - ❖ Bila 1884. ili 2084., nekima će uvijek 1984.
 - ❖ Narod se treba isprsit kako bi se vlast mogla omrsit.
 - ❖ Kad se nađeš na prometnoj raskrsnici zaboravi politička uvjerenja.
 - ❖ I tako ovih dana srpski studenti su zauzeti ispraćajem a hrvatski dočekom!
 - ❖ Više nema šanse da Zelenski dobije Zelenu kartu.
 - ❖ Kako je rekao predsjednik - Kad se veliki tuku mali trebaju bit ispod stola... nije valjda da gledaju Ursuli gaćice.
 - ❖ Trump hoće ukinut Poreznu upravu. Zato i ima mnogo pristaša u Hrvatskoj.
 - ❖ Došla bi bili gospoda s Markova trga na Pantovčak, al' su se bojali da se ne otkližu.

- ❖ Ove godine ne treba paliti Krnju na kraju Maškarade. Treba ga poslat da miri Ruse i Ukrajinke na kraju američke balade.
- ❖ Nije problem što je politika kurva, već što je u krajnjem stadiju sifilisa.
- ❖ Izgleda da u Washingtonu ima više ruskih „spavača“ nego u Moskvi.
- ❖ Neki su političari vjerodostojni u tome da nisu vjerodostojni.
- ❖ Kad se netko naglo obogati nakon posjeta Moskvi, sumnjam da je našao novčanik na Crvenom trgu.
- ❖ Ubuduće sve odluke Bijele kuće tiskati će se na papiru formata A1 kako bi bilo dovoljno mjesta za predsjednikov potpis.
- ❖ Došlo vrijeme da je Zelena karta vrijedna kao i poluga zlata.
- ❖ Nekad davno jedan je američki predsjednik obećao da će čovjek hodati po Mjesecu. Nije doživio taj trenutak. Sad imamo obećanje da će čovjek hodati po Marsu.
- ❖ Muhammad Ali se prevrće u grobu. Od siječnja 2025. više nije najjači, najljepši, najbolji...
- ❖ Otkako je šerif ujahao u Oralni ured pitanje je dana kada će se Washington preimenovati u Trumpstone.
- ❖ Samo provjetravanje u Bijeloj kući i ne bi bio problem da s propuhom neće dolepršati onaj soj ljudi koji će se na vjernost zakleti Trumpu a ne Ustavu.
- ❖ U svakom slučaju, nakon ovako sramne jučerašnje prodaje Ukrajine između dva narcisoidna megalomana, za očekivati je skorašnja izdanje dvaju knjiga: My fight i Моя борьба.
- ❖ Svaki nepravедni mir je poziv za neki novi rat.
- ❖ Kada čujem što su nam sve obećali za lokalne izbore, mora bit da su se dobro nalokali.
- ❖ Zanimari kreditne kartice. Svoje račune plaćaj stranačkom iskaznicom.
- ❖ Idu izbori. Pitaj komisiju koga ćeš zaokružiti. Možda će ti se odužiti.
- ❖ Nastoj loše vijesti saznati iz medija, a dobre osobnim kontaktom.
- ❖ Sastali se Zelenski i Trump. Jedan još zelen kao trava, drugi žut kao slama.
- ❖ Nastavili li Trump ležati pod solarijem, uskoro ga neće zvati predsjednikom nego poglavicom.

- ❖ Izbacilo iz knjižnica Čiča Tominu kolibu kako bi mogao stat Trump Tower.
- ❖ Amerikanci su nakon Drugog svjetskog rata iz Njemačke pokupili sebi svakog tko je znao zbrojit dva i dva, a vi se čudite zašto Trump ukida Ministarstvo obrazovanja.
- ❖ Između hrvatskih predsjednika i premijera svakim danom sve više raste plotunska ljubav.
- ❖ Ako Turke uskoro ne prime u EU, moguće da se iskrcaju u Normandiji.
- ❖ Na zapadu ništa novo, na istoku sve po starom.
- ❖ Tempora mutantur nos et mutamur in illis - Vremena se mijenjaju, a i mi s njima. Nekad je TV dnevnik počinjao – Predsjednik Josip Broz Tito... danas završava - Predsjednik Zoran Milanović...
- ❖ Ne bi pobijedili i da je Tarzan glasaooooo za njih.
- ❖ Volim ljude, posebno političare. Zaokružim ih sve na glasačkom listiću.
- ❖ Bili smo drugari još od kratkih hlača sve dok se njegove nisu produžile.
- ❖ Veliki nered u državi koristi se za uvođenje velikog reda. Ne valja ni jedno ni drugo.
- ❖ Kaže se da zakon stupa na snagu. Bilo bi bolje da šeta.
- ❖ Najglasniji za osnivanje Muzeja žrtava komunizma 90-tih su gradska smetlišta devastirali svojim crvenim knjižicama.
- ❖ Kad pogledam sadašnji saziv Sabora imam osjećaj da je prošli pao godinu.
- ❖ Ima ih nekoliko u saborskim klupama da se narod pita - piše li u Ustavu što o doživotnom mandatu.
- ❖ Ukradeš jedan burek i dobiješ tri obroka dnevno i krov nad glavom.
- ❖ U Kroejša narod ima listić kao štitić, olovku kao koplje, ali nema želje dalje od fotelje.
- ❖ Netko raspravlja jel' starija kokoš ili jaje, a netko se kolje jel' starije bijelo ili crveno polje.
- ❖ Trebalo je Indijancima 1492. dati atomsku bombu.

Ego

Znao sam, nije bilo dvojbi, on se definitivno u njemu uobličio prilično davno, možda ni sam ne zna kada. Genetika je čudna stvar. Pobijedivši u trci k maternici, ljujuškao se u plodnoj vodi, ultrazvuk bi sigurno utvrdio da mu to godi. Kad je udahnuo bolnički zrak vjerojatno je babicu ugrizao nercima za prst dokazujući da će biti momak čvrst. Polivalentan, kako je odgajan

pokazivao je mliječne zube onima iznad sebe, a očnjake društvu kat niže. Kad se prigodno promijenilo prirodno i društveno okruženje, prigrlio je kao suport kabaničko ubrzanje, a kad je postao dovoljan sam sebi, zaljubio se u vlastite noge, shvativši da njima može teatralno i figurativno gaziti. Ali, prvo stepenicama ka uspjehu.

Prvi put sam ga sreo među olovom. Nisu bila zrna već slova. Tiskovine, malo teksta, ali i prigodna fotografija uz nekog alfa mužjaka. Čudni su ti putevi Gundulićevi. Jučerašnje alfa mužjake pretvoriše u beta pičkice, pa ga je u mrklom političkom vakumu mudra Sova povukla za ruku i spojivši dlanove u „lupeške skale“ uzdigla prema političkom suncu.

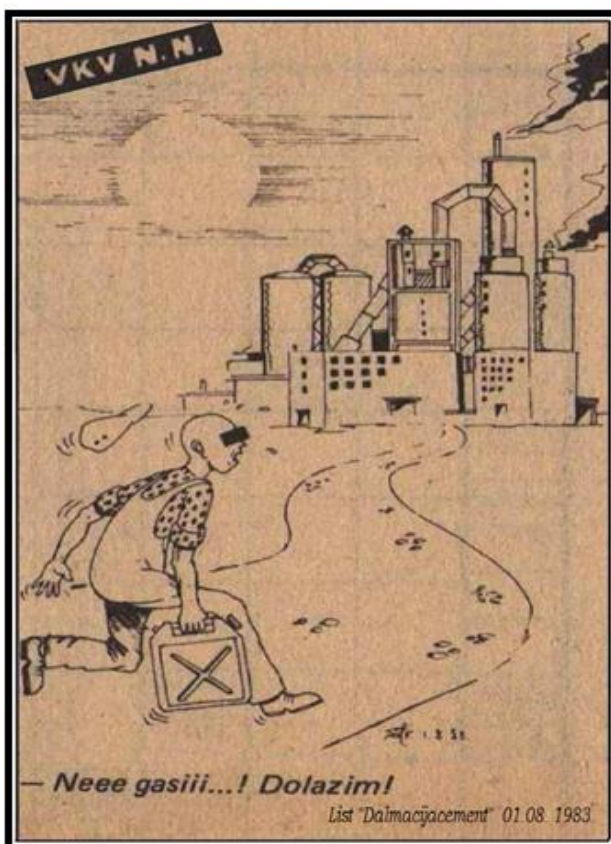
E, sada sam ga sretao i na nekim drugim mjestima, gdje je poput bacača plamena pogađao individualno nevine i statistički krive. I svaki je put bio tako superiorno jednostran i ciničan, da sam se pitao čime se to hrani i što ga to opija. Tobože za sve ostale, nagluh i načet glaukomom, čuo je i vidio samo ono što želi i nudio je samo ono što je htio da se čuje i vidi. A radari su mu funkcionirali besprijeckorno. Nikad u tim našim jednostranim susretima nisam se čutio dobro, jer bih bio uguan u bezličnu masu s tendencijom gubitka imena i dobivanja broja. I tako mi je uvijek, baš uvijek, nametana kolektivna krivica od meni nepoznatih lica, dvorjana i dvorskih dama. Fasciniran tom njegovom bahatošću uvlačio sam se duboko u sjenu. A on je pljuvao i bljuvao, štipao i ujedao, mrzio i guštao što mrzi to u prašinu zavijeno autistično stado. I slao je poruke sa svemogućeg oltara mijenjajući kao švercer maraka 80-tih pobožne ministrante kad bi ih se uhvatilo u krađi misnog vina. Budio se jutrom s pogledom na zrcalo citirajući braću Grimm sve dok onog dana dok iskreno zrcalo nije pogodila otrovna jabuka. I nastala sraz Grada i Medvedgrada. Traje li traje, a patuljci gledaju i kao da o ničem pojma nemaju. Iz dana u dan razmišljam o Černiševskom i njegovom „Što da se radi“. Teško je nešto što je odgajano na samo-upravi uputiti u bilo kojem pravcu.

A drugi? Neki vide samo njegovu ambalažu u elokventnom izdanju, neki vide – sve ti dam samo da se prodam, neki vide prve simptome Luja XIV, a neki ne vide ama baš ništa.

Osoba s vatrom u ustima i osmijehom na usnama Mona Lize čeka i - puna je prkosa. Prema nama...? Bezveze. Prema svojim? Moguće. A moguće da čeka bijelog konja da kao Zeus zajaše Europu.

- ❖ Ne budimo naivni. Ne napuštaju mladi Hrvatsku nego Hrvatska napušta mlade.
- ❖ U stranim veleposlanstvima glavno mjesto zauzima Biblija, u našima izgleda „Grga Čvarak”.
- ❖ Ne rukuju se oni iz pristojnosti. To jedan drugom mjere puls.
- ❖ Prva inauguracija bila je na Markovom trgu Matije Gupca. Bolje bi se bilo popet na konja bana Jelačića nego u klizaljka na Pantovčak.
- ❖ Vlada je upravo počela SJEDNICU. Kada će više početi KRETNICU.
- ❖ Nekoliko vrsnih hrvatskih povjesničara istražuje životopis ministra Šušnjare. Postoje velike mogućnosti da mu korijeni vuku porijeklo sve do Marije Antoanete.
- ❖ Ono oko čega se mi dijelimo međusobno nije ono što oni dijele među sobom.
- ❖ Moguće da Trump ne učini Ameriku velikom nego ubuduće pametnijom.
- ❖ Zajedničko je Vučiću i Thompsonu to da u kratkom vremenu oba mogu okupiti golemu masu ljudi.
- ❖ Trump ukida dotacije sveučilištima. Trta da mu se ne dogodi Srbija.
- ❖ Dok jedni protestiraju drugi profitiraju.
- ❖ Krajina je završena priča, još da riješe ono U.
- ❖ Ne čudimo se Trumpu što je umislio da je Julije Cezar. I general Patton je bio uvjeren da je osobno uništio Kartagu.
- ❖ Izraelci ubijaju bebe, a hrvatska policija privodi domaće odrasle ljude.
- ❖ Možda bi hrvatska vlada priznala Palestinu da pojedinci ne drže pare u židovskim bankama.
- ❖ Izborna kampanja, glupo se osvrtať, mahat slijepome i govorit gluhome. Samo se nadam da će moj listić izaći iz kutije onakav kakav je u nju ušao.
- ❖ Učiti treba od onih ljudi čiji je prst nije u zraku u vjetrovitim vremenima.
- ❖ Po svemu sudeći ne morate se ubuduće samo žaliti Upravi vodovoda. Od danas možete i Ustavnom sudu. Dođe mu na isto.
- ❖ Glumac John Wilkes Booth koji je upucaao Lincolna, rodio se 1838. godine. Mnogi bi voljeli da se rodio 160 godina kasnije.

- ❖ Danas je i nemoguće moguće - dva milijardera pokušavaju opljačkati sirotog komičara.
- ❖ Kad sam vidio kako je krenulo iz riznice ordena, kupio sam novo odijelo. I kravatu za svaki slučaj.
- ❖ 100 godina kako se rodio Franjo Tuđman. Za razliku od Goscinyjeva Velikog vezira Iznoguda - on je postao Kalif umjesto Kalifa.
- ❖ Domovinski pokret je sve manje domovinski, a bogami i pokret. Kažu – više preokret.
- ❖ Čuvaj se luđaka koji nastoje Svijet učiniti malim kako bi oni izgledali veliki.
- ❖ Samo budala ne sjedi na dvije stolice, osim ako jedna nije prijestolje.
- ❖ Dvorska luda mora bit dovoljno pametna da kralj misli da je on pametniji.
- ❖ Neki pužu jer su jako maleni, a neki jer bi htjeli biti jako veliki.
- ❖ Danas je Međunarodni dan teatra. - A šta se daje? - Monodrama. Sjednica Vlade.
- ❖ Ne spominjite Izrael osim po dobru, kako vam hrvatska šutljiva vlada ne bi poslala organe reda da vas iznerede.
- ❖ Ukida se Nobelova nagrada za mir i za sve ostalo, a osniva Trumpova. Ako se kojim slučajem usprotive, i Švedskoj i Norveškoj biti će nametnute sankcije.
- ❖ To što kod muškaraca jača desnica mogu razumjeti, ali kod žena...
- ❖ Uho služi da ti glazba dođe do srca a škripa do mozga.
- ❖ Mnogi misle da treba betonizirati splitski Marjan da se ne bi opet pojavili partizani.
- ❖ Triba li prokuhat vodu prije nego se ode glasovat?
- ❖ Sad drugi kosci žanju po Žnjanu.
- ❖ Prva Nobelova nagrada za mir dodijeljena je 1901. g. Zanima nas kada će bit dodijeljena zadnja.
- ❖ U Francuskoj pala Vlada. Kod nas može pasti samo kiša. I snijeg, eventualno.
- ❖ Kaže Dionizije da je vrijeme najbolji tumač svakog sumnjivog zakona. Zastara to potvrđuje u svim slučajevima.

S prvih izložbi karikature 1981.g.

- ❖ Da su crnci prošlih stoljeća radili na farmama maka umjesto pamuka, ne bi bilo ni bluesa, ni jazza, ni soula već samo rap.
- ❖ Neki ljudi puno znaju, ali malo razumiju. To je problem koji imaju sa srcem, a ne s mozgom.
- ❖ Bolje čovjeka upознаš kad ga slučajno ugaziš na žulj nego kad ga godinama miluješ po glavi.
- ❖ Nisam vam ja neka nešto važan, više kao list s lanjskog Vjesnika.
- ❖ Proguglaj prije nego zineš.
- ❖ Najviše se nauči od ljudi čiju šutnju prati djelo!
- ❖ Gledam đačke torbe i pitam - školujemo li djecu za akademske građane ili za lučke radnike?
- ❖ Žalosno je gledat kako je na spomenicima koji nas okružuju lakše pronaći osobnost autora negoli osobe koju predstavljaju.
- ❖ Netko diže prašinu i kad trči kroz blato.
- ❖ Ja sam poput benzina, brzo se zapalim a još brže isparim.
- ❖ Ljudi šute iz dva razloga. Prvi, jer nemaju što reć' i drugi, jer nemaju kome.
- ❖ Sat, ogledalo i urednik nemaju milosti.
- ❖ Pljuni me da ti kažem!
- ❖ Nema narod volje da mu bude bolje.
- ❖ Ja sam poluproizvod, dajete mi vizu za doradu.
- ❖ Sve zavisi od toga koliko si nezavisan.
- ❖ Stara cura je cvijet koji su leptiri mimoišli.
- ❖ Čovjek stari, ljudi su uvijek isti.
- ❖ Današnja precijenjena gospodo, zapamtite, teško je biti netko od jučer, zato se pravimo da je jučer bilo malo sutra.
- ❖ Bolje se cijepiti injekcijom, nego da vas cijepaju sjekirom kao Luja XVI.
- ❖ Kad djeca zaplove morima života roditelji postanu usamljeni svjetionici koji zasvijetle u olujnim neverama.

- ❖ Imam svoju fotografiju u novčaniku da se lakše nađem kad se tražim.
- ❖ Tamo gdje se svakoj osobi određuje mjesto, nema mjesta za mene.
- ❖ Ja sam sjenka od čovjeka kojeg su zasjenili ljudi iz sjene.

- ❖ Dok neki za sebe grade bolje jučer, neki grade za sebe bolje danas, a sve od onog što bi za sviju bilo bolje sutra.
- ❖ Bolje biti zadnji negdje, nego prvi nigdje.
- ❖ Kažu da je provincija bolest uma i dodaju da je metropola lijek za želudac.
- ❖ Vodite računa, oni koji vas danas tješe vlastitim suzama, možda će vas sutra ugušiti vlastitom pljuvačkom.
- ❖ Nemoj da te previše ima. Tako se nudiš kao meta onima koji bi da te nema.
- ❖ U nekim državama nastava u učionicama počinje intoniranjem državne himne. U nekim bi trebala počinjati – minutom šutnje.

- ❖ Eho je najbolji način da budala shvati da nije dovoljno biti glasan.
- ❖ Ne ljutite se na gazde koji ograđuju morske plaže. To su uspomene na torove iz ranog djetinjstva.
- ❖ Prošao je Tantalove muke dok nije dobio Sizifov posao. Sad mu je Gordijev čvor u grlu, jer mu je nad glavom Damoklov mač ako šefu stane na Ahilovu petu.
- ❖ Ništa dostojanstvenije od groblja na Dan mrtvih, ni žalosnije od groblja mjesec dana kasnije.
- ❖ Mijenjam ime i prezime za jedno kvalitetno prezime.
- ❖ Ja sam najslabija karikatura u svom genetskom lancu.
- ❖ Hijene su jako društvene osobe.
- ❖ Moj najveći problem je kako spojiti radni dan i radni elan.
- ❖ Dobar tužitelj od muhe napravi slona, a dobar odvjetnik od slona muhu.
- ❖ Bogati znaju zbrajati, a siromašni oduzimati.
- ❖ Skaču cijene, vlast sve poduzima da široke mase ne postanu još šire.
- ❖ Kažemo da su djeca mali ljudi, al' sve je više ljudi koji su mala djeca.
- ❖ Nema veće istine od pogleda koji prođe kroz tebe.
- ❖ Zatvoreniku su bliže zvijezde nego ulica.
- ❖ Nije čovjek u samoći, već je samoća u čovjeku.
- ❖ Sindikalisti su opet na nogama očekujući doministarske fotelje.
- ❖ Je li se predsjednik i premijer trebaju dogovoriti oko veleposlanika ili velepodanika?
- ❖ Lako je biti general poslije, teško je biti kaplar za vrijeme bitke.
- ❖ Ne postoji ni jedan spomenik na kugli zemaljskoj kojega golubovi poštuju.

Charles Bukowski II.

Veliki pjesnik Horacije (65. - 8. pr. Kr.) bio je taj koji je primijetio da – „Nijedna pjesma ne može zadovoljiti puk niti dugo živjeti u njemu ako je napišu vodopije.“

Henry Charles Bukowski Junior (Andernach, Njemačka 16. kolovoza 1920. - San Pedro, 9. ožujka 1994. USA), poštar i američki književnik njemačkih korijena, (kao i sadašnji američki vlasnik Bijele kuće, kraće nazvan – Narcis Bič Božji) jedan je od predstavnika plimnog kažu drugog, a možda i sedmog vala beat generacije. (Valovi se kreću u setovima, a 'sedmi val' - veći val u sredini seta - često dolazi najdalje uz plažu. Da se to uvijek događa na sedmom valu je mit, ali ponekad se dogodi). Buk ili kraće Buk(v)owski naturalizirani američki skriboman, bio je priznati i poznati konzument svega i diler svačega.

Stil pisanja mu nije bio puno različit od ostalih, te definitivno i stvarno izgubljene generacije Jack Kerouaca, Burroughsa, McCarthyja..., koji su lutali cestama na kojima izgleda nije bilo mjesta za starce ali jest za pijance. On se ipak držao uskih uličica među širokim avenijama i bio u zagušljivosti velegrada nadasve grublji i prostiji.

Ništa čudno da je pod velikim utjecajem socijalnog, kulturalnog i gospodarskog ozračja mračnije strane Los Angelesa opisivao živote sirotinje, alkoholizam i alkoholičare, odnose sa i prema „suprotstavljenom“ spolu, gdje su mu riječi odjekivale i prepotentno i impotentno. Kritizirao je sve nedostatke i poteškoće urednog kancelarijskog posla zarobljenog u vremenu timbranja kartela od osam ujutro do pet poslijepodne, pa se pod utjecajem, amo malo lagat - Maksima Gorkoga (Na dnu) i Emile Zole (Kaljuža), vuče kroz podzemlje američkog polusvijeta i stvara i vara sve živo.

Napisao je pregršt pjesama, kratkih priča i šest romana, sve u svemu utrpano u više od šezdeset knjiga. Od najpoznatijih i najcitiranijih dijela prvo mjesto drže citati od kojih ¾ nisu njegovi. Prvi roman mu je bio *Post Office* (1971), ali valja još napomenuti da je pisao i scenarije za dokumentarne filmove i to pretežno, po njemu, o najpoznatijem američkom književniku - sebi. Međutim, kad se uzme u obzir trauma u najranijem djetinjstvu, sve mu se oprašta.

Njegov djed po ocu, Leonard Bukowski, preselio se u Sjedinjene Države iz Carske Njemačke 1880-ih. U Clevelandu, Ohio, Leonard je upoznao Emilie Krause, etničku Njemicu, koja je emigrirala iz Danziga, pa nije imala priliku da lupa po limenom bubnju. Vjenčali su se i nastanili u Kaliforniji, gdje je Leonard radio kao uspješan stolar. Par je imao četvero djece, za razliku od Josipa koji je imao samo jednog sina i bio blage naravi. Otac Charlesa Bukowskog više je volio pušku, uniformu i opasač nego palminu grančicu, pa se istoimeni potomak Heinrich Karl Bukowski junior rodio tijekom njegova službovanja u Njemačkoj kad se senior u prasku požude spandao s Katharinom (rođenom Fett).

Tijekom svoje rane mladosti Buk II bio je sramežljiv i povučen kao mlada snaša, što je bio rezultat zlostavljanja od strane njegovih vršnjaka i oca koji mu je dokazivao da je pruska batina iz raja izašla. U autobiografskoj knjizi „Šunka u žitu“, naslov originala *Ham on Rye* i replika je na Selindžerovog *Lovca u žitu*, Buk II jedno ispovijeda da je čak uz majčin pristanak, njegov otac često bio nasilan, i fizički i psihički, tukući ga i za najmanje izmišljene prekršaje.

Nije ni čudo što u ranim tinejdžerskim godinama prvi puta pada preko boce alkohola koji će ga i kasnije tijekom života definirati kao osobu i pisca – „This [alcohol] is going to help me for a very long time“ - kako je sam pisao. Imao je opravdanje za sve, kao još neki - Ja, alkoholičar? Poznavao sam ljude koji su jeli sirov ječam jer nisu imali strpljenja čekati da ga u destileriji Midleton pretvore u čisti irski viski.

Mnogi misle da je bio naivac i samouk kao naš Generalić senior i krivo misle. Nakon što je maturirao u Los Angeles High School, pohađa Los Angeles City College dvije godine, tijekom kojega uzima kolegije iz umjetnosti, novinarstva i književnosti, tek toliko da shvati o čemu se radi.

A zatim se upustio u niz neobičnih poslova, uključujući rad u klaonici, pa me čudi kako nije on, napola Švabo, a ne „neki“ zarobljeni Amerikanac Kurt Vonnegut, autor „Klaonice 5“, pa je radio i kao perač posuđa, iako nije bio nimalo nalik na Rudolfa Valentina, i na kraju raznoslač pošiljki za poštansku službu Sjedinjenih Država a nije bio Nepalac, kao ovdje u Splitu. Da je ostao poštar vjerojatno gospođa Tingle ne bi od sestre primila pismo poslano prije 45 godina. Ali nije.

Zato smo se mi ostali načitali svega i svačega. Ta će mu iskustva kasnije poslužiti kao materijal za pisanje. Svoje pjesme i kratke priče počeo je slati književnim časopisima, ali se suočio s brojnim odbijanjima, kao svojevremeno i bradati Irac, nobelovac i oskarovac Bernard Shaw. Upornost se isplatila, iako mu je tek 1944. godine, u dobi od 24 godine, objavljena prva pripovijetka. Shawu je trebalo još 10 godina kucanja po uredničkim vratima.

Početkom 1960-ih Bukowski je ponovno počeo ozbiljnije pisati i stekao je ime kroz svoju suradnju s književnim časopisom „Otvoreni grad“. Prvi roman *Post Office* (1971) za koji je puritanska Amerika tvrdila da je na njemu trebao ostati i trajno zadržati, dobio je pohvale struke i kritike. Knjiga se uvelike oslanjala na njegova iskustva rada u poštanskoj službi i potvrdila mu reputaciju sirovog i surovog pisca. I onda slijedi ta autobiografska – biografska faza. Poemu „Elvis lives“ kako kaže nije napisao zbog tuge jer je jedna velika faca umrla, već zbog božje providnosti što je druga još uvijek živa.

Cijelog života je tražio pravu ženu ali je imao problem, jer je razlika između njega i Steinbecka bila u tome što je pisac *Slatkog četvrtka* (umjesto petka i metka) u svakoj drolji pronalazio ženu, a Buk u svakoj ženi - drolju. Kad je napokon, u smiraju života, pronašao pravu, Lindu Lee, okupala ga je, ošišala, obrijala, ispegkala i sklonila bocu. U takvim okolnostima umire 9. ožujka. 1994 god. u San Pedru, od leukemije u 73. godini, gledajući na pučini brodove hrvatskih iseljenika, i to nedugo nakon završetka zadnjeg romana *Pulp*, prevedeno - *Šund*. Zaključiti svoj literarni doseg romanom *Šund*, još je bilo čudnije da je u pitanju netko drugi, kao što je i bilo nepravедno da mu se krv pretvara u vodu umjesto u viski ili bar pivo.

Vodite računa, kako je davno rekao poznati splitski redikul Pajdo ispod ure u kafiću - Mala, ne prodaji mi Arhimedov zakon... pijte čisti viski bez leda.

Poruka:

Danas, u 105-toj nedoživljenoj godini kažem vam draga djeco da 90% meni pripisanih citata, koji se dnevno vrte po internetskim svjetskim mrežama, gdje se utope, pa opet ponovo izranjaju - nisu rezultat mog osebnog intelekta. Nema veze, tko mi gore pošalje turu ... dvije, spreman sam mu po angelu Gabrijelu poslat potpisanu autorizaciju. Svoj, a ponekad i svačiji, Buk(v)owski.

Buk: *Bog je rekao, prekrživši noge, vidim da sam stvorio mnogo pjesnika, ali tako malo poezije.*

Tin: *Pjesnikov je zadatak traženje. A sposobnost velikih pjesnika nalaženje.*

Bog: *Zato sam vas i posjeo za isti stol poštujući Horacija.*

A sad malo ozbiljno. Zar još uvijek vjerujete da bi pod pero sve napisano stavio da je u boci zaglavio. Nema šanse, radio je krvavo ignorirajući nijanse, a sve ostalo su romanse. Pogledajte u biografiji... Književna djelatnost skoro duža nego naučna Dragana Primorca.

Ali ipak, tog ožujka umro je loš njemački poštari, i izvanredan naturalizirani američki pisac,

boconoša viskija s lentom i dvije prazne čaše, literata od zanata kojem je pripisano tih par tisuća lažnih citata.

Recipročni „brat blizanac“ Andy Warhola u prodaji lika i djela, baraba koji je kaljuže s margina života pretvarao u pitku vodu. I tako dogodine trideset i nešto godina da nije živ, ali Eva Cvizek kaže da nije umro. A kad Eva kaže, ima Adam da sluša. Ustvari, Buk(v)owski, Tin Ujević i Hajduk žive vječno...

Fotografija bi mi bila draža da nije moja fotomontaža.

Tako bi govorio Buk(v)owski

Nikako da mi se ispuni davna želja - da se jednom napokon otriježnim, pa zatim pošteno napijem!

- ❖ Osjećam se tako da bih se morao popet u depresiju.
- ❖ Put ne počinje prvim korakom, već penjanjem preko kućnog praga.
- ❖ Bliski će prijatelji ostati bliski onoliko dugo koliko vam budu od supruge daleko.
- ❖ Bolje da su ti prijatelji zadovoljni tvojim slabostima nego neprijatelji tvojima vrlinama.
- ❖ Vaš glas se možda daleko čuje, ali nečiji šapat još dalje.
- ❖ Čuo sam za jednoga koji je službeno pretvorio vodu u vino. I za milijune drugih koji su to isto radili neslužbeno.
- ❖ Ne dozvoli nikom da se igra koncima tvog života. Isplest će mrežu ili omču.
- ❖ „Snaga i tolerantnost idu zajedno” - rekao je Gibran i nije ostao živ.
- ❖ Tupi ljudi su uporni u zaoštavanju situacije, pogotovo ako su dio američke administracije.
- ❖ Glavno da je glava na ramenu, a što je u glavi – ćutit će leđa.
- ❖ U svakoj starijoj osobi čuči jedna nevina, mlada i često se zapita – Dovraga, što mi se ovo dogodilo.
- ❖ Oprezno s botoksom. Kad briše bore na glavi ne znači da zaobilazi ono malo moždanih vijuga što je preostalo.
- ❖ Život... racionalizam, romantizam, realizam, reumatizam, dementizam, simbolizam.
- ❖ Na tvrdu kamenu, za razliku od pijeska, trag se slabo vidi. Ali, duže traje.
- ❖ Iznimka potvrđuje pravilo da iznimke potvrđuju pravilo.
- ❖ Ne možete ploviti na malom brodu s velikim sidrom ni ukotvit veliki brod s malim.
- ❖ Bila je znatiželjna kao zid na kojem visi slika.
- ❖ Znam sve odgovore, ali ne mogu pogoditi pod kojim su pitanjem.
- ❖ Zašto bih morao godine zbrajati kad mi i oduzimanje dobro ide!?
- ❖ Između dva zla dobro biraj.
- ❖ Mudrost je zamjenicom prokazati imenicu.

- ❖ I tako dođe čovjek u neke godine i obično počne rezimirati svoj život, lagajući najprije sam sebe.
- ❖ Još mi nije kristalno jasno - samo 24 %.
- ❖ Ne udaraj me po glavi, možda mi je dinamit na jeziku.
- ❖ Sve za pet. U bokocrtu.
- ❖ Zaboravi vruća voda da je neka bila hladna.
- ❖ Osjećam se kao vegetarijanac čiji je sin otišao u mesare.
- ❖ Lift postoji u slučaju da se stepenice pokvare.
- ❖ Tamo je tamo dok ne stigneš tamo.
- ❖ Kocka leda je bačena pa se čaša prelila
- ❖ Narastao kukolj i odnio pšenicu.
- ❖ Nije bukva kriva što je dala držala za sjekiru. Možda je i hrast.
- ❖ Ne možeš s dvije noge u jednu nogavicu.
- ❖ Bolje biti promašen slučaj nego pogođen slučajno.
- ❖ Mnogi misle da sve znaju, neki misle da puno znaju, malo ih misli da malo znaju, samo Sokrat zna da ništa ne zna.
- ❖ Mrak je brz kao i brzina svjetlosti.
- ❖ Većini ljudi matematičke jednadžbe jedino služe kao podsjećanje na teško djetinjstvo.
- ❖ Svi smo mi bili sretni očevi dok neka budala nije izmislila DNK.
- ❖ Plač tek rođenog djeteta je još jedan dokaz ozbiljnosti života.
- ❖ Kad je smijenjen ministar zdravstva svi su očekivali mamu u fotelji.

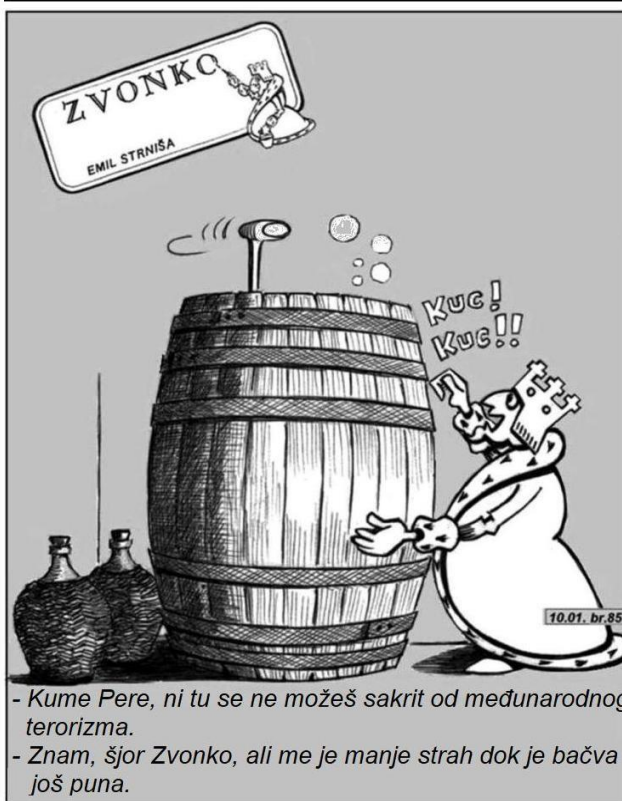
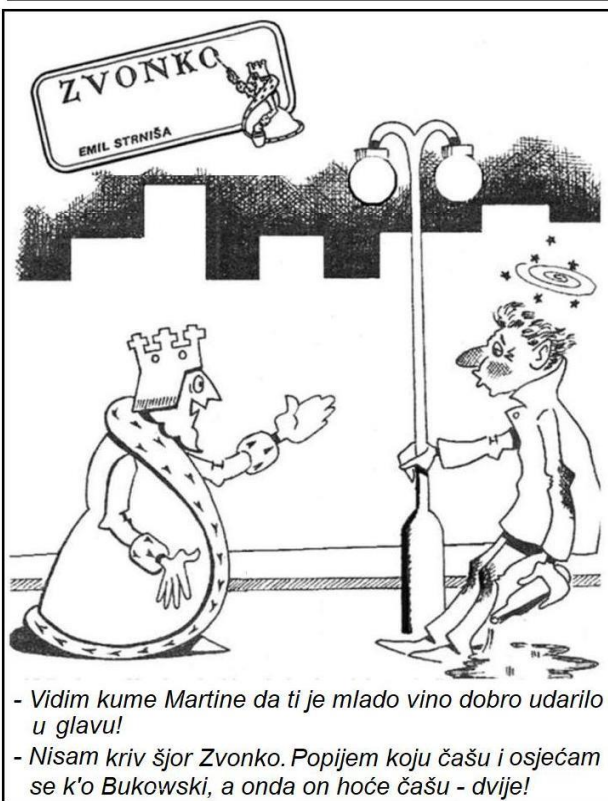
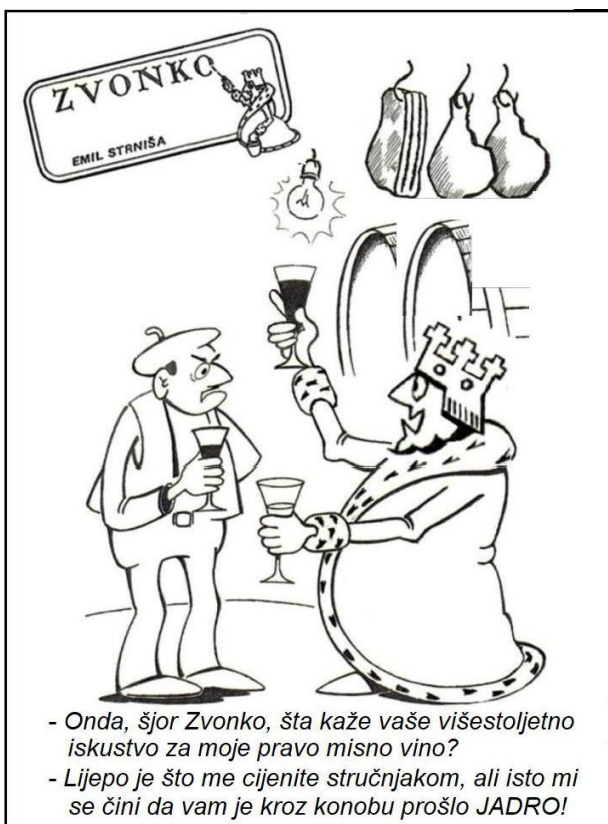
Tako bi govorio Buk(v)owski

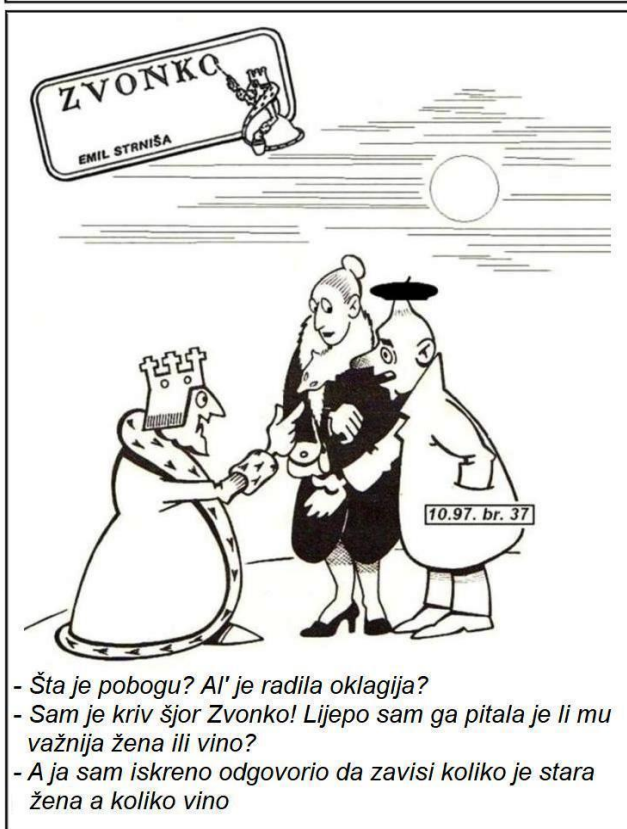
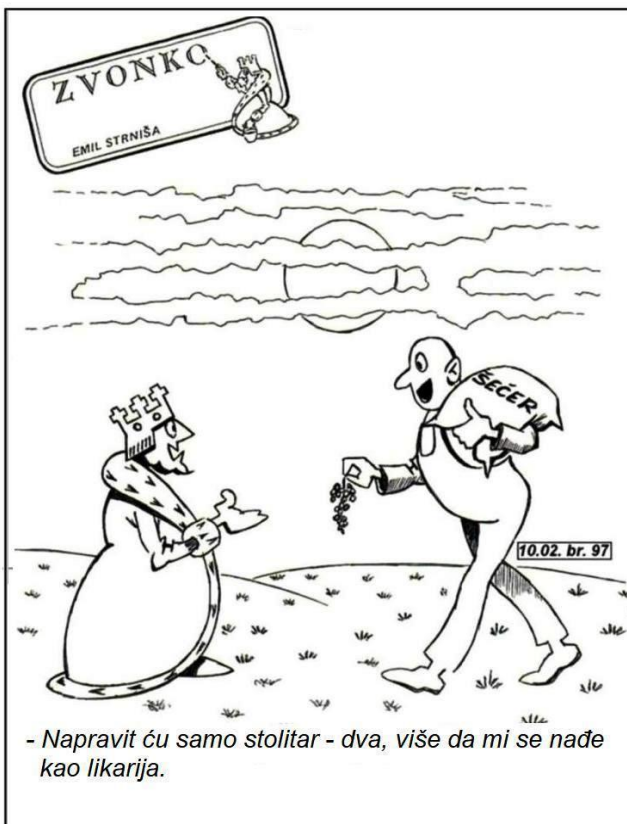
*Nije problem što ležim i
zurim u strop. Problem je
što imam osjećaj
da strop zuri
u mene.*

- ❖ Dobar konopac je kratkoročno rješenje dugoročnog problema.
- ❖ Mijenjam cvijeće na grobu sutra za toplu riječ danas.
- ❖ Za korak u prazno, glava mora biti puna svega.
- ❖ Ne odvajajte sami dušu od tijela. Nije fer prema budućem vremenu.
- ❖ Ne ostavljajte za sobom oproštajno pismo, ako je moguće ostavite štednu knjižicu.
- ❖ Prije nego dignete ruku na sebe, stavite prst na čelo.
- ❖ Ne izazivajte sudbinu. Time joj dajete pravo da prva bira oružje.
- ❖ Pripazite kako uzimate tablete za spavanje - mogli bi prespavati život.
- ❖ Imate problema s društvom? Prepustite ipak da priroda učini svoje.
- ❖ Bolje ubiti nekoga u pojam nego sebe u glavu.
- ❖ Postojimo, jer su postojali.
- ❖ Čujete tik-tak... to vam prolazi sat, dan, mjesec, godina, život.

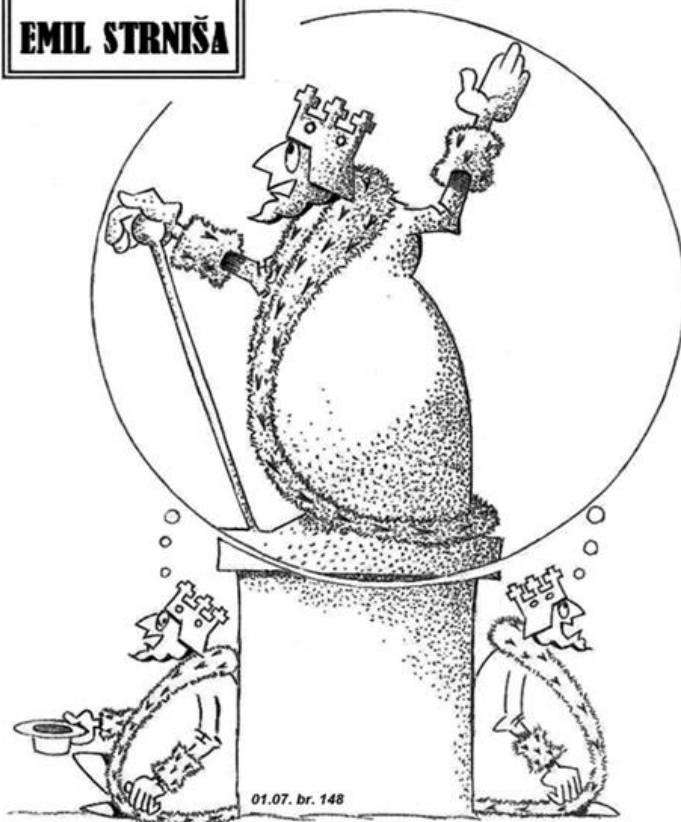
- ❖ Niste vi krivi što ste se rodili pa ne budite krivi ni što ste umrli.
- ❖ Bolje biti svinja u Teheranu nego tuka u prosincu.
- ❖ Život je kao dizalo, bez obzira koji kat dosegneš na kraju ćeš opet završit u podrumu.
- ❖ To što imaš petlju znači samo da si na pogrešnoj strani konopa.
- ❖ Crna zemlja pokopa i ateista i aforista i popa.
- ❖ Jednog sutra posljednji dah i zatim netko pepeo, a netko prah.
- ❖ Iskreno, ne interesira me toliko brzina svjetlosti koliko dužina mraka.
- ❖ Putuj što duže možeš. Znaš što je zadnje odredište.
- ❖ Kad ti šef posegne za tabletama za umirenje, obvezno uzmi nešto za kontracepciju.
- ❖ Neki bježe glavom bez obzira, ja bih radije nogama.
- ❖ Zbog mora do koljena sad sam u dugu do grla.
- ❖ Nevjerojatno, više danas košta prazna ležaljka na plaži nego nekad „pun“ krevet u hotelu.
- ❖ Uživali smo gledajući susjede kroz rolete kako se pitaju - Odakle im novac za more?
- ❖ I ove godine na Jadranu puno Nijemaca, Talijana, Čeha, Poljaka i Kanadera!
- ❖ Neće meni nitko zabranit da idem s Japankama na Biokovo!
- ❖ I ove godine je na Jadranu ljetovao izniman broj radnih ljudi i građana. Ali ne naših.
- ❖ Ove godine ljetovati ću u Apatiji.
- ❖ Ide ljeto, još malo pa će na ulicama bit više golotinje nego na porno filmu.
- ❖ Ne volim rođendane. Oni su odmorišta na stepenicama koje početak približavaju kraju.

- ❖ Indijanci su nastali od Čeha koji su došli ljetovat na Jadran.
- ❖ Držite se hlada. Temperatura na Suncu je 5.500 stupnjeva Celzijusa.
- ❖ Otvori Eskim hladnjak, a ono toplotni udar.
- ❖ Tko ne želi smočiti prst u hladnoj, nema pravo da se brčka ni u toploj vodi.
- ❖ Ma koja vrućina, eto, nijedna vam cipela nije ostala u asfaltu.
- ❖ Vodite računa što ste naručili za jelo i pilo u luksuznom restoranu, da ne bi poslije umjesto deserta prali tanjure.
- ❖ Kako koje je najbolje vino? Pa ono koje je trenutno u grlu!
- ❖ Nisu ga htjeli ni u Hajduku ni u Dinamu. Kasnije su ga u *Klubu lječenih alkoholičara* prihvatili raširenih ruku.
- ❖ Treba dobro natopit bačve vodom, da tijekom godine ta voda ne iscuri.
- ❖ Ne mogu nikako pronaći „Warholovih 15 minuta slave” trijezne glave.
- ❖ U Hrvatskoj je toliko oružja da je vojni rok glupost. Neka ih oko obarača nauči čaća.
- ❖ Svaki rat nekome donese križ, a nekome krunu.
- ❖ Tko tebe kamenom – taj očito nema oružni list.
- ❖ Ja nisam invalid Domovinskog rata kao i mnogi koji to jesu.
- ❖ Uzevši u obzir koliko još oružja ima u štalama i podrumima u državi, možda bi regruti mogli obučavati pripadnike profesionalne vojske.
- ❖ Ne znam koliko je pametno mlade slat u vojsku. U slučaju nemira mogli bi organizirano nastupat.
- ❖ Sve je manje topovskog mesa, a sve više dronovskog.
- ❖ Svi se pitaju – Ima li života u svemiru? Bilo bi bolje da se pitaju - koliko će ga još biti na Zemlji?
- ❖ Svaki put kad pogledam kroz teleskop osjećam se kao pod mikroskopom.
- ❖ Bolje biti van nego unutarzemaljac.

- ❖ A što se tiče vanzemaljaca, ima tu na Zemlji još nekoliko nas među njima.
- ❖ Erich von Däniken spada u one rijetke Švicarce koji je namlatio pare pišući riječi, a ne zbrajajući brojke.
- ❖ U nas tvrde da krugovi u žitu nemaju nikakve veze sa susretima treće vrste, već isključivo s produženjem domaće.
- ❖ U redu, možda su vanzemaljci i napravili taj kalendar Maya, ali šta je s ostalim mjesecima?
- ❖ Može li se danas umjesto sata pomaknit koja godina unatrag? Pitam za prijatelja.
- ❖ Zemlja je jedina planeta s dovoljno kisika da vatra može gorjeti. Pa vidite kome se žaliti.
- ❖ Najprije je Edisonu zasjalo u glavi, a zatim nad glavom.
- ❖ Mislim da je karika koja nedostaje u ljudskoj evoluciji bila puna vanzemaljske sperme.
- ❖ Rusi tvrde da su prvi poslali satelit u vasionu. Amerikanci su uporni u tome da su ga oni prvi poslali u svemir.
- ❖ Rekao je moj pametni dida – Ako se ikad čuje kakav glas iz svemira – imat će sigurno imotski naglasak.
- ❖ Leteće tanjure su izmislile žene čiji su muževi izašli „kupit“ cigarete i više se nikad nisu vratili.
- ❖ U arhivama Bijele kuće, Kremlja, Buckinghamske, Elizejske palače ... pohranjuju se fotografije i napisi o susretima njihovih čelnika s ljudskom rasom.
- ❖ Što je bilo prije – kokoš ili jaje? – ili kako bi preveo Däniken – Jesu li bogovi bili astronauti ili su astronauti bili bogovi?
- ❖ Iako je poslao tri astronauta na Mjesec, predsjednik Nixon će u povijesti ostati upamćen samo po tome što je dva novinara poslao u – materinu.
- ❖ Novi papa je uzeo ime Lav. Nadam se da za razliku od rimskih vremena o kršćanima ima bolje mišljenje.
- ❖ Napravljen je srednjoročni plan obnove grada. Kad krene bit će već srednjovjekovni.

-Misli li moj alter ego da sam zaslužio jedan mali spomenik u Aleji solinskih velikana?

-Da spomenik.., očekujem da Ujedinjeni narodi izglasaju rezoluciju o Spomen danu!

- ❖ Veliki korak za mene, a mali za čovječanstvo – reče Nixon na izlaznim vratima Bijele kuće.
- ❖ Däniken unatoč ogromnom trudu nikad nije otkrio ni jednog malog zelenog. Al' su mali zeleni, zahvaljujuć' Dänikenu, otkrili šta je to humor.
- ❖ Znete li koja je razlika između gradskih autobusa i NLO-a? NLO-i se pojavljuju češće.
- ❖ Neki kažu – Vidi Napulj i umri, a ja kažem – Vidi Split i zaboravi na Napulj.
- ❖ Mnogo ljudi vjeruje u Boga sve više, istovremeno on vjeruje ljudima sve manje.

Ne Pušnik, već Puškin

Vodi računa kad kartaš, dok ti je PIKOVA DAMA u rukama, možda je tvoja herc dama u nečijem naručju.

Marun IV.

Ne prodaje se nadahnuće, ali se rukopis može prodati - kaže Puškin, etiopski Rus rođen oko

ove ure, ovog dana i mjeseca 1799. godine po starom kalendaru.

Sve je bio, pisac i pjesnik, revolucionar i sluga pokorni, boležljivko i vojnik, ljubavnik i ljubomorko, osvjetnik i milosnik, malen rastom, ali s visokim cilindrom, pisao ljubavne pjesme i pravio spiskove ljubavnica.

Žrtva vlastita ega izašao na trideset i dva dvoboja, održano ih je pet, ostali su otkazani nakon mirenja, izvinjavanja i posredovanja.

Posljednji je jasno pošao po zlu, da nije tragično, bilo bi smiješno. Zoveš se

Puškin, a nastradaš od pištolja. I to jednim od ova dva sa slike.

Dostojevski mu je održao takav oproštajni govor da su mnogi od prisutnih ruskih književnika zaželjeli da Fjodor živi duže od njih.

-
- ❖ Uz udžbenike za osnovne škole prodajemo i najnoviji model pancir košulja.
 - ❖ Isplaćite se, bit će vam lakše što je nekima tamo teško.
 - ❖ Ma koji feudalizam, kapitalizam, socijalizam, komunizam - nikad se mi nismo makli dalje od rodovske zajednice.
 - ❖ Vi bi pod reflektore. Glupost, ljudi iz sjene najlakše podnose ove vrućine.
 - ❖ To kako vi planirate dočekat Novu godinu je mila majka kako će ona dočekat - vas.
 - ❖ Glupo je organizirat karneval u državi s 365 dana cirkusa.
 - ❖ Međuljudski odnosi u firmi su toliko hladni da nikome ne pada na pamet zasukat rukave.

A sad - Kad Hajduk popuši s Pušnikom i nastavi pušiti i s ostalima

Nije Hajduk izgubio titulu 25. 5. 2025.. Izgubio je davno, davno prije, jer se ništa promijenilo nije, samo ga je sada na svojoj grbači umjesto Odhanze nosio - Marko Livaja.

U Splitu je od vjkada za osobu koja svojim držanjem, ponašanjem, izražavanjem i uopće načinom života (često uživljenu u svoju ulogu, pa je time izazivala porugu okoline), umjesto izraza spadalo, arlekin, postojao jedinstven naziv koji je određuje ... redikul. Međutim, ti splitski redikuli, iako su često bili predmet neslanih šala, uživali su veliku dozu senzibiliteta većine Splićana i opstajali su u tom uzajamnom kontreštavanju s

gradom pretvarajući se pomalo u splitske legende. Nazvati Marijana Pušnika redikulom bila bi uvreda za Pajdu, dr.Picaru, Karuza, Baču... Jednostavno, Marijan Pušnik je pušnik koji je sinoć nakon utakmice trebao prošetati alejama Lovrinca i zamoliti za oprost kosti starih Hajdukovaca koje su škripale okrećući se u svojim grobištima.

Jer, taj nogometni *Maccabi* Tell Aviv nije košarkaški *Maccabi*, već klub donjeg dijela europske ljestvice, koji igra na stadionu sa trinaest i po tisuća mjesta i ubire prvenstva i kupove u jednoj sasvim nezahtjevnoj ligi. Prisjećajući se jučerašnjeg dvoboja na ponovo pristojno popunjenom Poljudu, čovjek se ne može oteti dojmu da bi ona momčad zanosne *Jugoplastike* koja je isprašila Izraelce jednog četvrtka, travnja 1989. u Barceloni, uz malu tehničko-taktičku pomoć, nošena dišpetom i samouvjerenošću kroz mjesec, dva bila spremna ovaj, nogometni *Maccabi* poslati kući s Poljuda praznih ruku. Ima u ovoj šali i malo istine.

Stvar je u volji, želji i znanju. S 30 % baluna u nogama, u situaciji kad njihov gol vrijedi dva i stalno gaze crte tvog kaznenog prostora, samo očajnik može očekivati da neka viša sila pomiluje Ohandzu i zavije Torcidu u bilo. Tako se ne dobivaju utakmice, tako se ubija iskra koja tinja u svakom, a pogotivom mladom navijaču Hajduka koji u sivilu svakodnevnice gleda prema Poljudu u kojem traži vatru da razbukta smisao vlastita mu života.

Kako objasniti meni, i mnogim drugima tu pokrštenu Hajdukovu igru bez igre, koju su igrali dalmatinski zonaši još prije više od tridesetak godina. Zgusni se i brani pa nabij balun daleko naprid ne bi li se zakačio za Black Jacka i s njim ušetao u protivničku mrežu. I skoro tako bi, ali ne kao plod znanja, pameti, već plod obične slučajnosti. Možda se i ne može bolje, kad Hajdukova svlačionica nalikuje međunarodnom aerodromu na kojem se miješa bezbroj glasova na bezbroj jezika, a najmanje se čuje hrvatski.

Stvar je i u tome da na vrhu te Hajdukove piramide sjede ljudi cijepljeni od odgovornosti i srama. Nekad davno, nije se smjelo poslije poraza provirit na splitske kalete, a igralo se za 2,3 metra štofa. Danas za velike novce, poslije niza uzastopnih poraza – samo se lakonski odgovara - Ovo treba što prije zaboravit – idemo dalje. Kud?

Sreća je današnjeg stručnog i poslovnog vrha da naša poljudska ljepotica ima samo pomalo „divlji“ Sjever, a ne i Divlji zapad, jer da je tome tako, vjerojatno bi već davno, figurativno rečeno, bili uvaljani u katran i perje, pa na magaradi potjerani iz grada. *Triba vratit dite materi i ćaći*. Godina ispred Hajduka je *tabula rasa*, koji treba iskoristiti i vratiti se vlastitim vrijednostima, svom inkubatoru i tićima, natjerat skaute da dignu guzice iz mekih fotelja i razaslati ih od Dubrovnika do Zadra da nađu ono što Hajduku treba. Ni Bob Bishop, skaut *Manchester Uniteda* nikad ne bi poslao Sir Mattu Busbyu brzog na kojem pisalo je: „Mislim da sam otkrio genija“ da nije kisnuo na kiši i gacao po blatu tražeći po vukojebinama mlade talente.

I na kraju, Hajduk ima ono što nema nitko na ovim prostorima. Ima, za razliku od južnoameričkog, temperament na tribinama i u pobjedi ali i u porazu. Ima svoje navijače, Torcidu koja plješće i kad im se grlo stislo i oči napunile suzama. Ima grad pun murala i zakletvi na vjernost kao nijedan klub na kugli zemaljskoj. I zato neko dijete napokon treba ponovo povikati – Car je gol! – i vratiti stvari na novi početak.

Mnogi, pogotovo mlađi, neće se složiti s napisanim. Znam to po tome, jer i sam sam bio u njihovim zanosnim godinama, kad dođu u moje, nažalost stvarnost izgleda puno drukčije.

-
- ❖ Sve zavisi od kuta gledanja, a pogotovo slušanja.
 - ❖ Što ti je moć interneta. Sjeo unuk djedicu u krilo pa mu priča što je nekad bilo.
 - ❖ Budi ljubazan s ljudima kad se uspinješ, sretat ćeš ih i kad budeš padao.
 - ❖ Svi živimo pod istim nebom, ali samo sretnici imaju Stradun pod nogama.
 - ❖ Za priliku postoje mala i velika vrata, a za nepriliku samo mala.
 - ❖ Najprije je prašina pala na cipele, a onda i na papuče.
 - ❖ Nije smisao mirne revolucije da žandari društva budu pobijeđeni, već ubijeđeni.
 - ❖ Nemojmo se čudit kad stvari krenu krivo. Obično kad bahatost zaobiđe poniznost.
 - ❖ Saznanje da vas voli nekoliko milijardi ljudi budi gorku spoznaju – a što je s ostalima?
 - ❖ Koliko gorčine u duši, a toliko šećera u krvi.

- ❖ I reče Aloysius Alzheimer - Ne budi zlopamtilo, nisi slon!
- ❖ Neka vas ne zabrinjava ako ste zaboravili što ste ručali jučer, ako znate što ćete jesti danas.
- ❖ Ne treba vam i kaciga kad vam ni lubanja nema nikakvu funkciju.
- ❖ Postoje velike i male stranke, zavisno, s koje su strane šaltera.
- ❖ Stol jest okrugao, ali je jedna stolica malo veća.
- ❖ Svi mi imamo Ahilovu petu. Problem je kad je između ušiju.
- ❖ Nekome adresu osigura gradonačelnik, a nekome predsjednik sudskog vijeća.
- ❖ Najprije se vatra upali u piromanu, a onda krene dalje.
- ❖ Molim vas dvije maske. Jednu kad sam s nadređenim i drugu kad sam s podređenim.
- ❖ Karneval. Jeste li spalili Krnju prošle godine. Jeste, i je li vam bilo bolje? Nije. A da pokušate ove godine s radom za opće dobro!
- ❖ Punkcija koljena otkriva mnoge tajne vlastitih predaka.
- ❖ Tješi me psihijatar da imam samo dva problema. Govorim gluposti i radim budalaštine.
- ❖ Želim vam sretnu Novu godinu i što više starih.
- ❖ Upute za opute.
- ❖ Znam da je teško držat jezik za zubima, ali ako hoćeš da ga drugi drže - drži ga ti prvi.
- ❖ Tko prizna ali ima, nema šanse da nam i pola oprost.
- ❖ Ne treba se držat' Deset zapovijedi božjih kao pijan plota.
- ❖ Ne fali onome tko nema nego onome tko ne da.
- ❖ Istinu traži između dvije laži. Toliko je sitna i toliko mala, skrivena bolje od svetoga Grala.
- ❖ Što veći moral to je život teži.
- ❖ Dao mi je svoju majicu da mu je natopim znojem.

- ❖ Uvijek se dignem na pogrešnu nogu, bilo lijeva ili desna.
- ❖ Biti loš pa postati dobar, ljudima je značajnije nego biti dobar i ostati dobar.
- ❖ Vodi računa, nije slučajno da su zubi ispred jezika.
- ❖ Mnogi se danas boje da im staro korijenje ne udavi novu vlastitu krošnju.
- ❖ Ne sugeriraj mi pitanjem odgovor jer ne želim reći ono što želiš čuti.
- ❖ Bolje je izgubiti cijelog sebe u originalnosti nego pronaći u imitaciji.
- ❖ Mene će pamtiti zato što su me zaboravili.
- ❖ Treba stati na vlastite noge da bi dobili službenog vozača.
- ❖ Ako se radnici zovu radnicima zato što rade, po čemu se zovu namještenici?
- ❖ Životna utrka počinje kalendarom, a završava štopericom.
- ❖ Sve sam više aorist, a sve manje aforist.
- ❖ Bolje je sagraditi sto mostova nego morati sagraditi jedan mostobran.
- ❖ Ne vjeruj samo ušima dok ti je vid još dobar.
- ❖ To što trčiš za autobusom, ne znači da možeš letjeti za avionom.
- ❖ Kad vidiš nekoga s osmijehom, zapitaj se da nije ukrao tvoj.
- ❖ Mudrost je statična, kao cvijet u proljeće. Budi pčela.
- ❖ Kažu - mrzi grijeh a ne grješnika. Glupost, kao da mrziš posljedicu a ne uzrok.
- ❖ Kad pogledam neke tuđe stranice na Fejsu, osjećam se kao samoposluga.
- ❖ Mijenjam hrvatskog i mađarskog ministra vanjskih poslova za bilo koga.
- ❖ Kad ti troje ljudi kažu da si pijan, pođi kući i ako pogodiš krevet – lezi.
- ❖ Roditelji ne griješe, oni se brinu.

- ❖ Vranjic je dao veoma velikog čovjeka, pa mu je Split dao veoma malu ulicu.

Connery, Sean Connery

Iz seta sa neodržane izložbe u domu "Zvonimir"

"Solinska kronika" ilustracija za priču Velika vatra

Bobby Charlton by Emil Strniša

Juan Mata i Ander Herrera Meet Stenly Chow / Man Utd

- ❖ Budi ljubazan prema ljudima pa imaš izbor; biti otirač pod nogama ili kuhinjska krpa u rukama
- ❖ Postoji uspjeh i preko noći, ali zavisi o nečijoj potrebi.
- ❖ Ne moraš znati, ali moraš htjeti. Možda se potrefi.
- ❖ Više ne raste korov među cvijećem. Sad cvijeće raste među korovom.
- ❖ Bilo bi jako malo filantropa na kugli zemaljskoj kad bi se ukinuli porezi.
- ❖ Razgovaraj s djecom. U njihovim pitanjima naći ćeš mnoge odgovore.
- ❖ Onog trenutka kad spoznaš granice svojih mogućnosti, ima nade da ih prijeđeš.
- ❖ Teško se pamti prazne glave i govori puna trbuha.
- ❖ Nitko vas ne sili da nešto radite osim trbuha.
- ❖ Prave javne kuće su jedino mjesto gdje još nije ušao Ured europskog javnog tužitelja.
- ❖ Ne otvarajte hladnjak potajno u mraku iza ponoći, loše je za oči.
- ❖ Popustili ste jednima danas, drugima sutra. Sad se čudite da vas tretiraju kao WC školjku.
- ❖ Sukob generacija je u zavisti starih i ogorčenju mladih.
- ❖ Neki strahuju od onoga što je bilo, neki od onoga što će biti, a neki od oboje.
- ❖ Deset, ne znam čega, ali možda bude od koristi.
- ❖ Veži jezik gdje ti gazda kaže.
- ❖ Glumi budalu. Idealan način da se uklopiš u društvo.
- ❖ Ne pravi se pametan. Bit ćeš čitan i upitan.
- ❖ Kad bolje razmislim. rođendani bi trebali slaviti majku. Mi bi trebali slaviti onaj dan kad smo bili brži od ostalih spermija.
- ❖ Poslije žestoke borbe jedan na jedan, poslije devet mjeseci bilo ih je troje.
- ❖ Za nekoga je danas učenik, a za nekog ponavljač jučerašnjeg dana.

- ❖ Vodite računa. Uz GRČKE postoje i LAŽNI profili, moguće osobe koja vam je skuhala ručak, pa bi mogli ostati bez večere.
- ❖ Imala je tako požudan profil na Fejsu, a onda smo se sreli anfas.
- ❖ Fejs služi da steknete nove prijatelje, ali ako pišete istinu...
- ❖ Ne budite naivni, osim mame i tate nitko vam nije nešto dao, a da vam prethodno nije svašta uzeo.
- ❖ Ne isplati se crtati na salveti, bolje zalijepiti bananu na zid!
- ❖ I tako, Umjetna inteligencija na putu je da uništi Egzistenciju umjetnika.
- ❖ Ako je čovjek čovjeku vuk, što je onda žena ženi?
- ❖ Nema sutra bez jutra.
- ❖ Jadna je država u kojoj se češće čuje starački hropac nego bebin plač.
- ❖ Kažu da pravnik koji sam sebe brani, za odvjetnika ima budalu. Koga ima psihijatar koji sam sebe liječi?
- ❖ Kako zadovoljiti tu nekolicinu od 4 milijuna ljudi? Kako, pobogu, stvoriti sustav u kojem ćemo imati globalni kapitalizam i istovremeno svakom građaninu pojedinačno osigurati topli ugođaj osobnog socijalizma?
- ❖ Nitko nije otok, ma koliko more bilo duboko, i nitko nije more ma koliko ocean bio daleko
- ❖ Neki ljudi se ponašaju kao osmica na biljarskom stolu.
- ❖ Kad pucaš u nebo pripazi da se ne pogodiš u nogu.
- ❖ Stari ljudi vjeruju u sve, ljudi srednjih godina sumnjaju u sve, a mladi ljudi znaju sve.
- ❖ Kad pogriješite, ispričajte se. Ništa ne košta, a dobro zvuči.
- ❖ Kako je napisao Karl von Clausewitz, pruski general i vojni teoretičar 1835. g. u svom kapitalnom djelu - Vom Kriege (O ratu) - Rat je politika vođena drugim sredstvima, tako možemo reći - film i televizija su nastavak života drugim sredstvima.
- ❖ Ima li neki svetac da se slavi kad pukne ljubavna veza ili ćemo čekati da umre Leonardo DiCaprio?

- ❖ Tek kad se odvojila od stada, postala je crna ovca.
- ❖ Humanost se ne mjeri daljinom već blizinom.
- ❖ Svakome život prođe u čekanju, čak i Godotu...
- ❖ Svijet ne ostaje na mladima, već ga stariji silom prirode ostavljaju malo mlađima. Ako na kraju nešto i ostane.
- ❖ Kad čovjek nauči tražit istinu između redaka, ne vidi je kad ga tresne usred lica.
- ❖ Pametni ljudi stanu i razmisle... zašto ne bi i ostali.
- ❖ Da me se bolje razumije - u medijima sve manje novinara a sve više „spičrajtera“. Koja divna vremena kad je bilo obratno.
- ❖ Svi govore o kupnji 12 francuskih borbenih aviona Dassault Rafale F3R. Sad još da se dogovorimo oko vrste fotelje u Briselu.
- ❖ Bolje lažna objava na Fejsu nego istinita među osmrtnicama u *Slobodnoj Dalmaciji*.
- ❖ Onaj tko je uvijek u pravu podsjeća, na vremena kad je školska šiba bila jedina pedagoška mjera.
- ❖ Netko zbog malih grešaka pravi velike probleme, a netko velike probleme pretvara u male greške.
- ❖ Ako se već uči na tuđim greškama, skupo prodajite svoje. A možete i koju tuđu prošvercovati.
- ❖ Kažu - griješiti je ljudski, a u životinjskom svijetu zbog greške se najčešće glava gubi.
- ❖ Namjerno pogriješite i dozvolite da vas isprave. Tako ćete lakše steći prijatelje.
- ❖ Nogomet je igra s 22 igrača na terenu i nekoliko desetaka tisuća selektora na tribinama.
- ❖ Znao sam jednog centarfora, on je od polušanse znao napraviti četvrtinu.
- ❖ Da se mene pita, radije bi izabrao zlato srebrnog sjaja.

ZVONK

EMIL STRNIŠA

349. 09. 23.

- ❖ Ne učite na greškama onih kojima se pola prašta.
- ❖ Loše je kad se trener više uzda u golmana nego u u centarfora.
- ❖ I ja sam kao doktor za nogomet uočio da je svaki višak poteza jednak manjku golova.
- ❖ Po novim ovlastima koje su dobili nogometni suci, svaki bi nogometaš trebao imati uz aut liniju svog odvjetnika.
- ❖ Ok' dečki, završili smo taktički i kondicioni trening na terenu, a sad idemo na sat glume u kazalište.
- ❖ Malo, po malo i ostali sportovi poprimaju borilačka obilježja.
- ❖ Još malo pa će se umjesto najboljeg, birati najskuplji nogometaš godine.
- ❖ Menadžeri sve bezobzirniji. Još malo pa će potencijalne zvijezde, prije nego uzmu pero da potpišu ugovor, morat izvadit palac iz usta.
- ❖ Brada mu je bila Ahilova peta.
- ❖ Dobar sportaš ne mora bit dobar švaler, ali švaler mora bit dobar sportaš.
- ❖ Izmislili su umjetnu travu jer ona prirodna nije mogla više sve to trpjeti.
- ❖ Dovedi smo strane nogometne suce jer ovi naši loše zvižde, a još je gore kad propjevaju.
- ❖ Interesantno, kad gledam žensku odbojku na pijesku nikako zapamtiti rezultat.
- ❖ Snaga klade valja pa kladionice caruju.
- ❖ Samo budale kupuju igrače, pametni kupuju suce.
- ❖ Ja njemu loptu kroz noge, on meni nogu kroz gips.
- ❖ Došlo doba da igrači navijaju za navijače.
- ❖ Ne budite tužni, naposljetku iz svakog poraza se nauči koliko je pobjeda važna.
- ❖ Dobri ovi češki nogometaši. I visoki. Vidi se da su im mame prije dvadesetak godina ljetovale u Dalmaciji.
- ❖ I sad bi trebalo napisat na BRZINU deset aforizama o SPOR-tu.

- ❖ Nije Usain Bolt bio samo najbrži čovjek na svijetu, bio je i najbrži spermic - kao uostalom i svi mi ostali.
- ❖ Doping kontrola oduzela mu je sve medalje. Utvrđeno je da je prilikom dolaska na stadion prošao pokraj apoteke.
- ❖ Moja seksi prijateljica predlaže da se krilatici Međunarodnog olimpijskog odbora „Brže, više, jače” doda i riječ „duže”.
- ❖ Kojeg će nam vraga suci na terenu kad već imamo suce u k-VAR sobi.
- ❖ Slušajući meteorologe izgleda da će nam za koju godinu primat imati vodeni sportovi.
- ❖ Za sada imamo sportska natjecanja samo u muškim i ženskim disciplinama.
- ❖ Ma koja plastična kirurgija - lijevi kroše popravio mu je anfas.
- ❖ Oni su koncepciju igre u svlačionici shvatili kao apstrakciju igre na terenu.
- ❖ Izgleda da je njima minut šutnje trajao cijelu utakmicu.
- ❖ Ne boli mene poraz, mene boli kad vidim strah od poraza.
- ❖ Sportaš najviše klase treba prijeći tri stepenice prije nego se popne na sam vrh : prvo - rad, drugo - rad i treće - rad. Sa sportskim komentatorima to nije slučaj.
- ❖ Amo se pravit da smo pobijedili! Šta nas košta?
- ❖ Netko je *Lovac na jelene*, a netko je lovac na Jelene.
- ❖ Pošto je osnovana 28. 10. 1950. g., postoji velika mogućnost da je splitska Torcida, između ostalog, izvršila i atentat na J. F. Kennedyja 22. 11. 1963. u Dallasu.
- ❖ Možda bi briselska administracija bila puno efikasnija kad bi je preselili u poljski Lublin.
- ❖ Dva aviona doletjela u Haag na sjednicu NATO-a. U jednom je bio Trump, u drugom vazelin.
- ❖ Hladna žena i vatreni muškarac obično se mimoiđu. Kad je obratno, nema šanse da se ne sudare.

- Očito je sinko, imaš sve predispozicije da budeš dobar nogometaš. A sad da vidim što znaš s loptom?

- ❖ Nogomet je kolektivna igra koju mnogi izvode pojedinačno.
- ❖ Ne možeš pogriješiti. Kupiš klub i ostale pare uložiš u kladionicu.

- ❖ Domaći igrači su bili u plavim, a gosti u bijelim majicama. Publika je bila u crnim, vjerojatno su navijali za suce.
- ❖ Rastegli su mrežu između vratnica gola. Ulov je bio fantastičan.
- ❖ Stigao e-mail iz Hollywooda. Angažirali bi neke igrače iz HNL-a.
- ❖ Lopta je okrugla, ali tko zna nađe kut.
- ❖ Još malo pa će se umjesto najboljeg igrača na terenu birati miss stadiona na tribinama.
- ❖ Ne trošite pare na stadione. Navijači bi radije da gradite amfiteatre.
- ❖ A da Hajduk promijeni ime u Alternator?
- ❖ Umijeće velikih sportskih trenera je u tome da nam rezultatsku sreću prezentiraju kao vlastitu sposobnost.

- ❖ Nije Penelopa bila vjerna Odiseju iz ljubavi, nego jedna nije bila sigurna kad će se vratit'.
- ❖ Ljubavnik je budilica za zaspale muževe.

James Joyce

James Augustine Aloysius Joyce, Irac i pisac. Primljen je u Cirišku bolnicu zbog perforiranog čira na dvanaesniku, no nakon operacije je upao u komu i jednostavno 13. siječnju 1941. (nije bio petak) - umro.

Posljednje riječi bile su prikladne njegovim notorno teškim djelima: „Does nobody understand?“ Odgovor je ostao visit u zraku, ako ga dosada nisu skinuli.

Izreka kaže kako je Bog izmislio whiskey da bi spriječio trijezne Irce da zavladaju svijetom. No i pored whiskeya nitko ih nije uspio spriječiti da vladaju svijetom književnosti. Među najvećima proteklog stoljeća u svim žanrovima bijahu Iraci: prozaik Joyce, pjesnik Yeats, dramatičar Beckett, otac svjetskog humornog teatra George Bernard Shaw, satiričar, predstavnik dekadentizma, (koji je ispao iz ormara) Oscar Wilde...

Vratimo se pokojniku.

Glavni lik ušao je u *Ulyssesa* kao osnovna premisa već 1914. godine. Kako su spoznaje rasle počelo je i pisanje, završeno u listopadu 1921., korigirano još tri mjeseca i definitivno završeno uoči piščevog 40. rođendana.

Osim što smo dobili Dublin, ciglu po ciglu, ili matun po matun (kako bi rekao naš Edo Šegvić), dobili smo stvarne likove s iskrenim, intimnim razmišljanjima (tok svijesti) koja su vrijeđala i crkvu i državu i to prije 100 godina.

Takvo osjetljivo djelo dugo vremena nije moglo podnijeti cenzurom otežalu tiskarsku presu, a posebno u „monokratskoj Engleskoj i demokratskoj Americi“. Primjera radi - 500 primjeraka koji su otpremljeni u SAD zaplijenjeno je i uništeno. Sljedeće je godine John Rodker tiskao još 500 primjeraka namijenjenih za zamjenu nestalih, no engleska ih je carina spalila u Folkestoneu. Međutim, kad voda počne curiti - uvijek nađe put. Danas su druga vremena. Tiska se, tiska, tako da se diže para iz zagrijane prinčeve „rezervne gume“.

No, vratimo se mi očalinku.

Završivši rad na *Ulyssesu*, James Joyce je bio toliko iscrpljen tražeći se po Dublinu (kao da je bože prosti po nacionalnosti Hrvat), da više od godinu dana nije napisao redak proze. Ipak, uspio se oporaviti i proživjeti sve do tog kobnog ponedjeljka 1941.

Meni neke drage osobe, a posebno žene, čitale su retke prgave irske ispičuture. Nažalost, one se nisu nikad oporavile.

Sam Joyce jednom reče, valjda dok je lumpovao sa Hemingwayem po pariškim bircuzima – „Čovjekova djela su najbolji tumač njegovih misli. Ja sam ostavio toliko zagonetki i nejasnoća da će profesori književnosti biti zauzeti stoljećima prepirući se oko toga što sam ja ustvari htio reći. To je jedini način da se osigura besmrtnost.“ Koji je to irski kurvin sin bio.

Nije pogriješio. Širom svijeta gdje postoji nešto irski zeleno, slavi Bloomsday. Zašto baš ime Bloomsday? Glavni lik *Ulyssesa* je jednostavno Leopold Bloom, radnja je smještena u drugom najvećem irskom gradu – Dublinu, odvija se 16. lipnja. Taj datum posebno je značajan za autora, Joyce se tada prvi put spandao s Norom, ženom svog života.

Nešto je vrlo pogrešno ili nešto veoma pametno kod Leopolda Blooma, svjetskog fenomena i heroja. Posjete iz budućnosti, duhovi iz prošlosti i goruće pitanje „Tko sam ja i gdje pripadam?!“ Jedini tragovi leže u njegovom jedinom danu književnog života 1904. koji mu je dao Joyce.

Dok se olujni oblaci povijesti skupljaju, Bloom izbjegava granice knjige kako bi se upustio u novu odiseju sjećanja i zaboravljanja. Ograničen kretanjem naprijed i povratkom natrag kroz vrijeme, pokušava otkriti svoj pravi identitet kroz svoje korijene. Kao i svi mi uostalom u noćima bez sna. I zato je Bloomsday stalan i vječit.

I tako Svijet slavi velikog Irca na sto i jedan način za jedan jedini Bloomov dan.

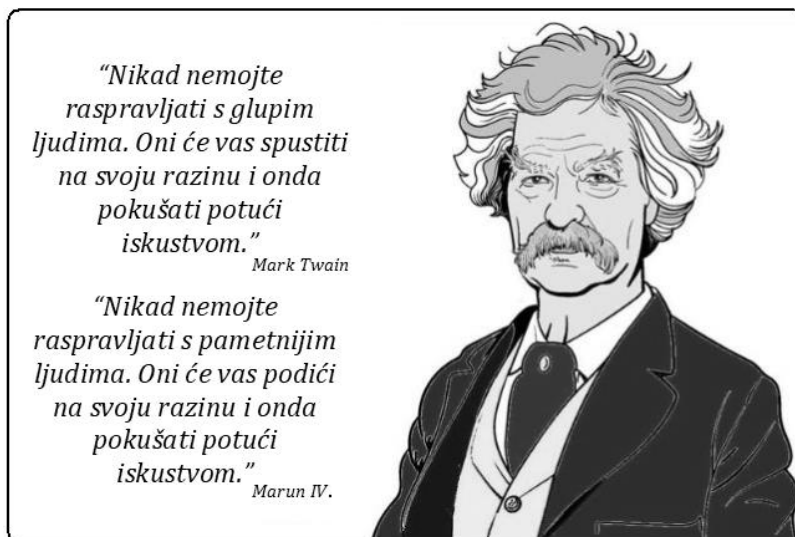
A Split? Split niks 'Uliks'!

Jedva skuckao para za svog kroničara na Šegvićevoj Matejuški. I onda ga crne Hrvatine zaliju plavom bojom. Da je bar bila zelena.

-
- ❖ U braku je velik problem sukob različitih spolova. Danas je tih problema sve manje i manje.
 - ❖ Bolje da te bude loš glas nego loš muž.
 - ❖ Živjeli su dugo i nesretno. On sa svojim kratkim fitiljem, ona sa svojim kratkim pamćenjem.
 - ❖ Tko svojoj obitelji ne može pružiti mali raj na zemlji, ne treba tražiti ni veliki na nebu.
 - ❖ Nije joj mogao biti vjeran dok je mogao.
 - ❖ Kad se gospođu više ne može zadovoljavat, morate joj udovoljavat.
 - ❖ To što ste cijeli život proveli s jednom ženom bio je spas za sve ostale.
 - ❖ Pravi muškarac nikada ne bi podigao ruku na ženu, ali ne bi dozvolio ni da ona njega tuče.
 - ❖ Ne držite životinje u porodici. Budite vi kućni ljubimac.
 - ❖ Na početku „utakmice” supruga je bila na terenu, a ljubavnica na klupi, danas je obratno.
 - ❖ Pametna žena kojoj je stalo da brak održi stabilnim, ništa ne pita i ništa ne vjeruje.
 - ❖ Čaša alkohola ne rješava vaše bračne problem, ali ako dodate kap cijankalija...
 - ❖ I mladenci su suglasni da će se u slučaju razvoda isti provesti bez krvi.
 - ❖ Okrenuo broj ljubavnice i javila mu se supruga. Oprostite, pogriješio sam broj. Nisi dragi samo dijelimo isti kolač.
 - ❖ Imamo floru i defloraciju.

Mark Twain

Mark Twain je rođen 30. studenog 1835., nakon najbližeg pristupa Halleyeva kometa Zemlji. Godine 1909. rekao je - Došao sam s Halleyjevim kometom 1835. Dolazi ponovno sljedeće

godine i bit će to najveće razočaranje u mom životu ako ne odem s njim. Uzvišeni je rekao, bez sumnje – Evo, ove dvije neodgovorne nakaze; ušli su zajedno, moraju izaći zajedno.

Twainovo predviđanje bilo je točno; umro je od srčanog udara 21. travnja 1910. u Stormfieldu, jedan dan nakon najbližeg primicanja komete. Nije bilo lako Marku Twainu (Samuel Langhorne Clemens) ni za života, kako mi to mislimo. Evo što kaže George Orwell (Eric Arthur Blair):

Uobičajeno je kriviti suprugu Marka Twaina zbog toga što nije napisao sve knjige koje je trebao napisati, kao i napisati one koje je napisao na način kako ih je želio napisati.

Gospođa Clemens očito ga je tiranizirala prilično temeljito. Svakog jutra Twain bi joj morao pokazati što je napisao dan ranije, a gospođa bi plavom olovkom precrtavala sve što je smatrala neprikladnim. Čini se da je bila drastična plavičarka čak i prema mjerilima devetnaestog stoljeća. U knjizi W. D. Howella „My Mark Twain“ postoji zapis o strci koja se dogodila zbog strašnog izraza koji se uvukao tekst o Huckleberry Finnu. Kad se Mark Twain obratio Howellsu, koji je priznao da je to „upravo ono što bi Huck rekao“, pred gospođom se Clemens složio da se ta riječ ne može tiskati. Riječ je bila ‘pakao’.

Niti jedan pisac zapravo nije intelektualni rob svoje supruge ukoliko ona nije njegov apsolutni gospodar. I tako, tko zna što bi sve pročitali da je gospodin bio manje suprug a više neženja. I što ne bismo da nije sivu uniformu koju je nosio u američkom građanskom ratu zadnjih mjeseci rata pretangao u modru. Kao i o Halleyev komet teško se ne „spotaknuti“ na neki od mnogobrojnih bisera Marka Twaina.

I tako, za vrijeme jedne šetnje naiđe taj gospodin u bijelom odijelu na grupu radnika kako oko mjesnog groblja zidaju ciglu po ciglu gradeći visok zid. Zastane, pripali jednu od normiranih četrdeset cigareta dnevno i dobaci jednom od njih: „Pa jeste li svjesni kakav uzaludan i nepotreban posao radite? Oni koji su unutra sigurno neće izaći van, a oni koji su van, kao na primjer ja, nešto se baš ne trude ući unutra. Vjerujte mi da znam što govorim, imam prijatelje s obje strane.“

I poruka za kraj :

Čitajte moje knjige a ne anegdote i samo kratke citate. One su autentične, jer su prošle plavu cenzorsku olovku moje poštovane supruge, za razliku od mnogih anegdota i izreka koji mi se nesebično pripisuju, uključujući i ovu.

ZVONK

370. 06.2025.

EMIL STRNIŠA

*Šuška se da se razvela Maja Šuput.
Iskreno, mislite li da ja imam kakve šanse?*

- ❖ Na karnevalu, supruga mi se maskirala u ljubavnicu a ljubavnica u suprugu. Sad se skupa masakriraju.
- ❖ Mnogi su, pričajući bajke, od djevojaka napravili majke.
- ❖ Budite nježni s tuđim ženama, pa će netko biti i prema vašoj.
- ❖ Svađe je li život počinje začecem ili rođenjem su mačji kašalj prema posljedicama tvrdnje da završava - brakom.
- ❖ Ne glumi Mozarta u bračnom krevetu ako ne želiš Wagnera u ormaru.
- ❖ Ako se muškarci žene, zar nije došlo vrijeme da se žene muškarcaju?
- ❖ Mnogo je muškaraca koji bi htjeli gospodariti ženskim tijelom. Nema problema. Nek legnu na operacijski stol.
- ❖ Ako vam gospođa ide često na duge šetnje ne znači i da će dugo biti na nogama.
- ❖ Imali su odnos. Nakon toga mu je odnijela sve što je imao.
- ❖ Brakorazvodna parnica je kemijski proces bračnog razvodnjavanja.
- ❖ Bila je tako draga dok je nisam prenio preko kućnog praga.
- ❖ Uvjeravala me da je nevina sve te duge godine braka koje smo proveli zajedno.
- ❖ Kad sam bio mlad, sanjao sam da imam vlastiti harem. Danas se ne mogu sjetiti – zašto.
- ❖ Moj poznanik tvrdi da je za života potrebno imati samo jednu ženu. Majku.
- ❖ Kad postaneš mučak, važniji ti je ručak.
- ❖ Kad koza laže, a tebi rastu rogovi na glavi.
- ❖ Preživio je sva četiri brakoloma jer nije ispuštao kormilo iz ruku.
- ❖ Budite pažljivi i nježni prema osobi koja se znoji nad špakerom da umjesto znoja nešto drugo ne kapne u lonac.
- ❖ Tuđoj ženi u krevetu priznajete da je u pravu jer želite, vlastitoj jer morate.
- ❖ Piše na portalu: o-ŽENI-li se dva muškarca...

- ❖ Imao je čvrst stav prema njenim nepokrivenim investicijama.
- ❖ Neki se sučeljavaju, a neki začeljavaju.
- ❖ Bila je u trećem mjesecu udnoće.
- ❖ Svi počnemo na sisi s majčinim mlijekom, a neki završe na sisi sa silikonom.
- ❖ Razlika između muškaraca i žena je u tome što muškarci znaju što hoće, a žene što neće.
- ❖ Nema ništa opasnije od žene čija si širom otvorena vrata zaobišao.
- ❖ Samo da je zatražila, obrisao bih joj suze i plućnom maramicom.
- ❖ Vaš seksualni život najbolje pozna ručka vašeg frižidera.
- ❖ Za razliku od drugih, seksualna revolucija nije pojela svoju djecu, ali je mnogima zatajila njihov pravi identitet.
- ❖ Pravi muškarac plaća dami večeru u restoranu, ali očekuje doručak u krevetu.
- ❖ Pravim dalmatinskim galebovima tek kad je pao mrak - svitalo je.
- ❖ Opet si na Facebooku umjesto na partneru! I sutra će nam Mark Zucker... bit' kriv kad nam nacija odumre.
- ❖ Neće ti kresta pasti s glave ako ne zaskočiš svaku mladu koku.
- ❖ Pružala je otpor, ali je on bio električar.
- ❖ Žena je djevojka uhvaćena u raskoraku.
- ❖ Neki zavode, a neki zavide.
- ❖ Moja autobiografija sadrži tri poglavlja: Kama jučer, Kama danas i Kama malo sutra.
- ❖ Svaki čovjek koji nakon sedamdesete godine piše memoare zove se Giacomo Giralamo Casanova.
- ❖ U Nadi je Spasoje.
- ❖ Ako kleknete pred dragom tražeći njenu ruku, mogla bi jedna pomisliti da vas prije braka ne interesira sve ostalo.

- ❖ Nekad je ženska maramica u padu ulijevala nadu.
- ❖ Ne pada ama baš sve kad pada noć.
- ❖ U svakoj ženi sniva ruža. Od vas zavisi hoćete li naići na laticu ili trn.
- ❖ Sve velike ljubavi zatvorene su u svojoj intimi, osim ako nisu od početka bajke ili tragedije na kraju.
- ❖ Skoro vas uguši zavist kad ih vidite onako sretne. A oni su sretni jer im vi zavidite.
- ❖ Ni Amor nije što je nekad bio, promašio mi srce a pogodio petu.
- ❖ Čekala je princa na konju, ne znajući da se zove Godot.
- ❖ Vodi računa: kad nekoga nema – i bez njega se množe.
- ❖ Nekad sam žene dijelio na – koje sam i koje ću. O blažena glupa mladosti.
- ❖ Nitko ne čini lijepe stvari zbog ružnih žena već upravo obratno.
- ❖ Teško je naći prelijepu ženu koja nije u pravu ni bilo kakvog muškarca koji je.
- ❖ Svih sedam patuljaka na sudu je svjedočilo da je princ izvršio bludne radnje nad uspavanom Snjeguljicom.
- ❖ Ne kudite ženi jelo, mogli bi svršiti na bolnički jelovnik.
- ❖ Ne budite kukavica. Nisu vaša jaja za svako gnijezdo.
- ❖ Za razliku od ljubomore, sreća u ljubavi ne postavlja pitanja i ne traži odgovore.
- ❖ Dođu tako ponekad vremena kada pametan zašuti... napisa tobože Andrić, a ja nastavih „ ... i promijeni maslinovu grančicu za bukovu toljagu.“
- ❖ Bliži se dan kada će biti ovjenčani slavom svi oni koji nisu dobili Nobelovu nagradu za mir.
- ❖ Postoji li ikakva šansa da Meksiko i Kanada imaju zajedničku granicu?
- ❖ Rijetko tko postane netko, a da se na kraju ne pretvori u nitkova.
- ❖ Ne, nisam Jehovin svjedok, ja sam srećom samo okrivljen.

Kad Lucrezia muti jaja

Uvijek sam se čudio onim nasilnim budalama koji kad namlate vlastitu ženu imaju muda pojesti ručak koji je ona, modra, za kuhalom skuhala. I uvijek sam se pitao, zašto kad već on nju mlati rukom, ne pomlati ona njega onim iz lonca.

Međutim, kad malo začepkaš po povijesti, neugodno te iznenadi činjenica da je tog mlaćenja iz lonca bilo podosta, a u nekim slučajevima uzrok nisu bile batine, već se mlakonja oporučno već živ sam zakopa' ili se pak buduća udovica pronašla u tuđem krevetu.

I tako, ako kreneš od staroga Rima, prvo ti upada u oči da je tog otrova bilo kao razvodnjenih gustih sokova, serviranih bez boce (?) po splitskim kafićima.

Na današnji dan 54. godine poslije Krista odapeo je, za neke kraćušni, za neke prepredeni, četvrti rimski car Klaudije. I otrovala ga, zamislite, ne samo četvrta supruga već i prva nećakinja, Agripina mlađa, kojom je Klaudije zamijenio stari i seksualno nezasićeni model – Valeriju Messalinu III. E, tu nisu bile u pitanju pare, ljubavnik ili moć, već sve to - zajedno.

Kažu da su gljive bile jestive samo prvi put i da je umirao U agoniji (Krlježa) cijelu noć, a ona ga tješila i držala za ručicu uživajući u svom (ne)djelu, znajući da otvara širom vrata carskih odaja svom 17-godišnjem ADHD-om obdarenom sinu Neronu.

Pet godina kasnije, prema Tacitu, Svetoniju i Kasije Dionu neosporno je da je Crnoj udovici vlastiti sin došao glave, nakon što su se međusobno u više navrata trovali. Na kraju je desetak puta izbodena noževima, a CSI forenzika starog Rima slučaj je adaktirala kao samoubojstvo.

Sad bi trebalo nastaviti sa Lucrezia Borgiom i pitanjem je li bila čudovište okrutnosti i prijevare ili pijun oca i brata glasnog vlasti? Je li bila trovačica ili jednostavno žrtva zlih priča? Lucrezia, kći pape Aleksandra VI i njegove ljubavnice Vannozze de Cattane, isuviše često je naslikana kao Nadalina koja muti prašak i tekućinu. Valjda nije bez veze, ali o tome drugom prilikom. Inače, što danas imate za ručak. Budite oprezni kako bi mogli i večerat'.

-
- ❖ Sve počinje od ženskih nogu. Ako nisu spojene.
 - ❖ Ako kažeš ženi da je lijepa, onda si seksist, ako kažeš da je ružna, onda si ženomrzac, ako ne kažeš ništa, onda si peder.
 - ❖ Jelka koju sam imao o Božiću bila je veličanstvena. Sad veli da je trudna
 - ❖ 21.12. je tvrde, najduža noć u godini. Ne bi bila da su mi godine kraće.

- ❖ Na polju života žanje se, žanje, a nas je danom, sve manje, sve manje...
- ❖ Svi putevi vode od žene.
- ❖ Kad više ne možete biti Don Juan, budite bar Don Kihot.
- ❖ Samo budala trči za srećom. Nju treba sačekati u zasjedi.
- ❖ Sreća u nesreći, drugo ime za utjehu.
- ❖ Ne traži puno od sreće u životu, zar nije dovoljno što si nekad davno bio brži od milijuna spermića.
- ❖ Dok čujete da lišće šušti a voda žubori – ima nade.
- ❖ Sačuvajte osmijeh i dijelite ga, ali ne dozvolite da vam i njega ukradu.
- ❖ Znam da treba puno sreće za postati slavan. Ne znam koliko treba slave za biti sretan.
- ❖ Bračno stanje – modra k'o sukno.
- ❖ Žene s muževima imaju problem kad ga žele učiniti malim a da ipak ponešto na njemu ostane veliko.
- ❖ To što muškarci nisu sveci krive su majke koje su htjele biti svete.
- ❖ Ako tvoja sreća ne znači i tuđu sreću, nastoj da ne znači njegovu nesreću.
- ❖ Oprostite lijepa šinjorino, nisam odavde, možete li mi reći na kojoj adresi stanujete?
- ❖ Sretni trenuci su zelene oaze na putovanju kroz pustinju života.
- ❖ Ukoliko Egipat i Sirija ne prihvate palestinske izbjeglice, Elon Musk će ih naseliti na Marsu.
- ❖ Tko ore duboko, polje mu je široko.
- ❖ Nema sreće u narodu koji nije sposoban da se iz stada pretvori u čopor.
- ❖ Mnogi zbog straha od nesreće nikad nisu bili sretni.
- ❖ O sreći pričaj sa sretnim, o tuzi s tužnim.

ZVONK
EMIL STRNIŠA

- Šjor Zvonko, zar ne znate ništa pametnije nego da me cijeli dan slijedite?

- Znam, znam dušo, zato te i slijedim!!!

- ❖ Ja njoj za Valentinovo zakazao prvi rendes, a ona meni za Dan žena ročište na sudu.
- ❖ Imao je nekoliko prolaznih veza sa ženama i puno više s prolaznicima.
- ❖ Daje se na znanje njima: DOMA MRDAJ BOKOVIMA!

Praunuk Marije Radjine

Velike tajne malih majstora

Krumpiri s janjetinom ispod peke

Uzeti željezni lim debljine 6 mm dimenzija 600 x 600 mm, otkinuti autogenim aparatom

(Brodograđevna industrija Split inv, br. 12/123) kutove tako da od kvadrata dobijete kružnicu promjera 600 mm. Sve izvesti bez upotrebe Ahmesova papirusa i Pitagorina poučka. Iz bivše firme u koji ste osjetili manjak poštovanja pa postali tehnološki višak „pozajmite“ čekić bantam kategorije i udarajte po hladnom limu od središta (jače) prema rubovima (slabije) neprekidno 6 dana u ritmu galiota Ben Hura, a na opće zadovoljstvo uže i šire društvene gradske zajednice. Kad lim dobije kupolast oblik dobili ste peku.

Normalno, postoji i jednostavniji način, ali ako niste član stranke, on spada u područje djelatnosti policijskih organa.

Prilikom daljnjih majstorskih aktivnosti potrebno je isključiti sve mobilne uređaje i u idiličnom (H)Rastovcu nabrati suhe grabovine i istu utovariti na zadnja sjedišta sivog blindiranog novog a rashodovanog državnog BMW-a. Usput preko Trogira, skrenuti put Dugopolja prema

prethodnom tajnom dogovoru sa prošlotjednog divana u uskom krugu gdje je uspješno riješena osobna stambena kvadratura (morbus cyclometricus) i tu preuzeti preko ostatka ostataka Konzuma janje iz Unešića težine cca 13 kg, čipirano Modernom, zatvoriti ga u prtljažnik i pravac komin. Pripaziti da vas USKOK Rafalom ne sačeka iznad kliške zaobilaznice ako mu je iz metropole dat Mig 21.

Na kominu olimpijskom bakljom (Seul '88) upaliti suhu grabovinu i izvješće Državne revizije za 2019. godinu. Iz naslova knjige Vedrane Rudan „Uho, grlo, nož“ uzeti ovo treće i po Sberbankarskom principu janje detaljno oderati i zatim isjeći na Borg komade prema Priručniku za mesarske kalfe, tiskanom u Beču u izdanju Danice Ilirske 1882. godine. Kožu skupo prodajte klasnom neprijatelju.

Istodobno pošaljite nekog od uvijek nazočnih uhljeba da iz trapa donese krumpire. Iste treba uzeti veoma pažljivo (pri tom se sjetiti Irske sredinom 19. stoljeća), skinuti s njih rumunjsku etiketu, oprati ih u bezalkoholnom karlo... (a, ne, ne) pivu, rasjeći na pole i ostaviti na suncu da prime malo domaće boje i južnjačke topline kao premijer u Vatikanu.

Kada su pripreme radnje zgotovljene, treba se odlučno približiti kominu i razgrnuti žeravicu vatrogasnim aparatom S 5, ukradenim iz Pevexa, po mogućnosti bez krivotvorene kartice datuma punjenja. U glineni cimplet položiti tri glavice crvenog luka (voditi računa da izbjegnute sakaćenje Luke Modrića) isjeckane na krupne komade i zalivene suzama sreće.

Paprike otvorite kružnim zahvatom oko peteljke i ispunite nadom u bolje sutra, a zatim kružno rasijecite i dostojanstveno položite da plivaju na laganom filmu tobožnjeg djevičanskog ulja. Pancetu, s poprečne grede nad kominom, odsijecite na panju iz siječnja 1793. Luj XVI. (koji nije imao tu sreću da bude kažnjen radom za opće dobro). Smireno i s puno takta unesite u igru red janjetine zaštićen redom krumpira i puno, puno (bez besplatne reklame) – zna se već čega,

rek'o bi Stevo Karapandža - toga. Pozovite svećeno lice, bez obzira na vjeroispovijest, da isto poškropi svetom vodicom što će jelu dati posebnu aromu. Sve zatim poklopite pekom, pa prekrijte žeravicom, a sebe pospite pepelom za svaki slučaj. Pokraj peke organizirajte počasnu stražu s izmjenama svakih pola sata dok s oporbom ne ocijenite da je došao pravi trenutak. Kad nakon izglasavanja 2/3 većinom podignete peku, provjerite prostoriju još jednom uređajem za otkrivanje prisluškivalnih naprava proizvodnje Iskra, nekad Kranj a danas Ljubljana. Ako nisu registrirani, recite gostima da nisu, a ako jesu, isto recite gostima da nisu, kako zbog osobne sigurnosti tako i zbog mogućeg budućeg statusa zaštićenog svjedoka.

Zatim izvršite obveznu Gligorićevu Veliku rohadu krumpira i mesa kako bi i ono dobilo finu pariško-komunsku boju. Umjesto maslinove, stavite grančicu ružmarina i ne dozvolite da vam ispadne puška iz ruke kao svojedobno Jaseru Arafatu. Sve ponovo energično poklopite bez obzira na prosvjede socijalno ugroženih i tek 20 minuta nakon uplate preko brojača novčanica iz Slovenske 9, definitivno otvorite.

Od vina poslužite obje vrste, misno iz vlastitih zaliha, a onda kasnije može i kiseliš kad se gosti neuravnoteže.

Janjetinu i krumpire podijelite na bratske djelove, što će reći - desnima janjetinu i nešto krumpira, a lijevima krumpire i nešto janjetine, te nakon toga ulijte vino u obje bukare Kraljevića Marka i pustite ga da se kao narodna pjesma prenosi od usta do usta, s tim da ona posljednja (pola pije, pola Šarcu daje) ne dođe do vaših ruku.

Konzumaciju započnite uzimanjem pole krumpira među prste i dok vam se masnoća cijedi u rukav Armanni odijela, a hrskava medena zlatnožuta korica tiho pucketi, treba lagano stisnuti prste da jezgra pole sa svim svojim miomirisima ugleda svijetlo Brilagi - prigušive zidne svjetiljke LED/4W/230V korištene preko HEP-a po povlaštenoj mostarskoj cijeni.

Zatim onako, nehajno, kao ovlaš, bacite rascvjetalu polu preko ramena, kao friška mlada vjenčani buket, i prihvatite se janjetine objema rukama.

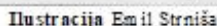
U slast!

-
- ❖ Netko zbog radnog mjesta izgubi zdravlje, a netko naivnost pa nevinost.
 - ❖ Pa normalno da mogu uhapsiti svakog tko traži ili prima mito, samo, šta ja imam od toga?
 - ❖ Najbolji način borbe protiv korupcije i mita – uzimati ga dok im ponestane.
 - ❖ Što su vrata čvršća, kucanje se slabije čuje.

Ukazom Središnjice
-Feral Tribuna-
nije oslobođen plaćanja
Temelnog i posebnog nameta na promet

Robt K. Miller

U HAAGU ZAVRŠENO PRVO ZASJEDANJE EVNOJ-a

- Na teritoriju bivše Jugoslavije uspostavlja se nova državna zajednica jugoslavenskih naroda na Gavrilu Principu ravnopravnosti i krivkivosti.
- Pun naziv buduće bivše Jugoslavije jest SFRJ? (Šta Fali Republici Jugoslaviji?)
- Evropsko Vijeće Nužnog Opstanka Jugoslavije vrhovno je zakonodavno i predstavničko tijelo Eleferjota.
- Glavni grad SFRJ bit će Beohazag.

- Zabrane su naopustiti zemlje Josipura Brozu Titu, te listi ima ostati duboko u njoj.
- Himna SFRJ jest bit će naknadno izabrana između slijedećih prijedloga: -'Hej, Sloveni!' -'Hej, krestani,' -'Jao meni, li' -'SAO tebe.'
- Dodjeljuje se naziv Vrhovnog Lorda Jugoslavije Lordu Carringtonu.
- Svim članovima dinastije Colby zabranjuje se svaki povratak u zemlju, a sve njihova imovina ima biti konfiscirana.
- Iduće, drugo po redu nasljedstvo EVNOJ-a bit će obavljeno na Jucu.
- Delegati prvog zasjedanja EVNOJ-a nakon svoje historijske sjednice razili su se bez teških incidenata, iznimno Carringtonu se dogodila jedna.

- ❖ Njihova ljubav prema rodnoj grudi masnim slovima je upisana i u katastar, a i u zemljišnik.
- ❖ Optuženi ste zbog korupcije, što imate reći u svoju obranu? - Koliko?
- ❖ Nije država protiv Međunarodnog antikorupcijskog suda, samo ne zna koga da pošalje.
- ❖ Nije završio trgovačku školu, ali je nezamjenjiv po pitanju trgovine utjecajem.
- ❖ Matejevo evanđelje spominje 30 srebrnjaka koje je Juda dobio za izdaju Isusa. Koliko dobije sindikalni vođa za izdaju radnika?
- ❖ 15. siječnja 1992. priznata je Hrvatska država. Od tada više nitko ništa ne priznaje.
- ❖ Palo mi je na pamet kako ovi hrvatski lumeni što su dobili Zlatnu kunu, ubrzo dobiju i čelične lisice.
- ❖ U Poljskoj zasjeda SEJIM, a u Hrvatskoj SAJAM.
- ❖ Privrednom kriminalu ćemo stati na kraj onog trenutka kad na kraj stanemo – privredi.
- ❖ Samo budala vozi bez rezervne gume i krađe bez rezervne domovine.
- ❖ Ne treba zamjeriti onome tko se rodio na tvrdu kamenu da se malo povalja u blatu.
- ❖ Obožavam satiru, još kad bi mogle stvarno da zatiru.
- ❖ U uskom krugu riješio je kvadraturu svog stana.
- ❖ Uzeo mito i ušao u legendu.
- ❖ Naše sudstvo mi slični na desetkovanje rimske legije, na deset optuženih - jedan osuđeni.
- ❖ Potplati sve preko jednog računa. On će posušiti sve ostale.
- ❖ Poštovani, podnosim molbu u obliku čeka.
- ❖ Kad ti se dlanovi znoje, grlo suši, a želudac grči, prešutjeti može samo onaj tko ima atensku mudrost i spartanski odgoj.
- ❖ Imam tako burnu prošlost da moj psihijatar meni plaća!

Crno na bijelo

Više bih volio napisati dvije, tri humoreske vedra karaktera nego se slovima bosti s čunkama i pojavama i to onima na i pri vlasti. Lako je bilo svojedobno Art Buchwaldu satirom

šamarat i lijevo i desno po Amerikama i Europama, kad je iza njega stajao The Washington Post s cijelom odvjjetničkom svitom. Iza mene, na trosjedu, nakon toliko godina braka, samo „rođena“ supruga i to ekonomske struke. Dobro, budimo ipak poštteni, ako je Art mogao perom pljućnuti na svog predsjednika države, bogami nije smio na svog urednika novina. Zbog toga, pogotovo nakon donošenja Zakona o medijima, tj. Lex AP-a u Jandrokovićevom polupraznom „kokošinju“, neću neoprezno hvatat misli nad glavom i pretvarat ih u pozivnicu na značajan eventualni razgovor sa nekakvim sudskim vijećem.

Možda sam blesav, al' nisam glup. Nisam ni toliko star kao Broj 1, ali znam da je Voltaire zbog epigrama o regentu Filipu Orleanskom bačen u tamnicu Bastillie, gdje je bez vitamina D proveo punih 11

mjeseci. Imenjak Zola je iz slavne republike Francuske zbog malog Židova morao bježati u trulu englesku kraljevinu. Nedugo nakon Hašekove smrti „Dobri vojnik Švejk“, u celofanskom humoru umotana satira, zabranjena je u Čehoslovačkoj, poljski je prijevod zaplijenjen 1928. godine, sedam godina kasnije knjiga je zabranjena u Bugarskoj, a njemački prijevod spaljen 1933. godine kad je na lomači uz Heinea, Erich Maria Remarquea gorio čak i Kästnerov „Emil“. I Lec je zbog britka jezika brusio pete po Europama, čas su ga slavili, čas zatvarali. Na kraju su mu Poljske vlasti priredile veliki, službeni državni sprovod, valjda sretni što je umro... i da ne nabrajam dalje - ima taj limit od 50 redaka.

Ono što je bitnije od jučer, jest - danas.

Protiv ruskog satiričara Andreja Kločkova, policija je podigla kaznenu prijavu, te mu je prijetila zatvorska kazna od osam godina. Zna li tko u bijelom svijetu što o tome? I egipatske vlasti su uvjetno pustile na slobodu satiričara Shadi Abu Zaida, nakon dvije godine provedene među rešetkama bez suđenja. Njemački satiričar Jan Böhmermann mogao bi biti osuđen na tri godine zatvora zbog pjesmuljka o turskom predsjedniku Recep Tayyip Erdoğanu...itd.... itd.

A što je s brdovitim Balkanom. Eto, samo onako usput spominjem kako je tek šest godina nakon smrti, bivši predsjednik bivše Yuge, Stipe Šušar osuđen zbog satire, ili kako neki Tomić i neki Dežulović naukuju pravo, ali ne i pravdu pred nekim sucima opće prakse. I električna lake struje je upitna, jer nam njenim putem neki News Bar crni ljude koji vole bijelo, a TV N1 nikako do koncesije. Za ne povjerovati, da nije tako davno umro, možda bi i Teslu pitali za junačko zdravlje.

Tvrdokorno ću mučat' jer tko muči, neće ga zatući.

I tako, i zato, nema šanse da danas pišem o letećim izmjenama u Kroejša vladi kao u rukometu ili bolje rečeno rukohvatu u pekmezu, o vjetroelektranama o kojima je proročanski, u old verziji, pisao Miguel de Cervantes i to u zatvoru, o damama vitkoj i krupnoj, koje neće ziniti i progutati, već ispljunuti ako Drina ostane kriva. Naposljetku, zašto bih pisao o politici u zdravstvu kad znamo da neke ljude treba ekshumirati jer su napokon izbili na prvo mjesto bolničke top liste. Ma nema šanse da pišem nekad o noćnim, a danas čak i dnevnim akcijama kodnog naziva „Kontejner“, ili da nabacam par riječi o bjanko diplomi s prikačenom stranačkom iskaznicom, gdje izabrani krčme lovu u ovoj našoj, rek'o bi Krleža – Balkanskoj krčmi.

Stvarno nisam blesav da me zorom umjesto radio alarma probude toki-voki i uniforme.

Naposljetku zašto bi mi i brecale na vrata. Nije mi brecao mobilni uređaj ni od Radosti ni od Lipa... a bogami ni visoka, muškobanjasta „Severina” s one strane grane, nikad me nije nazvala i namakala krokodilskim suzama.

Znam ja da onaj tko u jednoj ruci drži medije za vrat, u drugoj drži čas diregentsku, čas odgojnu palicu, zavisno o harmoniji poželjnih tonova. Na sreću ima i onih koji mu sa smješkom izmiču kao voda među prstima. Ipak, kako nemam Bosnu i Hercegovinu kao rezervnu domovinu, neću ništa staviti crno na bijelo. To što su se neke crne mrljice same prilijepile uz ekran, kao vinske mušice uz poluprazni litrenjak, nije moj problem.

-
- ❖ Neki dođu pa otkriju, neki otkriju pa odvedu.
 - ❖ Zalud kucaš. Podmaži mu bravu.
 - ❖ Netko primi MITO a netko NI TO.
 - ❖ Red Bull daje ti krila, a onda te Laura Kovesi tresne o tlo.
 - ❖ Dolaze i odlaze ministri jedan po jedan, ovakvim tempom nadam se da ću i ja doći na red.
 - ❖ Nitko nije nije kriv dok slučaj ne dođe u zastaru, a onda pogotovo.
 - ❖ Ne otvara gvozdena vrata lijepa već završna riječ. Poslije sve zavisi od dobrog vladanja.
 - ❖ Bolje biti zadnji na Eurosongu nego prvi u Sing-Singu.
 - ❖ Nakon iskaza optuženog, glavni državni odvjetnik i sudac su odvedeni u lisicama.
 - ❖ Prije dvije tisuće godina četiri su se kralja uputila u Betlehem s darovima, ali su jednog opljačkali na Balkanu.
 - ❖ Da je Al Capone živ, na prošlim izborima u Americi imao bi Trump ozbiljnog protukandidata.
 - ❖ U USKOK-u se ponašaju kao prirodnjak H. D. Mortensen. Uhvatiš, slikaš, označiš i pustiš.
 - ❖ Nema veće prijetnje nego kad SVJETSKI POLICAJAC postane KORUMPIRANI POLICAJAC.
 - ❖ Neki tvrde da je Mafija preuzela državu, a neki tvrde da ju je stvorila.

Doktor

Bilo je to odmah nakon Drugog svjetskog rata. Još se pucalo i ginulo na sjeveru i zapadu bivše države, a na oslobođenom teritoriju (po tumačenjima nekih „novijih povjesničara“ – okupiranom) formirala se narodna vlast.

Istini za volju, kao i u svakom ratu, posebno pri njegovom koncu, puno je važnija bila snalažljivost nego učenost. I tako su mnogi zdravi seljački elementi iz opanaka direktno uletjeli u šimi postole. Čak je barba Đilas, tada ministar u Vladi, inače alfa i omega javne cenzurirane riječi, tada pisao kako su kršne al' grube seljanke gubile muževe zbog beogradskih „svilengaća“ obučenih samo u parfem.

Ništa drukčije nije bilo ni u Zagorju ni u Primorju, ni po ravnoj Slavoniji ni krševitoj Lici. Uvijek i svugdje je bilo onih koji su se „snašli“ i onih koji nisu. A nisu možda zbog principa, a možda zbog neznanja.

Malo mjesto, svak svakoga zna do petog koljena, zna i što mu se sutra sprema za ručak, pa kako se onda ne bi znalo gdje je moral na visini a gdje je zapeo, pa pao. Još od stare Austrougarske, pa preko Jugokraljevine, svako naše malo i veće mjesto sjedilo je na tronošcu – pop, doktor i učitelj, poduprijeti žandarom u ime države.

Došlo novo doba, novo vrijeme, promijenile se uloge, popa se malo maklo, a kosti pod tronožac podmetnuo predsjednik Narodnooslobodilačkog odbora. Učitelj postao narodni, a doktor – ljekar, ono što je oduvijek bio.

I tu je nastao problem. Ljudi k'o ljudi, uvijek zabrinuti za vlastito i zdravlje svojih ukućana, nisu se mogli otresti starih navika. I ma koliko se vlast trudila da kroz namete i poreze taj isti narod već plaća doktora, nije se mogla iskorijeniti navika da se preko praga ambulante prijeđe praznih ruku. Mladi pijevac, košara jaja, stari pršut ili demejana vina, brzo i često su mijenjali vlasnika. I kad je to napokon postalo opće javna i opće poznata praksa, pozvalo doktora iz malog mjesta na obavijesni razgovor.

- Dobar dan. Smrt fašizmu.

- Sloboda narodu. Dobar dan.

- Druže doktore, imamo pritužbe na vas. Po mjestu se priča da se mora kupit ulaznica za uć' u našu ambulantu. Mi narodu da vas podmićuje ne možemo stat na kraj, puno je toga, stvorio bi se revolt, pa bi se opet isto radilo, ovaj put kradomice. A mi smo ovdje da u duhu novog vremena stvaramo novog, svjesnog čovjeka. Upravo vi, morali bi biti svijetao primjer svima, kao ućeni, savjesni, novi socijalistički čovjek. Zato od vas tražimo da ubuduće sva ta mita i darivanja energično odbijete.

Zamisli se doktor, pa će – To što ja primam narodnu plaću, to je u redu. Ali naš je čovjek još uvijek onaj stari čovjek i želi bit siguran da ću ja svoj posao napraviti kako treba. To što donese, njemu služi kao dodatna važna garancija. Kad bi ga odbio, izgledalo bi da mi nije stalo i da ću liječenje vršiti traljavo. Poznam anatomiju, i vjerujte vi meni, dok god ne uspijete napraviti da tom novom čovjeku usta ne služe samo za punit guzicu, nema tu puno pomoći.

I ode doktor preko praga.

Što je dalje bilo, pitate se. Ništa, jedan član odbora još uvijek pomalo turbekulozan, drugome žena trudna, trećem stara majka bolesna. I nastavilo se po starom. Sve do dana današnjeg. Samo danas, korpu svega punu zamijenili eurići na tajnom računu.

- ❖ Što gluplje koke, to pijetao suroviji.
- ❖ Noj je doživio gromoglasan pljesak jer nije zabio glavu u pijesak, a nije zato, jer ju je zabio u blato.
- ❖ Neki su u ovoj državi toliko toga nakrali da je moguće da život počinje i prije začeca.
- ❖ Tražio sam kune u banci, a dobio lisice na ruke.
- ❖ Spadaju li ženski umjetni nokti u vizualni ukras ili hladno oružje?
- ❖ Mnogi se danas boje da im staro korijenje ne udavi novu vlastitu krošnju.
- ❖ Možeš bit' idiot, kreten i glupak, al' ako znaš gdje je pravi šupak...
- ❖ Nakon što je duboko sakrio svoju crvenu prošlost, vinuo se visoko k svojoj svijetloj crnoj budućnosti.
- ❖ Svak je kovač svoje sreće ako savije kičmu dok je mlada.
- ❖ Mnogo je toga stekao dok mu je mandat istekao.
- ❖ U ovakvoj državi ne moraš biti puno bistar da bi dugo lovio u mutnom prodavajući maglu.
- ❖ Nitko ništa ne zna, krhka su znanja, al' velika imanja.
- ❖ Nije problem u onima koji idu iz krajnosti u krajnost, ako usput ne uzimaju dnevnicе.
- ❖ Više danas vrijede dva prsta skupa u zraku, nego nekad obje noge odvojeno.
- ❖ Nema slatkih plodova kad se zaboravi onoga tko je posadio stablo.
- ❖ Ukrao sam tuđe ideale, sad živim idealno.
- ❖ Da sove i vlasnici kockarnica odlučuju, nikad dan ne bi svanuo.
- ❖ Spasimo kitove! Ma bogati, a što je s planktonima?
- ❖ Ne budi patka, kokodači, glumi kokoš ako želiš prodat svoja jaja.
- ❖ U posljednje vrijeme sve se više uz Bibliju čita i mjerilo za struju.

Zola i „Kaljuža“

O Zoli i „Kaljuži“ ponovno... (ostalo, kad se rodio i zašto, od čega je umro i kako i sve u međuvremenu – piše Wikipedija).

Poslije državnog udara (kod nas je nešto drugo bilo u pitanju) pariška (domaća) se buržoazija (rokulice, izvana crvene - iznutra bijele) odaje najnižim i najsramnijim uživanjima i zadovoljstvima. Pomama bogaćenja postaje opća zaraza (reklo bi se, kupuju se obiteljsko srebro vrijedno milijune za jednu kunu, ako ste odabrana elita, šoferi postaju industrijalci, poslovnjaci

s nesvršenom pučkom školom, ali certifikatima prometnoga faksa ZG, pravnog OS i u proputovanju kroz MO kojeg ti po volji). Špekulira se svim i svačim (dionicama, položajima, zakleti na lažno domoljublje uživaju sve benefite mekane fotelje, a bogme i postelje). Obavljaju se najnepošteniji poslovi svih vrsta, prodaje savjest (sudske presude – pregaziš cure u cvijetu mladosti i odeš na nauke u Švicarsku), kupuju žene (jahting verzija), položaji, (banke i osiguranja prodaju se tko za zub da više), učestvuje se u ceremonijalnim orgijama od HNKa do Jaruna. Tu lakomost Zola slika u „Kaljuži“ (La curree) u punoj nagosti događaja i ljudi. Stoga pojava ovog podlistka u časopisu „Zvono“ (Feral Tribune) izaziva silno negodovanje. Državni tužitelj (kao dio vladajuće kaste, moguće i mason) poziva Zolu i daje mu na znanje da je primio veliki broj dostava protiv njegova romana (organizirana partijska mladež) te mu savjetuje da prekine njegovo objavljivanje, budući da će morati list zabraniti (kao TV N1). Zola nakon toga piše svom izdavaču: „„Kaljuža nije osamljeno djelo, ona je sastavni dio velike cjeline, ona je glazbena misao velike (Wagnerove) simfonije o kojoj sanjam. Želim da napišem „prirodnu i društvenu povijest jedne porodice pod Drugim carstvom (jednog društva pod jednom strankom).“ “ Prva epizoda Bogastvo Rugona, (Bogatstvo od Todora, Rica do Dalene comp.) koja se nedavno pojavila kao knjiga, govori o državnom prevratu, o divljačkom nasilju prema Francuskoj (hrvatskim malim poljoprivrednicima, poreznim obveznicima i katastarskim knjigama). Ostale će epizode biti slika naravi svih društvenih slojeva, i govorit će o politici vlade (glibu ispod Renoarovih lopoča), njenim financijama (muteži i lopovluku kepi Superhika), sudovima (posebno Ustavnim i ostalima s Mamićeve platne liste), vojsci (zanemarenima s prve crte i braniteljima kazana koji se množe kao uskršnje zeke), svećenstvu (u svili, u kadifi koje sve što daje je - žiro račun), ustanovama javne korupcije (ne bi stalo na FB)... Na što me ovo podsjeća? Ah da - "Povijest ima tendenciju da se ponavlja: prvi puta kao tragedija, drugi puta kao farsa.“

Međutim, za neke su iste greške tako zabavne, za neke tragične, za neke unosne da ih je šteta ne ponavljati više puta kod naroda kojima je najviši kulturni domet – daljinski i HRT.

Kad se pokojni profa Gabrić zeza o kristalnim rešetkama, nisam shvaća poantu. Za sve treba vremena, pa i da se ta glasačka kutija shvati kao kristalna rešetka.

- ❖ Ključem od gradskog stana zabravio je vlastita usta.
- ❖ Najčešće med iz usta nadomješta plitak džep.
- ❖ Ako je kako kažu batina izašla iz raja, što je izašlo iz pakla?
- ❖ Neki se ponašaju kao da su čitali Bibliju u prvoj špranci rukopisa.
- ❖ Čestitam, ali ne znam što bi prije, jučerašnje krštenje ili današnje vjenčanje?
- ❖ Što manje loših posrednika, to više dobre vjere.
- ❖ Traže da vjerujem, a oni stavili gromobran na zvonik.
- ❖ Onog trenutka kad je čovjek shvatio da i on može napraviti Boga na svoju sliku i priliku, istina je nestala kao perce labuda u jezeru zabluda.
- ❖ Velika većina kad završi pravo, završi s pravom.
- ❖ Koliko si dobar sa zakonodavcem, toliko možeš biti loš sa zakonom.
- ❖ Nije moral pao na niske grane. Na tlu je i trune.
- ❖ Umjesto sebe spasio svijetu. Sad mu se smiju.
- ❖ Ponciju Pilatu nije uspjelo sačuvati obraz perući ruke. Perite novce, odvjetnici čine čuda.
- ❖ Netko izvlači riječi iz konteksta, netko ih uvlači u kontekst. Baš me zanima čija će bit zadnja.
- ❖ Pukao mi je konopac zvona od kampanela. Mogu li zamoliti mujezina da ogłosi misu?
- ❖ Koje glupo pitanje - kad počinje život? Pa kad se primi prva plaća!
- ❖ Ne vjerujete u čuda? A tko može objasniti kako se slama iz jaslica tako brzo pretvorila u mramor, svilu i kadifu, zlatom izvezenu.
- ❖ Mudrost ne dolazi s godinama, već s načinom života. Dok ste još mladi, radite sve ono što nećete moći kad ostarite.
- ❖ Ne može se izvanrednim stanjem abortirati narod kad uđe u drugo stanje.
- ❖ Puno je skrivenih zvijezda repatica na zastavi Europske unije.

Rene - smrznuti Descartes

Ako sumnjate jesu li se Ameri iskricali na Mjesec, tko je ubio Kennedyja, je li se Hitler ubio ili pobjegao u Argentinu, u Jetija – snježnog himalajskog čovjeka, je li Tito kumrovečki đak ili ruski špijun, ili u odluke Vijeća Europe – kriv je Rene.

Digresija:

Marun A. - Tito nije Rus.

Marun C. - Nije, kad su oko 5. vijeka otpočele velike seobe Slavena, koji su, kako se pretpostavlja, krenuli s teritorija Prikarpatja, gornjeg toka rijeke Dnjestra i s desne obale srednjeg Podneprovlja, na zapad, jug i sjeveroistok, on je krenuo na jugozapad, a Rusi na sjeveroistok.

Marun B. – Kažeš, Tito nije Rus nego ruski Židov-kaj znači bolje, bolje, bolševik, ha ha...treba nama jedna dobra boljševička čistka, ništa bez revolucije companeros.

Marun C. - Imenjače, čistke se prave onda kad se ima što čistiti. Još malo bit će domovina tako čista da se neće imat što čistiti.

Marun A. – Ali Tito nije Rus. Ljudi na tom području zbilja tako govore. Živim 9 km od Kumrovca. Plus što je on dugo vremena išao rodbini u Sloveniju. Plus što je pao razred zbog hrvatskog jezika.

Marun B. - Kako nije. Brijao se i u najžešćim borbama tijekom 5. ofenzive, jer mu je Petar Veliki utjera strah od poreza na bradu. A brija se svako jutro i kasnije, kad više nije bilo Petra Velikog, koliki mu je strah ostao u kostima.

Marun C. – Alo, alo... Stan' malo. 'Amo opet od početka...

Kraj digresije

Kako smo već gore napisali, kriv je Rene. Ne onaj s velikom kobasom i obrambenom poštapalicom – You stupid woman! iz serije „Alo, alo“! u kojoj pametni Englezi za veliku lovu glume glupe Francuze – već neki Descartes kojem su se u dalekoj Švedskoj smrznule noge, pa je umro od upale pluća 1650. godine, baš na budući Svjetski dan bolesnika koji je utemeljio sveti otac Ivan Pavao II. oko 340 godina kasnije.

Naime, postavlja se pitanje svih pitanja - Zašto je i pored sve svoje nezavisnosti, slave, ugleda, pameti i sumnji koje je imao, Descartes napravio takvu glupost i otputovao u hladnu i negostoljubivu Švedsku? Istina, bila je to tada moćna zemlja, njome je upravljala mlada kraljica Kristina, o kojoj su Europom kružile priče začinjene divljenjem i zavišću, a i nije se onda znalo sve ono što se danas o njoj zna krivicom Grete Garbo.

Dočekala je sa svojih 17 njegove 54 godine veoma hladno. Držao joj je privatne satove, gdje su raspravljali o mudroslovlju i vjeri i ipak se brzo sukobili: ona se nije slagala s njegovim materijalističko-mehaničkim pogledom na svijet, koji je sažet i u rečenici „Cogito ergo sum“, a on je omalovažavao njezino zanimanje za mitološke junake iz antičke Grčke - i tako su postajali njihovi susreti sve rjeđi i hladniji. Vatra se u dvoru nije palila, a njegova muška glava sumnjam da se žalila. Ona mlada, željna novih spoznaja, a on muškarac željan novih dokazivanja. Kada se vatra u grudima i koji metar niže počela gasiti i noge su se na njenom pepelu počele smrzavati.

I ponovno se vratila sumnja, pa on, počevši od sebe, polazi od sumnje, uzima sve za neistinito i lažno, čak i da je Prometej bogovima ukrao vatru. Sumnjati se može u sve. Pa čak i u kraljicu koja manirima više nalikuje kralju. Ali, usput se tješi, pa Descartes razočarano kaže da jedino ne sumnja u to da misli, to je jedino sigurno. To je jedino postojano. Kažu da je rekao : „Optimist ponekad vidi svjetlo tamo gdje ga nema, ali zašto baš uvijek pesimist mora trčati da ga

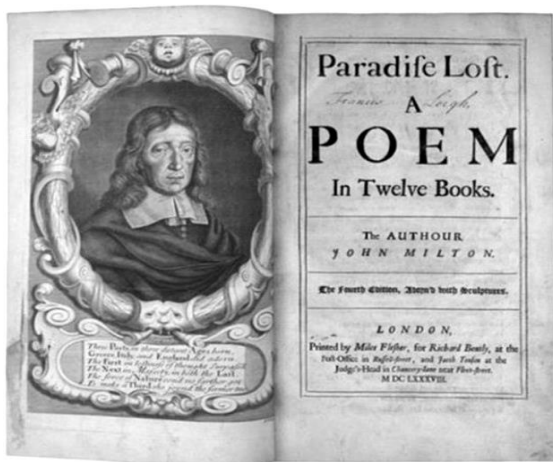
ugasi?“ Eto, ja u to čisto sumnjam. Nekako, optimizam i svjetlo, a pogotovo njegovo gašenje ne priliči njegovoj filozofiji. Više nalikuje zaključku hladne Kristine. Uostalom, Descartes, ja ga nisam sreo, tko kaže da je uopće postojao? A i ta Kristina, postala kraljica sa 6 godina, a upokojeni otac od svog samog početka ju je odgajao kao muškarca. Išla je u lov, bavila se sportom... Ponovit ću – od šeste (6) godine.

Cogito ergo sum! Ustvari, kad sve ovo ponovno pročitam, pitam se - možda ja ne postojim, a mislim ili ne mislim, a postojim?

-
- ❖ Nakon što se u Međugorju ukazala Gospa, širom Hrvatske ukazao se sv. Petar i svako malo gurne ključ u bravu nekoj firmi.
 - ❖ Crkva tumači da nema Uskrsa bez velikog petka, ali to može demantirati svaki iskusni odvjetnik koji vam Uskrs može osigurati kroz rad za opće dobro.
 - ❖ Koji smo mi komotni ljudi. Nitko se ne obraća Bogu - Evo me, tu sam, šta treba? – Svi samo viču – Bože pomози!
 - ❖ Nekome je za Božić Uskrs, a nekome Veliki petak.
 - ❖ Shvatili i komunisti - bolje upaliti sve četiri adventske svijeće nego proklinjat mrak.
 - ❖ Teško je bit mornar kad ti brod ima dva pramca.
 - ❖ Problem je što danas i Krampusi glume sv. Nikolu.
 - ❖ Nema Uskrsa bez Velikog petka, ali vodite računa da će na Zemlji trebati ručati i u utorak.
 - ❖ Bolje križ na meni, nego ja na njemu.
 - ❖ Sahranili su tijelo papa Franje, s duhom će to biti puno teže.
 - ❖ Tko jednom iskusi prednosti velike zablude, nikad se neće vratiti maloj istini.
 - ❖ Ako neki ljudi završe u raj, imat ćemo dva pakla.
 - ❖ Kad dođe u godine da čuje nešto kao zveckanje ključeva i najžešći ateista se zapita - možda je to ipak sv. Petar s ključevima i raja.

John Milton - Shakespeareu lijevi bočni

John Milton (London, 9. prosinca 1608. - London, 8. studenog 1674.), znameniti je esejist, pjesnik i dramatičar, kao osoba druga priča. Njegov ep „Izgubljeni raj“ smatra se jednim od najboljih djela napisanih na engleskom jeziku.

Shakespeareu lijevi a nekad i desni bočni, znao je u engleskoj političkoj muteži negdje između 9. 12. 1608. i 8. 11. 1674. nekad odabrati pravu, a nekad krivu stranu, pa nije imao ništa protiv da mu i rođeni kralj pronađe njegov - ne baš "Izgubljeni raj". Kad su se okrenule kabanice, pa njegovi sunarodnjaci adaktirali Cromwella, a njega strpali u tamnicu, ponovo je uspio, iako gotovo slijep, naći ključeve slobode. 1667., sedam godina nakon što su mu knjige javno spaljivane, a on iskusio vlagu, kamen i željezo, slijep i siromašan, pošto je u politici odigrao na

pogrešnu kartu, nesuđeni svećenik, prodao je svoja autorska prava na svoj herojski ep. Za jedno od najboljih djela svjetske književnosti i vlastito pokajanje dobio je tričavih 10 £. Knjige su mu istina dijelom spaljene, ali ima jedan citat koji potvrđuje o kakvoj se karakternoj ličnosti radi.

Better to reign in hell than serve in heaven. - Bolje vladati u paklu nego služiti u raju.

Sad bi mi, kao trebali suosjećati s njim. Malo sutra. Da je svjedok naših dana vjerojatno ne bi sebi dao truda da napiše novi ep - „Pokradeni raj“ i to na hrvatskom. Pitanje - kako čovjek, ako je Bog dobar i svemoćan, objašnjava zlo koje ga okružuje? Odgovor koji ep daje kao rješenje problema je činjenica - da se čovjek, ne pavši u grijeh ne bi se mogao promijeniti. Vječno pitanje iskušenja, grijeha, pokore i opraštanja.

Ali prvo u to Milton mora uvjeriti sam sebe, pa zato tu osobnu Cromwellijansku epizodu treba utopiti u mnoštvo slika iz klasične grčke, rimske i biblijske mitologije, mitologije renesansnih epova i srednjovjekovne i elizabetanske drame. Fala bogu, sad shvaćam. Svi oni koji su poharali ovaj naš „Nađeni raj“ pretvorbom i pljačkom, što rade i dan danas, samo su znači pali u grijeh kako bi se mogli promijeniti.

Strpljenja narode, i ne prodajte još uvijek obiteljsko srebro za tričavih 10 £. Oni koji su pali u grijeh – promijenit će se i plivat ćemo svi zajedno u medu i mlijeku, ako dotad pčele ne izumru. Po milosti božjoj.

- ❖ Da nema tuđeg Boga, možda ne bi bilo potrebe za vlastitim Vragom.
- ❖ Čuje se da će novi papa donijeti dogmu kojom se zabranjuje da hrvatski premijeri posjećuju Vatikan.
- ❖ U Hrvatskoj sve više firmi pod ateističkom upravom. Ni božićnice za Božić ni uskrsnice za Uskrs.

- ❖ Blago onima koji vjeruju, teško onima koji se uvjere.
- ❖ Imate luksuz da griješite cijeloga života samom činjenicom da niste bezgrešno začeti.
- ❖ Ne budite bezgrešni. Jednog su razapeli a barabe pustili.
- ❖ Utopi se miris tamjana u mirisu skupog bakalara i podsjeti me na papu Franu sa željezom oko vrata i Kuriju rimsku s križima od zlata.
- ❖ Stalno nam citira Bibliju, a znamo da je studirao ne samo marksizam, već i engelsizam.
- ❖ Većina svetaca prije nego su postali sveti bili su probisvijeti.

- ❖ Poslala mi banka obavijest kako se zaštititi od prijevare na internetu. Navika, i to su napisali najsitnijim slovima.
- ❖ Pljačka banke se tretira po krivičnom zakonu, a pljačka države po zakonu o sukobu interesa. Može li obratno?
- ❖ Sve me strah da je Hrvatska riznica postala hrvatska kriznica.
- ❖ Rijeka je nekad bila bogata faunom, a onda su došli strojevi za pranje i temeljito oprali od rakova, jegulja...
- ❖ Kao dijete bio sam tako zločest da me ni rijeka dvaput nije htjela.
- ❖ Solin ima sreću što ima rijeku Jadro, pa svake zime *Šuplja crkva* više nije šuplja.
- ❖ Koliko je samo mlinica okretala rijeku Jadro još od turskih vremena, a mi danas uvozimo tijesto iz Poljske.
- ❖ Otvorim slavinu – Jadro ; otvorim bocu iz Konzuma - Jadro ; otvorim demejanu – opet Jadro.
- ❖ Ako već solinsku rijeku Jadro nazivamo Hrvatskim Jordanom, onda bi i gradonačelnika Dalibora trebali zvat kralj Abdulah II.
- ❖ Rijeke razdvajaju obale, ali spajaju izvor i ušće.
- ❖ Prvo su ljudi premostili rijeku brvnom, zatim visećim, kamenim i betonskim mostovima. Gledajući danas vrh hrvatske politike, mora bit da smo se opet vratili na brvno.
- ❖ To što je rijeka bistra na površini, ne znači da nema puno mulja na dnu. Kod ljudi je često obratno.
- ❖ Ja sam liječeni alkoholičar. Imao sam upalu pluća.
- ❖ Ministar zdravstva je toliko brzo smijenjen, da se vrijeme više ne mjeri sekundama.
- ❖ Danas je na listi čekanja samo jedan pacijent. Ali dug k'o košarkaški centar.
- ❖ Državom hara bijela kuga. Što je s cijepljenjem?
- ❖ Pa šta da su kirurzi dali otkaze u Čakovcu, kad ima Medicinski fakultet u Osijeku!

S maskenbala na Samoborskom fašniku izravno prisluškujući sa Spy bug WIFI

Kratak susret - a nije film Davida Leana, uz slikovni komentar akademskog slikara - Dragutina Dade Kovačevića.

- Alo momak, gurate se u prvi red, pa ste mi čizmom stali na nogu!
- Ispričavam se, prošli ste mi ispod radara, a ova maska i šapka, znate, nisam na njih navikao.
- Ma ništa, u prvi moment mislio sam da ste ogledalo, dok me niste pričepili kao jedna osoba - javno mnijenje.
- A i vi mene podsjećate na jednog omiljenog gospodina iz Brisela. Pametan, blagolagoljiv, sugestivan, uopće pravi Europejac.
- He, to sam ja stavio masku predsjednika Vlade, kako bih napokon svario predsjednika Sabora.

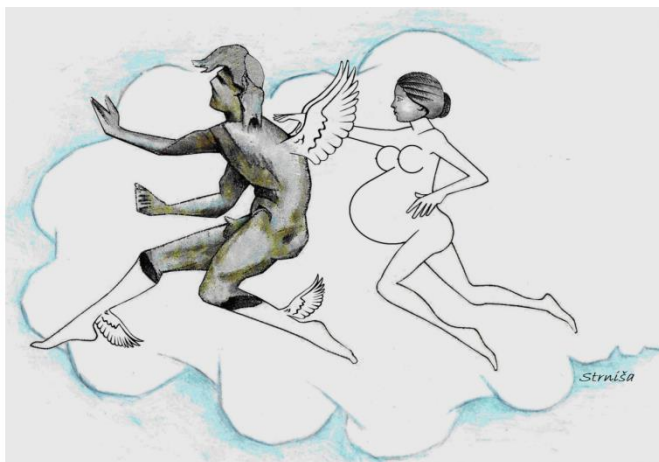
- Znači, to si ti Zoki. I čudi me kako nisam odmah prepoznao to unjkanje alergičara na prašinu.
- I meni je ispočetka bilo čudno to s uniformom Plenky, a onda sam se sjetio onog stripa što smo u Briselu zajedno čitali ispod klupe za vrijeme sjednica – fatalnog IZNOGUDA od Goscinnyya i Tabaryja, kad je anemični Veliki vezir gajio jednu tamnu ambiciju – biti Kalif umjesto Kalifa!
- To ti Zoki danas uopće nema smisla. Tempi passati. Više nisu bitne titule, već ovlasti i blizak odnos s državnim riznicom. Ne možeš ni zamisliti što je sve na prodaju, samo ako imaš dovoljno no(f)ca radnih ljudi i građana.
- Ma mogu, bilo je to i za mog mandata, ali su ostale neke tvoje stare strukture u tužiteljstvu, odvjetništvu, cijelom pravosuđu što su istjerale pravdu pa je ostalo samo pravo, te su moji trgovački putnici, za razliku od tvojih, na kraju po sili primjene prava a ne pravde - robijali. Tvoji su radili za opće dobro, najprije ogulili narod, a onda gulili krompire kad bi uhvatili malo vremena.
- Nemoj tako Zoki, sve su to djeca prijatelja naših očeva koja su otkrila malu istinu u velikoj zabludi. Proučavao sam ja Kardelja, onu njegovu sintagmu i poruku pri kraju života - *Čovjek sam sebi sreću stvara*; i za razliku od njega, ustanovio da ipak umjesto partije tu stranka može puno pomoć.
- Nego raspričali se mi, a ti meni promjenom Ustava opet sapunaš dasku ili je to samo fikcija?
- I da je zalijevam medom, opet bih se, brate sam pokliznuo kao onaj put s borbenog vozila. Puno si se brate zbližio s vojnom silom, da se i u Europi pribojavaju državnog udara kao protumjere mojoj puzajućoj okupaciji. Kad vidim koju nas dvojica stratešku i rogovsku bitku vodimo, imam osjećaj da bi Domovinski rat puno kraće trajao da smo mi bili umjesto Gotovine i Bobetka.
- Pa sad, moguće je, ali malo tko zna za naše duboko konspirativne top secret aktivnosti na svjetskom planu, koje će izaći na vidjelo tek kroz 50 - tak godina.
- I nitko ne vjeruje kako nam je stalno glava bila u diplomatskoj torbi. Nitko osim mog oštroomnog savjetnika Mate Granića, ali on više nije pouzdan svjedok, više narodu djeluje kao Jehovin svjedok.
- Ustvari, kad se sjetim tih dana, bili smo tako bliski... dugo sam se pitao zašto i ti nisi krenuo čačinim stopama i upisao se nama u SDP? Ja sam ušao kad je moj izašao, tek toliko da održimo kućnu političku atmosferu.
- Kamo, vama u SDP? To je mala stranka za nas dvojicu. Sad kad si ti napokon odmaglio, izabrali su onoga što izgleda k'o kanadski drvosječa, ne bi li stranka izgledala veća. Zato sam i otišao u HDZ, pa da se k'o ljudi jednom spojimo u SDZ za dobrobit jedino nama Lijepe naše.
- Ma da i onda si mi za blagdane donio plinske boce umjesto plinskih upaljača s logom.

- Čekaj malo, to je bio samo atavizam jednog bivšeg vremena, ali ti si me za srce ujeo. Mene je moja mama toliko u životu zadužila, da nije pošteno da se spominje u bilo kakvom kontekstu. Da nisi škrt na novcu koliko se razbacuješ riječima, davno bi se s cvijećem u ruci osobno ispričao mojoj mami, a bogme i majkama Srebrenice.
- Ma bih ja, ali kad si počeo da me loviš prislušnim uređajima po slovenskim ulicama u vlastitoj nam državi, nekako me prošla volja. A i ona Hrvatina što bi, kao Vlado dinamitom na Neretvi, papirima rušila Pelješki most, zavadila me s majkama i prije nego sam spomenuo genocide u Srebrenici. Ali kako reče lijepi Dale, možda je vrijeme stati na loptu. Ljudi smo, nismo tice nebeske. Riješi se cvjetnog Baneta i odmakni od mojih nadležnosti, a ja tebe onda vidim kao budućeg mandataru za Vladu koji će mi doći sa listom nositelja doživotnih beneficija na Pantovčak.
- To je ok' al' hamletovsko pitanje je - što ti hoćeš kao protuuslugu?
- Sitnicu, velim, samo sitnicu, drugi predsjednički mandat, možda s malo širim zajedničkim ovlastima po pitanju izbora ministra obrane.
- Slažem se, to mogu progurati, kao što sve mogu progurati zahvaljujući Vladi Š. koji je kao Černiševski napisao - Što da se radi - u Vladi. Ali što ćemo s Ukrajinom i Rusima?
- Kao i dosad, ti kao guraj Ukrajinu, a ja neću žestiti Ruse. Obojica znamo da Zelenski nikad neće na bijelom konju projahati Crvenim trgov, ali je moguće da opet neki nepoznati dron padne na Zagreb ili MIG opet otkáže poslušnost iznad Slatine.
- Dogovoreno. Baš čudno kako je sve dobro ispalo i bez Vijeća za općenarodnu obranu. I to još za vrijeme maskenbala. Još samo da potpišemo sve što je ovdje rečeno.
- Jest, potpisat ćemo 1. aprila.

-
- ❖ Ako je medicinska sestra ljepotica, izaberi drugog liječnika.
 - ❖ Kad sam bio mlad, budio me pijetao ranom zorom, danas me budi više puta preko noći.
 - ❖ Nemojte sa svakim tucat svoja jaja, da vam poslije ne bi trebao penicilin.
 - ❖ U oporuci je pokojnica unuci ostavila mjesto na listi čekanja za magnetnu rezonancu.
 - ❖ Za svaku bolest priroda je stvorila ljekovitu biljku. To je bilo prije nego je izmišljen novac.
 - ❖ Mlijeko je bilo izvanredne kvalitete, kao magla u Primorju.
 - ❖ Lucrezia Borgia rođena je 18. travnja 1480. *Mc Donald's* je osnovan 475 godina kasnije.
 - ❖ Lako je gladnome napunit uši, kad mu oči ne vide ništa osim kruha.

Porobljena Grčka dala je Rimu kulturu. I ovo je moglo bit, a nije.

I tako, prije nekoliko tjedana uputilo se preko stotinu hrvatskih cura ravno u Italiju, i to ne u Napulj (znate antireklamu - Vidi Napulj pa...), već direktno u Rim. Neke trajektom za Anconu (57

oera), neke unajmile bus, neke autostopom, pa autostradom uhvatile put pod noge. Normalno, kad takav broj mogućih budućih roditelja prelazi državnu granicu, obaviještene su sve pogranične službe, Carina, MUP, Polizia i službe za satelitsko praćenje. Uz talijanske dronove, pod hitno je dignut sa svečanog svakodnevnog ručka veleveleposlanik u Italiji Jasen Mesić (vladajući kadar) koji još od 1. rujna 2017. grije dupe u dubokoj ambadorskoj svetoj stolici. U onoj još svetijoj, zasjeo je bio još godinu dana ranije

bivši savjetnik predsjednika vlade, Neven Pelicarić, čovjek nevjerojatnih kulinarских sposobnosti, pa su ga pred nedugo povukli natrag u domovinu o čemu svjedoče fotografije predsjednika države i predsjednika Vlade kad ih se snimi u profilu i totalu. Također, vijest o upadu preko stotinu Hrvatica zatekla je i ošamutila njegovu zamjenu, trenutnu opunomoćenicu Teu Zupčić i privremenog otpravnika poslova Marina Šutala u partiji Črni Zoki.

Normalno, i Sveta stolica je bila uznemirena, jer takve cure pridošle iz raznih sredina i raznim putovima djelovale su u isti mah organizirano. Kad žene djeluju organizirano, mogu uzdrmat temelje patrijarhata, a zna se, žena je tu da služi kao časna, a ne da bude kardinal ili bože mi prosti – papa.

Međutim, pri samom dolasku u Rim, unatoč praćenju javnih i tajnih službi, Hrvatice su se jednostavno, poput laka za kosu, raspršile i nestale.

Tek nakon pregleda snimaka gradskih uličnih video nadzora i WiFi IP kamera za automatsko praćenje u objektima od općeg interesa, došlo se do relevantnih podataka o kretanju novopridošlica. Za razliku od Hrvata, koji su se prilikom posjeta Ateni okupili u gomilu s određenim ciljem, ženska škvala se raspršila također sa određenim ciljem.

Kako su pronađene, tako su i privedene. Među oduzetim predmetima bio je najveći broj Feel higijenskih uložaka, ruževa za usne, ali i zašiljenih olovaka za iscrtavanje obrva, škarica svih dimenzija, turpijica za nokte s oštrim vrhovima, plastičnih upaljača i hercegovačkog duhana. Pronađene su i manje količine hrvatskih eura s likom Nikole Tesle i mobiteli, skoro svi na karticu. Odmah je zaključeno da se najveći dio Hrvatica pošto-poto htio ubaciti u talijanski sustav socijalne skrbi, što po domovima za stare i nemoćne, te hospicije, a one školovanje kao pomoć u medicinskoj službi gradskih bolnica. Da se ovo događalo u doba *Tršćanske krize* vjerojatno bi ih talijanski KOS optužio kao hrvatske spavačice.

Dio djevojaka pronađen je nakon sveobuhvatne potrage i u imućnim rimskim obiteljima, gdje su bile zatajene kao služavke, a ostale kao sobarice i pomoćno osoblje u jeftinim rimskim hotelima.

Desetak njih, nepoznata identiteta, nije lociran čak ni uz angažman naših istražnih organa, pa se pretpostavlja da se kriju u rimskim katakombama kao nekada prvi kršćani.

Prilikom ispitivanja uz prisustvo ovjerenog sudskog tumača, privedene nisu bile rječite. Samo su istaknule da su se na ovaj čin odlučile zbog izrazito teškog socijalnog i ekonomskog stanja vlastite obitelji, posebno roditelja. Uz izreske njihovih mirovina, priložile su i cijene u trgovačkim lancima širom Hrvatske. U ispitivanje se uključio službeni tumač koji je ljetovao na hrvatskoj strani Jadrana, te potvrdio navode, posebno istaknuvši cijene u restoranima i na gradskim tržnicama. Primjera radi, čak je i naveo da je grah ubran ove godine otišao u nebo za 65 posto, čak je skuplji od mesa! I ne samo to, kad su u pitanju cijene na tržnicama nekadašnjeg rimskog carstva, vlada potpuni kaos. Domaći svijet se više plaši kugle sladoleda nego kugle olova.

Tada se u cijeli slučaj umiješalo Ministarstvo vanjskih poslova i citirajući Petrarku, Grlić rečeni Radman, zatražio je od talijanske predsjednice Giorgietice da se predmetne Hrvatice bezuvjetno deportira natrag u domovinu, pa makar na milost i nemilost hrvatske inflacije i inflacije hrvatskih pjesničara.

Za javne medije je slavodobitno izjavio – Nikada, apsolutno nikada, ja i predsjednik Vlade nećemo dozvoliti da ponosite Hrvatice budu u prilici rađati crnomanjaste Talijane.

-
- ❖ Ne'š ti francuske nogometne reprezentacije, Pariz im je čak 1798 km daleko od Livna.
 - ❖ Trump – Riješit ću problem Piranskog zaljeva. Prepustit ću Sloveniji Jadransko more.
 - ❖ Stara storija – prvo euforija, pa opsesija i na kraju depresija. Nemojte paničariti, nitko nije besmrtni.
 - ❖ Nema Oscara. „Čovjek koji nije mogao šutjeti” izgleda kao isječak iz Wes Andersonova Oscarima nagrađenog filma „Grand Budapest Hotel” iz 2014.
 - ❖ Na obrazovnom putu od svjedodžbe osnovne škole do doktorata, negdje se izgubila maturalna diploma.
 - ❖ Onda, je li general Kundid trebao doći u hrvatski Sabor. Jest, ali ne sam.
 - ❖ Na Balkanu ništa nova, spiskala se grdna lova za par šupljih političkih slova.
 - ❖ Izgleda da danas mnogi puno više očekuju od prošlosti nego o budućnosti.
 - ❖ Kad spavam, sanjam takva sranja da lakše podnosim život budan.
 - ❖ MMA borba u kavezu i brak razlikuju se po tome što se borci nakon što se namlate, poljube, a u braku se najprije poljube, a onda mlate.
 - ❖ Ne radujte se nagradi za životno djelo. Na licu je natpis a naličju – otpis.

- ❖ Netko ima križ na prsima, netko na bubrezima i to čak dva-tri.
- ❖ Ako niste dobili znak od Boga, slijedite stope od čovjeka.
- ❖ Tko to vozi tvoja kola, ti il' boca alkohola?
- ❖ Ne budi mača između dva kotača!
- ❖ Alkohol opija, droga opija, brzina opija, al' najviše opija – ja!
- ❖ Ne, ja nisam vjernik, ja sam vjerovnik.
- ❖ Nema kukanja. Još nije došlo doba kada će i novinari tražiti dvojno državljanstvo.
- ❖ 'Ajmo napisat nešto lijepo o nekome prije nego što umre...
- ❖ Kad sam bio mali, svi su mi izgledali veliki, sad kad sam odrastao, izgledaju mi još veći.
- ❖ Dobar učitelj je učenik koji uči cijeli život. Zato ga i vozaju oni s lažnim diplomama.
- ❖ Papa je izabran, sad je pitanje što će izabrati papa.
- ❖ Dan Europe. Znamo, počelo je s ugljenom i čelikom kako bi se spojila karika između posramljene Francuske i poražene Njemačke.
- ❖ Treba učiti od onih koji ne dižu prst u zrak da vide odkud vjetar puše.
- ❖ Da bi nekome solio pamet prvo mu moraš staviti soli na rep.
- ❖ Tko u teškim trenucima očajava kukavica je, a tko vjeruje u prst sudbine budala je.
- ❖ Pogledajte dobro u onaj otvor na glasačkoj kutiji prije nego ubacite listić. Možda ima jezik...
- ❖ Ni prvi ni zadnji sindikalist koji je klasnu borbu zamijenio za punu torbu.
- ❖ Kad moral pada, pada u mekano - u krevet ili fotelju.
- ❖ Davno je snimljen film „Radnička klasa ide u raj“, kao rezultat činjenice da na Zemlji doživljava pakao.
- ❖ Život je rusvaj u koji se ulazi glavom, a izlazi nogama naprijed.

- ❖ Kad je kameni zid star, onda je i nova drvena ograda jača.
- ❖ Netko je roditelj, a netko krotitelj.
- ❖ Najgore je kad svi ključevi vise o samo jednom pojasu.
- ❖ U strahu se rašire oči jer se nešto drugo stisne.
- ❖ Netko stavlja gazu na ranu, netko ranu na Gazu.
- ❖ Imao je ime i prezime, dok nije postao žeton broj 176.
- ❖ Je li smrt dio života - pita pesimist... ili je život dio smrti – odgovara optimist?
- ❖ Kad pogledam ovu našu državu, nemam pojma zašto me podsjeća na Stendhalovu knjigu „Crveno i crno”.
- ❖ Kakva kravata ide uz luđačku košulju?
- ❖ Mi smo kao noć i dan. Ma koliko se trudili ne možemo bit skupa.
- ❖ Što manja kita to veći buket.
- ❖ Žena mojih snova mora biti budna, ali u nekim izuzetnim prilikama - zatvoriti oči.
- ❖ Nekome nos služi da nanjuši pobjednika, a nekome uho da bude pobjednik.
- ❖ Na njegov bračni trokut odgovorila je bračnom kružnicom.
- ❖ Bolje glava u torbi nego u plastičnoj kesi.
- ❖ On je nastradao od strujnog kruga, a ja zbog bračnog trokuta.
- ❖ Ne čini li vam se da današnji bankovni ugovori stižu sa servera u grčkim Delfima?
- ❖ Evo njega, šogora i stričeva brata, divizija specijalnih Hrvata.

Bio jednom jedan veliki čovjek

Bio jednom jedan veliki čovjek. I bilo jednom puno malih ljudi. Velik čovjek je bio. Dok je bio. Kad više nije bio, mali su ljudi htjeli postati veliki čovjek. Bilo ih je sve više i više, ali nisu mogli postati veliki čovjek. Bili su samo puno malih ljudi. Onda su mali ljudi odlučili da nije postojao veliki čovjek, kako bi svi mogli biti zadovoljni, jer su svi mali ljudi. Kad su zaboravili velikog čovjeka i ostali samo mali ljudi, počeli su tražiti među sobom još manje ljude, kako bi njima oni postali veliki čovjek. Nisu ih našli, svi su bili samo mali ljudi. I postalo je dosadno. Nisu imali koga slaviti, nisu imali koga kудiti.

Onda su se, nakon dubokog promišljanja, dogovorili i uzeli jednoga maloga čovjeka i od njega malo po malo pravili velikog čovjeka. To je malim ljudima bilo zabavno. Postao tako opet jedan veliki čovjek. I bilo jednom puno malih ljudi. Velik čovjek je bio. Dok je bio. Kad više nije bio, mali su ljudi htjeli postati veliki čovjek. Bilo ih je sve više i više, ali nisu mogli postati veliki čovjek. Bili su samo puno malih ljudi.

Onda su mali ljudi odlučili da nije postojao veliki čovjek, kako bi svi mogli biti zadovoljni, jer su svi mali ljudi. Kad su zaboravili velikog čovjeka i ostali samo mali ljudi, počeli su tražiti među sobom još manje ljude, kako bi oni postali veliki čovjek. Nisu ih našli, svi su bili samo mali ljudi. I postalo je dosadno. Nisu imali koga slaviti, nisu imali koga kудiti.

Onda su se, nakon dubokog promišljanja dogovorili i uzeli jednoga maloga čovjeka i od njega malo po malo pravili velikog čovjeka. To je već malim ljudima bilo zabavno. Postao tako opet jedan velik čovjek... i tako od pamtivijeka.

P.S. Bila jednom jedna Stara godina. I bilo puno starih dana. Godina je bila. Dok je bila. Kad je više nije bilo, stari su dani htjeli postati Nova godina. Ali, bili su samo puno starih dana i onda im je postalo dosadno, pa su odlučili... I da skratim - želim Vam sretnu godinu Novu i što više Starih.

- ❖ Kad moji aforizmi izlete kao metak, obično mi se vrate kao bumerang.
- ❖ Gledam nogomet i sve se više čudim zašto ga ne igraju na tatamiju.
- ❖ Opet budale nisu razmotrile moj prijedlog da siječanj ima 28 dana a veljača 31 dan.
- ❖ Gostujući igrači su se od početka zatvorili u bunker, ali su domaći u svojim redovima imali Boška Buhu.
- ❖ I tako je Krešimir Sever odlepršao u južno, toplije gnijezdo.
- ❖ Eurosong. Sad razumin svoju babu kad je prvi put vidila Alice Coopera.
- ❖ Hrvatska se naoružava do zuba, na račun penzionerskih dentjera.
- ❖ Izgleda da će na Poljudu uskoro zasaditi novu travu, kako bi povećali prihode.
- ❖ Zvala kupravenda s pazara Vladu i pitala koliko će povećati penzije, kako bi mogla korigirati cijene.
- ❖ Što ti je komercijalno potrošačko društvo. Za koju godinu Božićnu jelku ćemo početi kititi oko 1. maja.
- ❖ Bože dragi, koliko svita pročita a ne lajkuje. Ali, nije to ništa prema onima koju lajkuju, a ne pročitaju.
- ❖ Putin i Netanyahu bi bili došli papa Franji na ispraćaj, ali su zauzeti slanjem mnogih drugih duša u raj.
- ❖ Zakletva na vjernost ne znači koliko vjernost zakletvi.
- ❖ Treba vjerovati da imaš izbor. Prvenstveno da ne moraš vjerovati.
- ❖ Što manji čovjek, to veća vjera.
- ❖ Let između zračne luke *Cristian Ronaldo* i *George Best* traje dvije utakmice s produžecima.
- ❖ Nije se riješio starih navika kad je s nogometa prešao na tenis.
- ❖ Kod nas je svatko poštenjačina dok ga ne uhvate... pa puste.
- ❖ U očekivanju koncerta na Hipodromu, već padaju opklade čija će bolnička kola biti najbrža.

Demokracije utopljene u budućoj demonokraciji

I kaže nam simpatični Dick Van Dyke (99), najpoznatiji po filmu „Mary Poppins“ (1964) – „Sreća moja što Trumpov mandat neću doživjeti do kraja!“

Davno je postavljeno pitanje - Tko je bio najuspješnija faca u predviđanju budućnosti: Jules Verne, Herbert Wells ili George Orwell?

Mnogi misle HG Wells. Predvidio je tenkove (The Land Ironclads), ratovanje bacilima (The Stolen Bacillus), golemi učinak zrakoplova u ratu (The War in the Air), nuklearnu energiju i nuklearnu bombu (The World Set Free), bežičnu elektroničku komunikaciju i govornu poštu (Men Like Gods), oružje usmjerene energije (Rat svjetova) i još mnogo toga i pisao o tome kako će tehnologija utjecati na društvo u cjelini, a ne samo na nekoliko dobrostojećih džentlmena izumitelja što se pripisuje Julesu Verneu.

Ako pogledamo Verneov opus, znanstvena fantastika postaje znanstvena činjenica. Nismo znali kako izgleda dno oceana, sve dok nije napisao 20 000 milja pod morem. U „Parizu u 20. stoljeću“ 1863. godine, zamislio je Pariz kao grad staklenih nebodera, brzih vlakova, automobila na benzin te svjetske mreže „telegrafske“ komunikacije. Robur osvajač letio je budućim helikopterom, a i bio je na Mjesecu davno prije Kennedyjeva motivirajućeg govora. No, i dalje je pisao perom i tintom, umjesto penkalom ili računalom.

A što je s našim najmlađim Nostradamusom Eric Arthur Blairom, poznatijim pod pseudonimom George Orwell.

Nije pisao o zakrivljenosti svemira, već o zakrivljenosti ljudske duše. Valjda zbog ratova kroz koje je prošao, od Španjolskog građanskog do Drugog velikog rata, u službi za obavještajno dezinformiranje. Njegova iskustva dala su nam „Životinjsku farmu“ i „84“ viziju budućnosti u kojima su Wellsovi i Verneovi projekti omogućili da se 40 godina kasnije, zgrtanjem novaca, od citiranog naslova tanka koprena željene demokracije utopi u buduću demonokraciju. I dobili smo tipa koji bi cijepao Panamu, uzeo Gazu, anektirao Kanadu i „čopio“ Nobelovu nagradu.

Naposljetku, i legitimno je da dva bedaka bez zrna soli u glavi, mogu nadglasat jednog s punom šakom soli i to himalajske.

Dobar je onaj Avildsenov film iz 1970. „Joe... i to je Amerika“, pa mi se čini da je Norman Wexler, američki scenarist, uz bok Orwellu, prilično ispred ostale dvojice.

- ❖ Pred izbore gađaju se političari blatom. Samo mi je krivo što blato nije živo.
- ❖ Koliko malih dronova stane u veliki skupi Rafal. Samo jedan i to bezvrijedan.
- ❖ Chuck Norris je obećao da će posjetiti Hrvatsku kad Chuck Turudiću istekne mandat.
- ❖ Zašto se ljudi pokriju po glavi da bi sačuvali guzicu?
- ❖ Kad vam praksa mijenja tekst, e moj Olivero i Tomislave: „Lipo li je, lipo li je na lažima surim ležat...”
- ❖ Jedni se vesele bijelom dimu, drugi bijelom prahu.
- ❖ Svi smo mi vjernici. Jedni vjeruju iznad sebe, drugi oko sebe, treći samo u sebe, a četvrti prema prilici u sve to.
- ❖ Prije nego počneš čitat tekst, pogledaj otisak palca autora pri dnu.
- ❖ Tek kad je otišao u penziju shvatio, je da je do tada bio u mirovini.
- ❖ Bolje i umjetna inteligencija nego nikakva.
- ❖ I što kaže Trump: „Početak je kad sam se ja rodio, a kraja nema!”
- ❖ Normalno, kad već neku đubrad nisu pobacili, bilo bi pošteno da ih bar vrate u pičku materinu.
- ❖ Kad u nekoga uperiš prst, u sebe si uperio tri.
- ❖ Domovina se ne brani znanjem, već vojnim znanjem.
- ❖ Netko posrne preko kamena mudrosti, netko ga spremi u džep, a netko prisloni na uho.
- ❖ Lako je za Ukrajinu. Trta je meni kad se dohvate ovi naši - Salko Zoki Crnošija — alkar iz Sinja i Matija Plenky Ivanić — kolovođa sa Hvara.
- ❖ Za politiku nije bitan samo dobar želudac i tvrd obraz, već i mala stopala za hodanje po tankoj žici - iznad problema, a ispod rješenja.
- ❖ Mnogi su glumci gubili Oscara jer su se valjali po tuđim, upitnim krevetima, a mnoge glumicu dobile, upravo zato. Ali to je Holly Wood, bakice za mlade vukove i Crvenkapice za one olinjale.

- ❖ Koliko je samo praznih stranica u knjigama života?
- ❖ Imao je strahovite reflekse, ali ih je sa zakašnjenjem koristio.
- ❖ Samo se tvrdoglavi magarac kladi na pravoga konja dok pogrešni stižu prvi na cilj.
- ❖ Što manje općeg znanja, to više sveopćeg vjerovanja.
- ❖ I kad dobiješ rat, teško možeš sačuvati vlastiti duševni mir.
- ❖ Literarne kolege od pera: Dostojevski i Tolstoj. Prvi je bio vrana a drugi paun.
- ❖ Mnogi svećenici neće dočekati ukidanje celibata. Možda hoće njihova djeca.
- ❖ Ako želiš jesti svježe voće, moraš se popeti na drvo. Problem je samo što je drvo u Španjolskoj, Grčkoj ili Italiji.
- ❖ Prodaja mog mandata dio je mog zanata.
- ❖ Mnogi stranci tvrde da je Hrvatska obećana zemlja. Mi, u zemlji se pitamo – „Kome“?

Balkan

Opet jutros javno Balkanac pljuca po Balkanu. Što to ne valja s Balkanom, a što to valja s ostatkom Svijeta? Mentalitet pljućkanja u vlastite jaslje? Naježda Huna, Avara i Slavena sa sjevera? Balkanski ratovi početkom prošlog stoljeća?

Kaže Maria Todorova kroz djelo *Imaginarni Balkan*, kako izrazito negativne asocijacije koje pobuđuje jedan, u osnovi geografski termin, svoje porijeklo vuku iz razdoblja onih nekoliko godina oko i nakon Balkanskih ratova, kada se u prvom redu kroz novinarske literarne forme etabliralo tumačenje „divlje naravi” ovog poluotoka. Gotovo sveprisutnom postala je zapadnoeuropska (zapadnjačka) predodžba o Balkanu kao „bačvi baruta”, prostoru obilježenom primitivizmom, nasiljem, barbarstvom, brojnim antagonizmima i sukobima.

A što je s stoljećima prisutnim, englesko-francusko-španjolskim „prijateljavanjem” na svim troma krvavim teritorijama, ili da koraknemo bliže, što je sa Sommom, kada je za 193 km² teritorija poginulo 415 000 Britanaca i vojnika kolonija, 195.000 Francuza i preko 500.000 Nijemaca, što čini Sommu najkrvavijom bitkom Prvog svjetskoga rata.

Mi, „divlji” Hrvati bi i „čoporativno”, a ne samo kao ptice lualice, bježali s „kužnog” Balkana. Gdje? U Austriju i Mađarsku, Beč i Peštu... Kod Kurtza i Orbana. Zašto onda ne bi otišli i preko, tamo iza Karpata, kad je Balkan tako gadljiv.

Dosta više pišanja kontra vjetra.

Bar što se Europe tiče, ovaj i ovakav Balkan kolijevka je njene pameti, znanosti i opće kulture, koju su iz porobljene Grčke ognjem i mačem Rimljani prenijeli na Apenine, a onda širom svog carstva. Ovdje se jelo vilicom, dok se u Britaniji i Francuskoj trgalo rukama i kidalo zubima.

Prestanimo više s tim podaničkim mentalitetom koji nas prati kroz vjekove. Jesmo Balkanci, kako su nas krstili Turci koncem 19. stoljeća, kad su im otupili zubi i postali od velikog carstva, bolesnik s Bospora i kad smo mi opet ušli pod tuđe skute starog - novog carstva.

Danas na ovim našim balkanskim parcelama i isprepletenim narodima, kad se dublje zaore u brazdu do Grka, Ilira, Rimljana, Slavena... nacionalno smo samo ono što su nam djedovi u krvi ostavili ili smo mi sami odabrali.

Ne pljujmo po sebi. Svijet je dovoljno velik da nas sve primi, ali ima nas koji ćemo ostat' „tute” pa makar to bio i Zapadni Balkan... uz Aristotela i Platona, Heraklita i Pitagoru, Homera i Sofokla, Fausta Vrančića i Juraj Julije Klovića, Gundulića i Držića, Njegoša i Andrića, Penkalu i Ivana Luppisa, Teslu i Meštrovića, Krležu i Generalića. Uz Pjera Križanica i Nikolu Listeša.

-
- ❖ Svi bi zaplivali u moru tuđeg uspjeha, osim plaćenog kritičara.
 - ❖ Tko kopa ispod površine, ili je zaposleni rudar ili slobodni novinar.
 - ❖ Uhvatio Šime zlatnu ribicu, ona mu obećala mjesto u Vladi. I on je pusti.
 - ❖ Veliki su problemi s opskrbom električnom energijom u Ukrajini, *pa* ukrajinska tvrtka gradi vjetroelektranu u Hrvatskoj i trafostanicu u Splitsko-dalmatinskoj županiji.

Barun Stanisław Jerzy de Tusch – Letz

Za sve je kriv Hipokrat i njegove medicinske dijagnoze, pa je u *Teoriji aforizma* Andrew Hui definirao aforizam kao „kratku izreku koja zahtijeva tumačenje.” Još bolje ako tumačenje nije uopće potrebno, jer liječnik je liječnik i do dana današnjeg autoritet koji se ne propituje.

Jedan od najpopularnijih iz naše branše pjesnik Stanisław Jerzy Lec (rođen kao barun Stanisław Jerzy de Tusch Letz 6. ožujka 1909.) bio je jedan od najutjecajnijih literata u 20. stoljeću, poznat po lirskoj poeziji i skeptičnim filozofskim moralnim aforizmima, često s političkim podtekstom, pa je bio prisiljen da godinama luta od nemila do nedraga. Kroz život je prošao sito i rešeto, a glavu mu je za Drugoga svjetskog rata

spasila lopata kojom je sam sebi kopao grob.

Nakon brojnih pjesama i burna života, počeo je pisati roman, i da se našalim, shvatio da je sve rekao već u prvoj rečenici. Tako da *Nepočešljane* ili *Neuredne misli* (kako tko voli) ne treba shvatiti kao zbirku aforizama već kao zbirku romana.

Kada je umro, 7. svibnja 1966., mnogima dolje je palo teško, onima gore je laknulo, pa mu je na pogreb došla cijela Poljska, a vlasti su se pobrinule za visoko dostojanstvo državnoga pogreba, iako je Lec umro kao antikomunist i antifašist, satiričar koji se hranio prezirom prema totalitarizmu i bio jedan od najslobodnijih pjesnika koje je Europa imala u dvadesetom stoljeću, kako kaže Jergović Miljenko. I usput dodaje jedan Lecov - *Dijete rađa roditelje* - kao što aforizam rađa aforiste, kažem ja, a kako bi rekao i Vahid.

-
- ❖ Novca i djece nikad previše, a kad djeca odrastu, onda novca pogotovo.
 - ❖ Ako nemaš vesla, ne ulazi u ovaj čamac.
 - ❖ Bolje imati ništa, nego nemati svašta.
 - ❖ Kad se djeca osamostale, onda započinje odgoj muževa.
 - ❖ I tako, maturanti se posipaju brašnom, a političari pepelom.
 - ❖ Oreol svijetli nad svecima, a rotirka nad trenutno Svevišnjim.
 - ❖ I tako, ove godine Hajduk slavi veliki jubilej. Punih 20 godina kako nije osvojio titulu prvaka države.

- ❖ Vidim da poslije lokalnih izbora gubitnici ronjaju, a dobitnici Šute.
- ❖ Opet je Hrvatska poplavila, jer onaj crveni nije ni izašao na biralište.
- ❖ Kad te netko zvekne glasačkim listićem normalno je da to mjesto najprije pocrveni, a poslije poplavi.
- ❖ Vidimo ovih dana kako šuplje riječi vjetar lakše nosi i da one odzvanjaju u svojoj praznini.
- ❖ Samo nemoj da ti haiku prijeđe u naviku.
- ❖ Nije haiku samo cvijeće u proljeće, postoje i životna doba hladna - stihova gladna.
- ❖ Ne traži da ti oprostim. Učini nešto da zaboravim.
- ❖ Ponos je postojan, ljubomora potresa.
- ❖ Najlakše je dijeliti lekcije i stati sa strane. Pogotovo inostrane.
- ❖ Bolje bit uhvaćen s prstima u pekmezu, nego u dušičnoj kiselini.
- ❖ Bez osmijeha na osobnoj iskaznici, organ bi mogao pomisliti da mu se rugaš, a organka da je zavodiš.
- ❖ Samo zao može tvrditi da nije znao.
- ❖ Stari panjevi razgranali korijenje, zato nam venu mlade krošnje.
- ❖ Volite lazanje, a gdje ste bili kad se tijesto valjalo?
- ❖ Kad je bio mlad, imao je jednu zakrpu na hlačama, sada ima sto na karakteru.
- ❖ Bio je gol k'o pištolj, ali sad, kad se uvio u državnu zastavu, pun ormar *Hugo Bossa* i *Armanija*.
- ❖ Što više poštenja, to manje svega ostalog.
- ❖ Svita trči za njim, kao da su mu džepovi puni žireva.
- ❖ Narod bira i mesa i krumpira, ali dok se je snaša' nema ništa od gulaša.
- ❖ Ma koji Elon Musk, moja žena je stručnjak da od ničega napravi nešto.

HAIKU

*I danas tama.
Samo svijeća miris
na Kornatima.*

*Kurgavo drvo
pružilo suhe grane
u susret moru*

*Tamo daleko
sunce pružilo sjene.
Japanski mir.*

*Kapljica krvi
s livadnog cvijeta
poletje tebi.*

*Kad umre Čovjek
ostane svjetionik.
U neverama.*

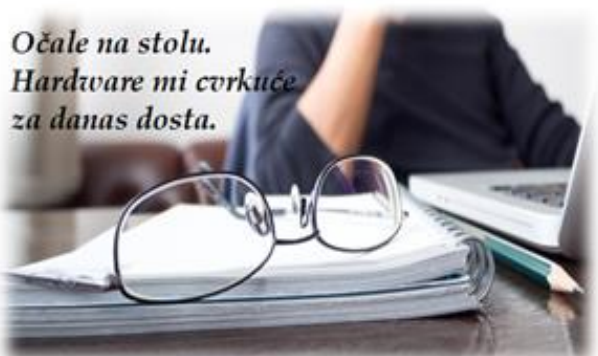
*Kiša isprala
sve buduće tragove
među ljudima.*

*Misao mi sjela
sred lista bijela
i odletjela.*

*Očale na stolu.
Hardware mi cirkuje
za danas dosta.*

*Evino „Hoću!“ –
moguće da se krije
u rajskom voću.*

*Raspleo se slap
kao sijeda kosa
Jeke Cipalo.*

*Trg Vatikana
pun duginih boja.
Sutra kud koja*

*Suha lazina
zagrlila obalu
čekajuć plimu.*

*Klupa, Matoš sam...
Ja mu velim - Dobar dan!
On reče - Veče.*

*Što je haiku?
Basho, Buson, Shiki...
Bilo pu prošlo.*

*Pogled s mosta
u oku promatrača
ljepotu vraća.*

*Uz vrelo Jadra
trag Dioklecijana.
U zelenilu*

Tin

„Ko sam i što sam, što ću, koga volim, što tražim, kuda idem, za čime lutam? Uzalud nebo za odgovor molim, uplašen sobom svoje suze gutam; tajanstvo stvari i života zebe, ne poznam ništa, a najmanje sebe” – kaže Tin u *Tajanstvima* i nadodaje: „Velik sam bio, dok sam bio dijete...” Puno njih danas misli da nikad nisu bila djeca.

Ako se Augustin rodio u julu mjesecu, normalno se postavlja pitanje zašto nije Julijan Josip Ujević? I da ga se zove Jul umjesto Tin, što ipak ne bi bilo uputno, jer je bio taj Rus Jul, amerikaniziran kao Yul i pohrvaćen kao Vlado koji je rušio po Neretvi.

Ali što je - tu je.

Šta piše u originalnoj *Hrvatskoj mladoj lirici* iz lipnja 1914., koju mi je poklonio stari Dobnikar prije više od pola stoljeća, i u napokon tiskanom friškom reprintu, u crticama njegove mlade autobiografije?

„Jedina data u mom životu koju treba zadržati, je moj rođendan; ta mi se vanredna stvar desila za Svetoga Ćirila 1891. (Skromno mislim, da je zbog toga 5. srpnja i izabran za narodni blagdan.) ... Sva se bibliografija o meni sastoji od par članaka g. Marolia i A. G. Matoša („literarni fakini”), a ikonografija u *Koprivama* 1911. („Božić grabancijaša”), gdje se nalazi moja najozbiljnija *profession de foi* u kavanskom sonetu i mudra rečenica: Poćudnu kritiku smatram kritikom, pokudnu reklamom. Spasit ću se u tvojim očima, čitaoče, ako ti kažem, da šampam samo slabije stvari.”

Neokrunjeni boemski kralj beogradske *Moskve*... zagrebačkog *Blata*... sarajevske Volge... enciklopedijskog znanja i zvanja, samotnjak u gomili svijeta, razočarani idealist, nedosanjani uzročnik Velikog rata, Europljanin i Jugoslaven i Hrvat, mistik, poklonik ljudske duše.

A Tin, da je živ, ponovio bi da mu do priča o njemu samom nikad i nije stalo. A tih je priča pregršt, jer gdje god se pojavio, svojim je nastupom privlačio pažnju, čak i napisao: „Bio sam u zatvoru, u progonstvu; Vidio sam kasarnu, sjemenište, institute za trovanje mozga, griješio sam, gladovao, mislio da ludim; Što god sam radio, sve je propalo; Mnogo sam pisao; nesretno sam volio, pa čak i prekinuo s ljubavlju; Nisam nijednu školu završio kako treba; Došao sam u sukob s većinom „sila” u Europi zbog svoje netaktičnosti; Ostao sam sam na kraju puta... živjeti po svom.” A ipak, kaže: „Humor je magija kad uđe u običnu stvarnost. Humor je u svojim mekoćama koje čine da su oči kao oprane, da čovjek ima više nego može reći.”

Parafrazirajući nacionalnu himnu *Lijepa naša domovino* naslovom *Lijepa naša tuđina* 1919., dokazuje, ne samo da je pjesnik nad pjesnicima, već i prorok nad prorocima iz jednog vremena u drugo.

Mnoge njegove pjesničke rugalice za jednokratnu upotrebu odnio je vjetar zaborava, a možda su ih upili zidovi gradskih kavana. Nema veze, ostale su nezaboravne anegdote.

Dođe tako Tin jednom u zagrebačku gradsku kavanu, u otrcanom šeširu i onom kaputu što su mu ga dali na revers u Klubu književnika, boem od glave do pete.

Novi, mladi konobar ga odmjeri i kaže da ne može takav unutra. Vрати se Augustin sutradan u novom posuđenom odijelu, konobar mu se lagano nakloni i Augustin naruči litrenjak crnog vina. Kad mu je poslužen, isprazni ga u džepove odijela naočigled zabezeknutog konobara.

„Što me gledaš” ... reče Augustin... „danas ovdje ne pije Tin, već njegovo odijelo.”

Digne se i ode.

Stara anegdota s bradom. Ima i ona kad je u *Gradsku kavanu* ušla Monica Bellucci u crvenoj prozirnoj obleki, ali to vas ne zanima.

Bez malo Vrgorca i malo Braća ostala bi pisana hrvatsko-Tina nesagledivo kraća.

Lažne izreke kroz usta Maruna IV.

- ❖ I reče pošprucani veliki Tin kad mu je 1950. od Andrića napokon stigla službena obavijest o prijemu u *Društvo književnika Hrvatske i Jugoslavije*: „Idemo! Piće za cijelu kavanu. Prije smo bili kolege po piću, a od danas bit' ćemo kolege samo ako vi počnete pisat.” - Tin Ujević II.
- ❖ „Puno toga vam neću ostaviti, ide sa mnom tamo gdje i ja. Da ste ostali samo kod upotrebe, a ne i zloupotrebe, sve bi bilo drukčije.” - Tesla II.
- ❖ „Kad sam pisao *Hamleta*, umakao sam gušćje pero u žuć, kad sam pisao *Macbetha*, u krv, a *Romea i Juliju* - u suze.” - William Shakespeare II.
- ❖ „Rusija je ogromna pa joj nije nudila ni francuska vojska ni engleska književnost.” - Tolstoj II.
- ❖ „Ništa toliko ne utječe na teme o kojima pišete kao vrele cijevi ispred i hladan zid iza vas.” - F. M. Dostojevski II.
- ❖ „Moje bavljenje tenisom sastojalo se od dvije ključne stvari: prebacivanje loptice preko mrežice i testiranja tvrdoće reketa.” - Goran Ivanišević II.
- ❖ „Izdao sam pripovijetke, romane, pjesme, drame, eseje, čak i pisma. Zašto me smatraja književnikom, a ne izdajnikom.” - Edgar Allan Poe II.

- ❖ „Kad su mi dali sve te *Oscare* za *Kuma* osjećao sam se kao konobarica s kriglama na *Oktoberfestu* u Münchenu. ” - Francis Ford Coppola II.
- ❖ „Ne budi zlopamtilo, nisi slon! ” - Aloysius Marun Alzheimer II.
- ❖ „Ne kaže se četvrtina onoga što se misli” - Albert Camus
„Ne misli se tri četvrtine onoga što se kaže” - Marun IV.
- ❖ „Da su crnci prošlih stoljeća radili na farmama maka umjesto pamuka, ne bi bilo ni *bluesa*, ni *jazza*, ni *soula*, ni *gospela*, već samo *rap*. ” - Tupac Shakur II.
- ❖ „Ono što sam otkrio svijetu nije ni 10 % onoga što je sve američki FBI „otkrio“ o meni.” - Albert Einstein II.
- ❖ „Kad sam crtao *“Trojicu u mraku”* stvarno nisam mislio na predsjednika države, Sabora i vlade.” - Andrija Maurović II.
- ❖ „Glupaci tvrde da redatelji žive sa svojim filmovima. Ja sam se pobrinuo da živim i u njima. ” - Alfred Hitchcock II.
- ❖ „Nemoguće ne postoji u francuskom jeziku.” - rekao je Napoleon
„Sve je moguće - postoji u hrvatskom jeziku.” - rekao je Marun IV.
- ❖ „Ne gurajte riječ u rečenicu ako ne može stati. Ne dozvolite joj i da pluta od kraja do kraja. Postoji riječ upravo za to mjesto, samo je pitanje da ste premalo pametni ili previše lijeni. ” - L. N. Tolstoj II.
- ❖ „Kobna je bila 1963. godina i susret s fatalnom Francuskinjom. Glava je otišla za glavom u Pariz i tako sam postao „prvi seksualni emigrant iz bivše Jugoslavije.” - Davor Štambuk II.
- ❖ „Nema šanse da s Trumpom nađem zajednički jezik. On inzistira na golfu, a ja na ping pongu. ” - Xi Jinping II.
- ❖ „Čovjek je zbroj djela svega što je učinio i onoga za što je bio sposoban.” - Mahatma Gandhi
„Čovjek je i diferencija svega onoga što nije učinio a bio je sposoban.” - Marun IV.
- ❖ „To što su mi dali Nobelovu nagradu veliko je priznanje za Nobela.” - George Bernard Shaw II.
- ❖ „Nisam ja rekao da bih sa tisuću hrvatskih vojnika osvojio Rusiju, ali s 10 hrvatskih političara ostali bi samo u donjem rublju.” - Napoleon Bonaparte II.
- ❖ „Pokušali su Amerikanci preko 500 atentata na mene. Budale, a mogli su samo poslati Jayne Mansfield.” - Fidel Castro II.

EPIGRAMI

Pijetao budio svakog jutra
Ne misleći nimalo na sutra
Pa je na koncu konca
Završio na dnu lonca
Usprkos svemu opet zora sviće
Vodite računa - kraj priče.

•

Junaci se poznaju
U znoju i mucu
A u našem Splitu
U trajektnoj luci.

•

Izlio je motorno ulje u rijeku
A da nikog ništa nije pit'o.
To je valjda samo zato
Da podmaže joj korito.

•

Ušao u more s kraja
I razmahao se udicom Baja
Da je slučajno plima
Bogme bi bila rima.

•

Evo receptat od našeg dotura
Triba triest kutija Normabela
Žestoko se diglo i jugo i bura
Jer biramo gradonačelnika sela.

•

Kupiš li diplomu
Za moga mandata
Posao ćeš birat
Veli mi moj tata.

Može, ali bez Pešte i pašete

I tako ovih dana, mađarskog kralja Orban I., zagazivši u klimakterij umjesto u Jadran, ponovo dohvatiše valunzi žala za žalom Jadranske obale. Najgora stvar koja se narodu može dogoditi jest kad im gazde zabiju nos u prošlost, umjesto pogleda u budućnost. Mi, kao prvi susjedi, tješimo se da se igra sa starim, prašnjavim povijesnim kartama umjesto friških salveta.

U stvari, kad bolje razmislim, čovjek je apsolutno u pravu. I moj djeda je negdje tu početkom prošlog stoljeća nosio ugarske hlače koje su postale zajednički odjevni predmet svim rodovima vojske. Hlače su se nosile s vunanim soknama ili kožnim obojcima koji su postali vrlo popularni, pogotovo u šetnjama po Galiciji, penjući se po Dolomitima i gackajući po Piavi.

Znamo kako je završilo. Pričala mi je mater kako su otišli Ugari, pridošli Talijani, pa se ja i dan danas pitam kako su to Hrvati Ugarima oteli najljepšu obalu na svijetu. Pametovao ja o tome u jednom društvu, kad iz čista mira poklopi me kolega Eks katedra: „Ma, koji Ugari, sve su to Česi, Slovaci, Rumunji, Hrvati, Crnogorci, Slovenci, Bosanci, čak i neki Srbi s vrlo visokim činovima.

- Pa dobro - pitam - pa što taj kralj Orban I. hoće, da preko kostiju naših djedova vrati ono što su mu Talijani uzeli, a što je oni nama prišili za državu kao Riječku „zakrpu“?

- Ma ne budali tako „ritko na plitko“, sirotinjski samo ovlaš - opet će Eks katedra - iz daleko je on povuka korijenje, od prije skoro tisuću godina, kakva Rijeka... Trogir je tada bio presudan i dinastija Arpadovića. Prvorođeni sin kralja Andrije II. Bela IV., kad mu se tata vratio živ iz križarskog rata, dobio je, umjesto Spajdermena ili sličnih ...menova, Hrvatsku kao dar s dugog putovanja i još pride Nicejsku princezu da mu zimi grije noge.

Tu Eks kolega zastane, zavrne sjetno očima, samo što ne zaplače i reče – Zašto je tako dubok jaz među generacijama? Zašto od poluotoka moraju nastati dva otoka koja se dodiruju ispod površine, ali iznad su tako daleki? Tako je i Belu III. iznevjerio njegov sin Andrija II., a Andriju II. njegov sin Bela IV., pa mu je oduzeo puno više nego mu je poklonio. Kako vječna na ovom svijetu samo mijena jest - kako reče Heraklit izvorno, a Petar Preradović - udrobljeno u stihove, uz hrvatske sindikalne funkcionare, tako je Andrija II. zaklopio, a Bela IV. širom otvorio ugarske okice.

- Pa kakve to veze ima s Trogirom? – upitah naivno.

- Kakve veze... itekakve. Uvijek je u susjeda zelenija trava i žena zgodnija. Do tog zaključka su došli i Tatari tih burnih godina. I kada su krenuli s dalekog istoka i pripojasali sve što se savilo i skršili sve što se opiralo, bili su Beli IV. za petama. Bez Bandića ni tadašnji beli Zagreb grad, ni *Kamenita vrata* nisu bila sigurna.

- E, dobro - nastavi Eks kolega – kad se dogodilo to veliko zlo, jadni kralj, bježeći pred njima, dojaše pred gradska vrata Trogira. Lupa kralj, lupa, a Trogirani se preplašili, pa šute. Ipak se nađe jedan koji je bio junak, pa upita trogirskim dijalektom:

- Ko je? Je li te dovelo dobro ili žlo prid nasa vrata?

Kralj viknu koliko ga je grlo nosilo: „Ja sam Bela Četvrti, vaš kralj. Tatari su mi za petama, spasite me i ja ću vam se pošteno odužiti“.

Trogirani se našli u čudu pa su pustili kralja da drhti pred vratima dok se oni ne dogovore.

- „Ca cemo sad?“ - govorili su jedan drugome, - „triba nac pametnoga covika koji ce znat razgovorit se sa ovin ca kaze da je kraj“. Odluče se za nekog Ivana.

Izabrani Ivan proviri kroz ključanicu, pa će:

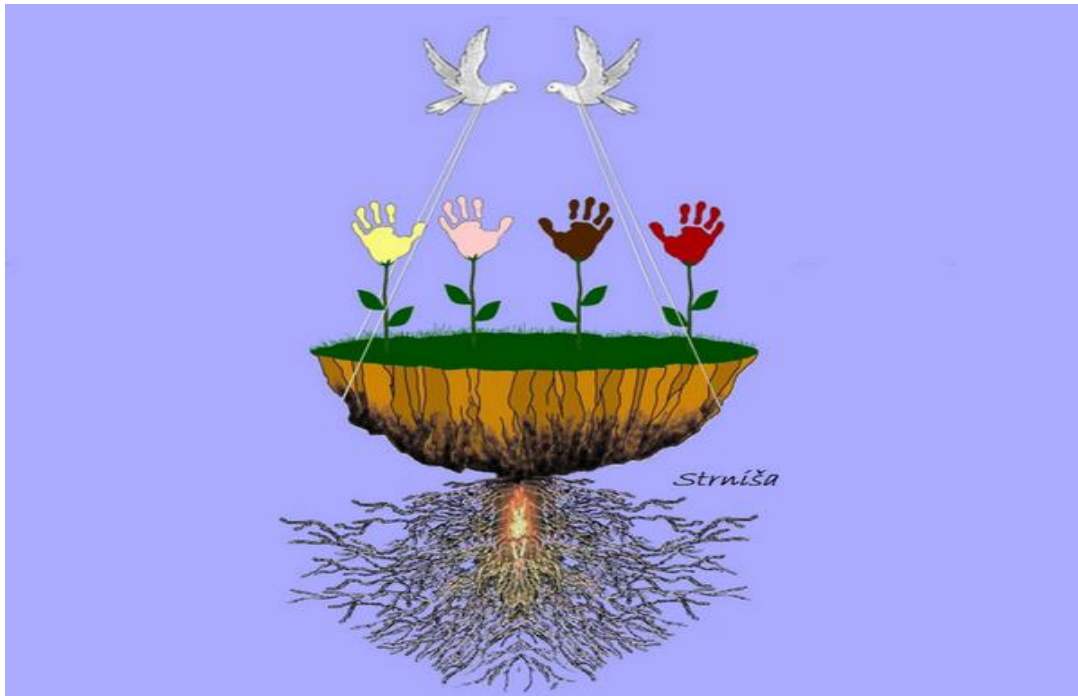
- „Slusaj ti, ca stojis prid vratima, ca si ti ono nami reka, ko si ti?“

- „Ljudi božji, ja sam vaš kralj Bela Četvrti!“

- „Dragi moj kraju“, - na to će Ivan, - „kako cemo ti virovat, kazes da si ti Bela cetvrti, a kako kraj moze bit cetvrti, kod naš je kraj uvijek bija prvi“.

Sažalili se Trogirani i premda je Bela bio četvrti, otvoriše kapiju i spasiše mu i tijelo i dušu. Prodoše stoljeća, i sada na graničnom prijelazu Goričanin stao kralj Orban I. s prašnjavim zemljovidom pod miškom i lupa petama. Hoće preko, sve do Rijeke.

I dok se u ministarstvu premišljaju što će i kako će, s Pantovčaka stiže poruka – Nema problema, kralju Orbane I., samo potvrdi osobnu turističku vizu kao i proteklih godina i bez pašteta...

-
- ❖ Ne napadaj nikoga prije izbora. Nikad ne znaš s kim ćeš poslije u krevet.
 - ❖ Ne brinite se za sutra, možda je sutra vječnost.
 - ❖ Ništa se brže ne zaboravlja nego učinjena dobrota i duže ne pamti nego učinjena grozota.
 - ❖ Nije li glupo tolerirati netoleranciju?
 - ❖ Više se ne kite tuđim perjem, sada se razbacuju našim novcem.

Miljenko Smoje

Šta bi reka' iz nekog paralelnog svemira:

„Takav je život, došli neki dani kad bivše prijatelje prepoznaješ samo s leđa. A onda opet, neki drugi koje jedva poznaš daju ti posthumno neku nagradu Grada. Fala vam Gospodo.

Mislin da bi bilo, uzevši u obzir moju političko - ideološku orijentaciju, puno poštenije da ovu frišku nagradu za me, date onom taksisti koji me je pokislog i bolesnog odbija odvest' doma. On bi boje pristaja uz neke od bivših leaureata.”

Kad ti olovo uđe u krv, ima učinak ka i heroin, a lupanje po makinji ka Beethovenove klavirske sonate. Zajebala se sida glava, nije za njega bila *Ćakula na šentadi* već *Pisma, Dnevnik jednog penzionera*, pa *Libar, Novelete*. Ni to mu nije bilo dosta, jebeš penziju, triba ovom gradu jedna vela kronika. Satirična i humoristička i tugaljiva istovrimeno. Lipo nam je reka kakvi smo, a završetkom i kakvi ćemo bit, pod onon ili ovon zastavom, svejedno.

Kažu da su prijatelji oni koji su uz tebe kad te gađaju jajima, a ne kad te obasipaju ružama. Ostalo je nekoliko javnih i tužna gomila pognutih i šutljivih, nesposobna utišat buku „novijih i vrljih”.

Ugasija se Miljenko Smoje. Makinjeta je prestala kucat, srce otkucavat. Realisti kažu da je umra od bolesti, *romantici - od tuge*. U Bosni bi rekli: „Zavaljala se kaldrmom ona naša – nisi za ovde, nisi za tamo, najbolje je da te pokopamo.” Još uvijek, mnogi se odriču njega, ali ne i njegovih storija. Najradije bi da priđu granicu između autora i etnosa i postanu priče koje putuju od kolina na kolino naše „dalekovidnice“ bez spomena autora. Džaba im trud. Uvik će se nać neko ko će znat da *Fala* i *Marijana* nisu narodne, već pisme Luka Paljetka. I uvijek će se nać neko, pa ma kakva jauk vrimena bila, ko će pantit istinskog kroničara ovog našeg podneblja. Ali, da ne bižimo u patetiku, nije mu to bilo u naravi, završimo baš onako kako bi sam volija.

Na kraju razgovora s jednom našom mladom zgodnom curom od pera, zaključio je:

- Ma je*beš novinara koji uspije osidit.
- Ali Vi ste skroz sijedi – reče mlada naivka.
- Baš zato.

Možda bi tako pisao Smoje da je živ...

*Donald Trump prisustvovao je
pogrebu pape Franje u Rimu.
Mnogi u Svijetu bi voljeli da
je bilo obrnuto.*

❖ Neki su ljudi kao krpelji, svakom uspjehu se uvuku pod kožu.

Možda bi tako pisao Smoje da je živ...

*Neki su ljudi zaista veliki
sretnici. Nakon što su im
dali umjetne diplome, sad
su im izmislili i umjetnu
inteligenciju.*

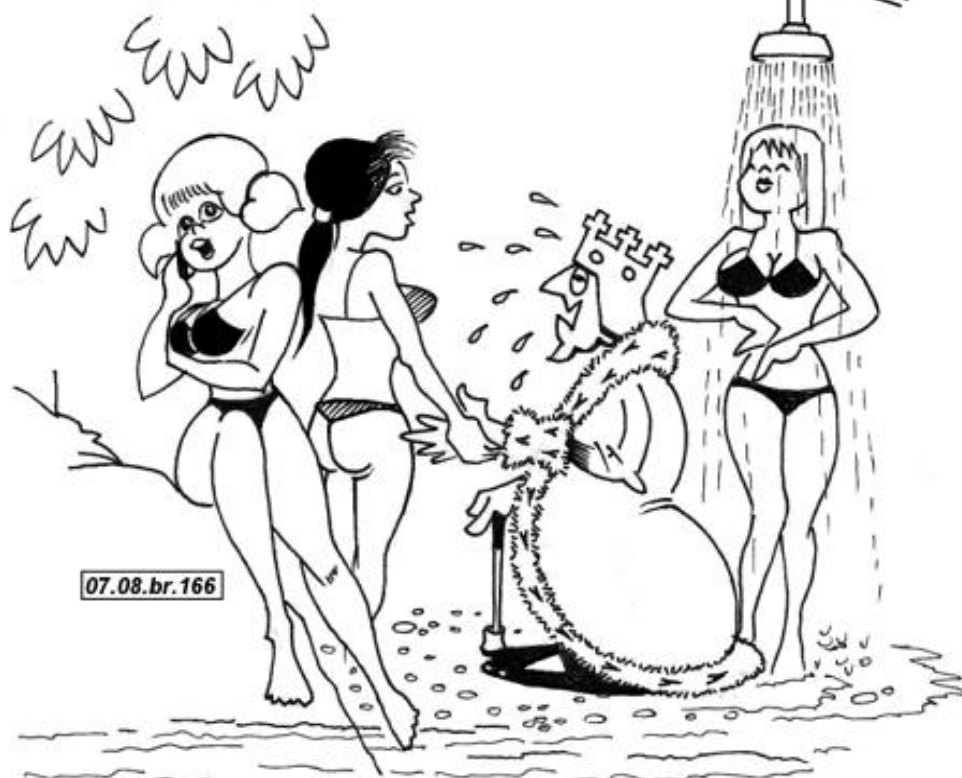

❖ Najbolje svoje mane skrivati prokazujući ih kod drugih.

Možda bi tako pisao Smoje da je živ...

*Napisa san „Naše malo misto”
i „Velo misto”, ali najviše bi
volija da san uspija napisat
„Njihovo velo misto”, makar
ga ne snimili za državnu TV.*

- Sklonite se u hlad, šjor Zvonko, vidim da vam je od sunca slabo.

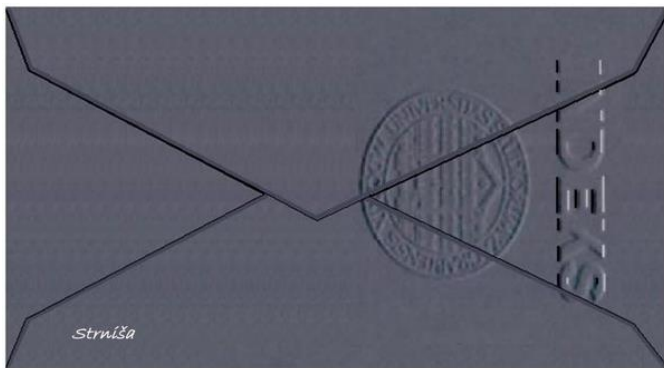
- Nije mala od vrućine, nego od blizine!

- ❖ Ne hvalim se svojim uspjesima kod žena. Svaka druga zna da lažem.
- ❖ Nekad se šlic otvarao zbog dva razloga, danas samo zbog jednog.

Vrijeme MITarenja

Ptice redovito mijenjaju perje odbacujući staro i formirajući novo. Ova fiziološki uvjetovana pojava zove se mitarenje.

Odvajkada i budući članovi vlade često mijenjaju stranke kako bi došli u priliku da se domognu „perja”. Samo, oni skupljaju i staro odbačeno i grabe novo „perje”. Ta pojava se se od

nedavno neslužbeno naziva MITarenje, ali, uzevši u obzir da se provodi reforma hrvatskoga nam jezika, nadam se da će vremenom zauzeti značajno mjesto.

Ustvari, vrijeme MITarenja je raznoliko, ovisno o vrsti, veličini, spolu, dobi ptice ili osobe, a potom i o zdravlju, uvjetima okoline i snazi zakonskih propisa.

MITarenje je sezonskog karaktera kod ptica i događa se najčešće dva puta godišnje. Postoji proljetno, popularno

nazvano „svadbeno presvlačenje” i jesensko, toplinsko, mimikrijsko MITarenje, koje je mnogo uočljivije.

Kod osoba, MITarenje traje kroz sva četiri godišnja doba, a najuočljivije je svake četvrte godine kad se u državi savija novo „gnijezdo”. Svojevremeno je jedna osoba propjevala namjeru MITarenja i, kao da je ptica, završila u krletci sa rešetkama. Otad se MITari uzduž i poprijeko Lijepe njihove a Drage naše, ali više nitko ništa ne priznaje, a i da priznaje, zavisi u čijem se gnijezdu grije.

MITarenje kod ptica nije bolest ali, osobe su u to vrijeme osjetljivije i podložnije lošim utjecajima okoline, što izaziva pomamu, pohlepu, zarazu, a u izbornim periodima čak i epidemiju. Zato je osobama (kućnim ljubimcima) stranke na vlasti potrebno u vrijeme MITarenja posvetiti puno veću pažnju. Primjerice, tada se ne bi smjele odgađati promjene u akademskom statusu, trebalo bi skratiti vrijeme zastare u sudskim postupcima koji su, kao fol, podignuti, ili stvarati propuh u dubokom džepu jame bezdanke i slično.

Organe javnog reda, USKOK-a i nasrtljivih medija, treba onemogućiti, kako bi za vrijeme MITarenja osobe imale što veći mir da se proces završi, da ne bude prekinut, jer nepotpuno MITarenje može kasnije rezultirati bolešću državnog sustava ili nemogućnošću dalje reprodukcije potomaka Madame de Pompadour.

Kod ptica nije potrebno pojačano hranjenje, jer kad pretjerano jedu to upravo potpomaže nastanak bolesti i umora - ptica u to vrijeme premalo leti da bi trošila višak kalorija.

Kod ljudi je obratno, jer se razlete na sve strane domaje - što zavisi od statusa. Potrebno ih je obilno hraniti (neke volovima s ražnja, neke pak desertom od talijanske *cassate*, zlatnih listića, irske kreme, manga i šampanjca *Dom Perignon*). Svakako ne treba zaboraviti na minerale i vitamine koji i inače moraju biti dodatkom hrani.

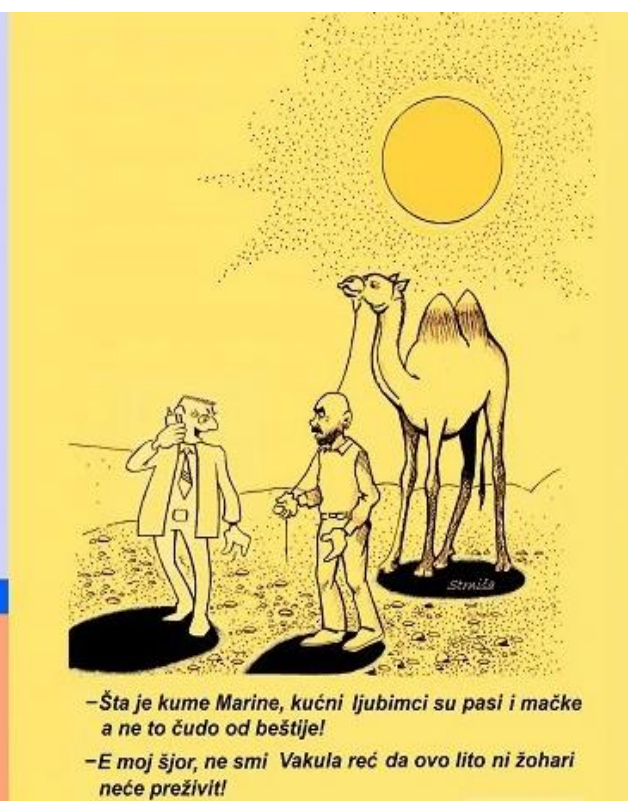
Sve se ovo odnosi na normalno, redovno mijenjanje perja kod ptica i sakupljanje „perja” - kod osoba.

- ❖ Koja je razlika između Picassa i Dalija. Picasso je bio lijevo, a Dali prigodno orijentiran.
- ❖ Postoji laž i istina. Obje su loše ako su izrečene u krivom trenutku a bogami, i u pravom.
- ❖ Gospoda danas mogu na obraze staviti maske i slaviti zahvaljujući onima koji su navukli maskirne hlače bez obzira hoće li zaglaviti!
- ❖ Nije važno ako si zaboravio što si sinoć večerao, ako znaš što ćeš sutra ručati.
- ❖ Ukopavajući svoj položaj, pokopao je vlastitu firmu, i dugom nekoliko tuđih.
- ❖ Ne pali mostove za sobom, ako nisi siguran da je bar jedan pred tobom.
- ❖ Ono što vrijedi samo meni neću, uspjeti prodati nikom drugom.

IZBORI

-Šta je kume Marine, kućni ljubimci su pas i mačka
a ne to čudo od beštije!
-E moj šjor, ne smi Vakula reć da ovo lito ni žohari
neće preživiti!

zastali zbog zauzetosti crtača meteokarikatura, Foto: Emil Strniša/HRT

ENIGMATIKA „BOŽIDAR VRANICKI“

Emil Strniša:
PREMETNUTI KARIKATURISTI

STIGO RENOIRE
naše karikature
nije zato ni čudno
što svi za njim jure.

GORAN BRIŠE
i mnogo se muči.
Jer crtati nije lako,
treba dosta da se uči.

KUD OVI PRSTIĆI
flomastere vode
poznata se lica
za tili čas rode.

SLOBODNA DALMACIJA

MOTRI „ČUNKE“,
snima ih u glavi
pa ih onda vješto
on na papir stavi.

MA, KOB DRUSTVA
sa njegove seksi strane
oslikava vjerno
vrline i mane.

O, EVO CILJA: VIC
naše mane da optuži,
ali nješto žive riječi
crtežom se vješto služi.

IMAM I TO: MOJ VRH
karikaturist mi reče,
kao da od toga vrha
nema, bogme, ništa preče.

Poznata je stvar da Dalmatinski galeb tako vješto u gustišu skriva svoja jaja da je moguće njihove djelove pronaći tek nakon 9 mjeseci i to najčešće u dalekoj nam Njemačkoj, Češkoj ili čak Skandinaviji!

esc

Svaka ti čast. Misliš i šutiš.
A šutiš jer misliš.

Kažu da je demokratski kada
dva gladna vuka i jedan mali
Zekolenski odlučuju što će za
večeru!

Naš djeda

Zvoni ponoć, kasna ura
Vidim sjenku kak' tetura
Lijevo, desno naglo stiže
Uz kraj puta sve je bliže.

Prvo jauk onda BUM!
Promašila sjenka drum.
Tada vidjeh i po mraku
Sjedu glavu u tom jarku.

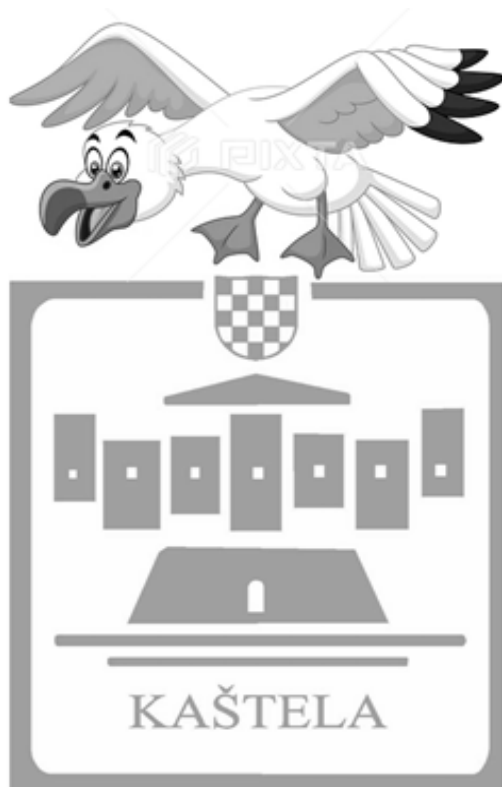
Bio djedi uzak put
Al' se smiješi, nije ljut.
U jarak je jadan pao
Baš mi ga je bilo žao.

Pa zbori:
„Načas me je snašla mladost
Zahvatila luda radost
Stare noge silno zaigrale
I u jarak same pale“.

Možda djeda ima pravo
Igrati je vrlo zdravo
Samo tamo pored druma
Leži prazna boca ruma.

Sedan dalmatinskih bisera

Kad sam bija mali pilić
Volija sam ja Štafilić
Prvi moji đlački snovi
Vezali su me za Novi.
Kad sam posta galeb - lovac
Zaveja me Kambelovac
Raširio krila muškić
Da zagrlji cijeli Lukšić
Al' sam sriću, fala - srcu
Ipak naša u Sućurcu.
Sad kad perje gre sa tice
Ja se sićan Gomilice
Na još puno slatkih stvari
Podsjeća me Kaštel Stari.
Zaokružim ovu sliku
Tromim letom ka Resniku
Ne poslušah – Drž' se sela!
Nema grada do Kaštela.

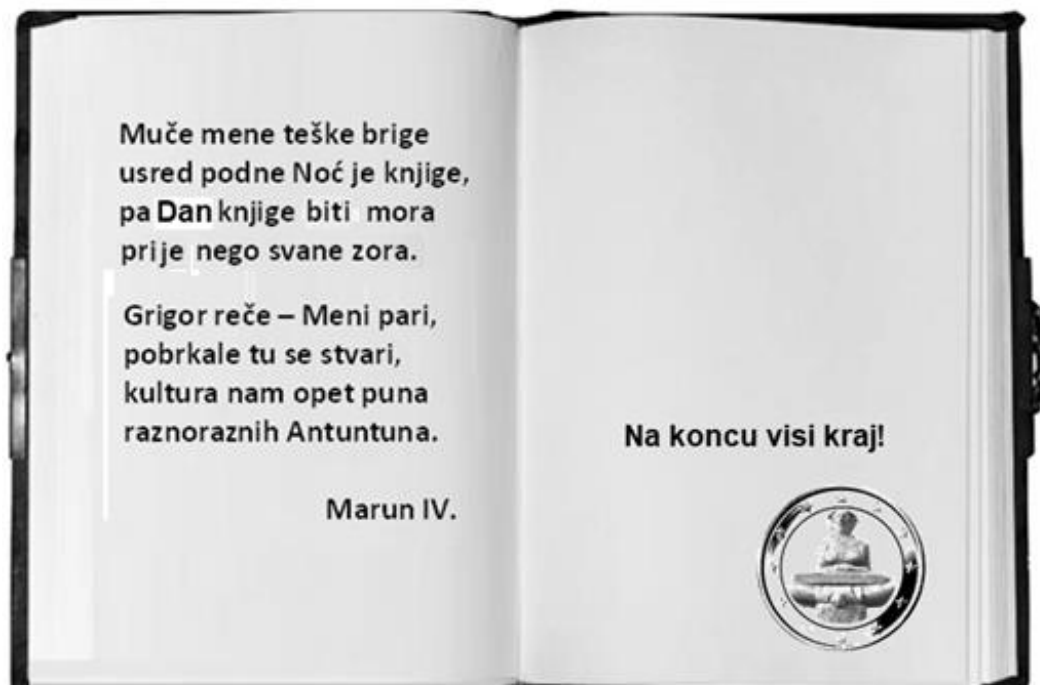

Henry Valentine Miller

Postojao je nekad amoralni diler
Imenom Henry Valentine Miller.
Godine jako davne, godine neke
Skriboman je punio biblioteke.
Rijetko ga spominjali, a puno čitali
Rakovu obratnicu pod jastuk skrivali.
Jarčevoj su zamijenili otvrdle korice
Naivnim kartonom Majine slikovnice
Pod klupom je bio meki Pleksus
U farmericama se nosio tvrdi Sexsus
Nesreća što ona Pisma Emilu jesu
Stigla na moju krivu adresu
Tako je nastala neprocjenjiva šteta
Jer nisu došla do Nobelova komiteta
Dal' zbog šale ili možda zbog vica
I članovima je on bio sexi početnica.

Nek' nam se javi tko ga čit'o nije
Da mu se publikum od srca nasmije.

Muče mene teške brige
usred podne Noć je knjige,
pa Dan knjige biti mora
prije nego svane zora.

Grigor reče – Meni pari,
pobrkale tu se stvari,
kultura nam opet puna
raznoraznih Antuntuna.

Marun IV.

Na koncu visi kraj!

Strada

ČOVJEK BRILJANTNOG TRNA

I tako to uvijek biva u zemlji Nedođiji, *Abstraktusu borealis* – sjevernoledenoj zamišljaonici, kako često sebi predočujem tu *kristalnu kocku vedrine* vječnotinovske provenijencije, tu Umjetnost kakvu nam ju je Bog podario da je provaljamo između smežuranih prstiju devedesetogodišnjeg japanskog slikara koji je, opisujući svoj umjetnički CV, zapravo, prošaptavajući ga, zagledan u *Auroru borealis* koja se mazno obmotavala oko njegove slikarske kičice, kazao kako će sve ono što on u ovoj svojoj dubokoživotnoj umjetničkoj istrošenosti naslika, ma bila to samo točka ili linija, biti čista umjetnost, za razliku od svih svojih prijašnjih *neborealijskih* faza u kojima je, npr., naslikao planinu Fuji, dodavajući joj, na slikarskom platnu, tri nadrealne nijanse svjetlosti koje će ona steći tek za koju milijardu umjetničko-neumjetničkih godina, to je ta, u mučnim, no božanskim fazama dotječuća, ali, Bogu i tipovima poput Strniše zahvaljući, još dugo neprotječuća zemlja/kolonija Nedođija kojoj ni mnogo slavniji Strnišin imenjak Cioran nije hrlio razulareno knjiški, vulgarno hiperproduksijski, prostodušno i prostodušmanski prema svima onima koji, poput Strniše, u sebi goje tog skromnog umjetničkog crva koji nikada i ne mora izmigoljiti iz neke od pora i porica Duha – one mogu zadovoljne i zadovoljene, s Tijelom i tim Duhom u neke onostranosti, kozmičke ili nekozmičke, kako se komu zgodi, ali uz bezuvjetan uvjet svog prethodnog zemaljsko-umjetničkog dokoličarenja u kom su se nadisali cementne prašine, kao što je to *čovjek briljantnog trna* – Emil Strniša, radio cijeloga svoga radnoga vijeka, ne jadajući se tom kozmosu koji je protjecao solinskom rijekom Jadro, ali mu, ipak, poput onog oronula japanskog slikara, sašaptavajući da mu barem dopusti u malom-malecnom tvorničkom listu imati svoj karikaturistički kutić, a iz te vječne rijeke mu je, mjehurasto se blistajući u svom kozmičkom nenadimanju, došao odgovor u vidu zvonastogipka glasa i neglasa, neutrniva i netrunjiva, i čovjek koji cijeloga svoga neprigibiva života hoda s nekoliko, s milijardu niskobudžetnih umjetničkih trnova, svome je ZVONKU, svom cioransko-netrpkom alter egu udahnuo novi život, svom aforističkom, esejističkom, pjesničkom, epigramskom egu – egu još uzvišenijih alteracija, svoje kompletno Nadahnuće, ali i svoju nenadanost da će mu ikada u životu trebati još nešto cjelovitije, borealnije, artistički tanahnije kao što je, npr., jedna objavljena knjiga.

I sada ga to njegovo Nadahnnuće gleda, mjerka, procjenjuje, propitkuje s korica prve mu objavljene knjige, u njegovoj životnoj dobi u kojoj nadahnuti i nenadahnuti sasvim normalno, potpuno redovito, apsolutno nesentimentalno za Strnišine rijeke nadstvarnih dijaloga, uz koje su se Nenadahnuti načupali janječeg pečenja, a Nadahnuti nisu znali niti to kako sići do nje a da se ne osmrade tim premasnim i presoljenim mesom, odlaze, sada ga to njegovo Nadahnuće, malo i s nekom dozicom osvemirene trpkosti i nepronsirane gorčine s andromedskih relacija u kojima bliješte neke druge umjetničke pravde, neke uzvišene i nijednoj rijeci (ma bila ona i kozmička kao što je rijeka Jadro) spoznate Nedođije, potiče na nove uzlete, na nove *zvonkofilije*, tu si ti, Emile, doma i, oprosti, u kakvoj si ti to prokletoj dobi a da nam ne možeš sići ćemo do Tvoje rijeke koja može biti i rijeka misli, i u mjehurićima vodenim, kontemplativnim, iskricama od vitaliteta, makar i

fikcionalnog, potražiti jednog novog ZVONKA, slugu Sveduha, Svepromicatelja, Sveznadara ironije, Svecinika na kraju krajeva, dotaknuti taj njegov kraljevski plašt k'o da dotičemo tvoju najplemenitiju misao i pregristi riječ Nedostojnika kao da u trenu tu moć posjedujemo:

Neka nespokojni budu spokojni, nepročišćeni pročišćeni, nesuglasni suglasni, ali i neka nedruštveni budu još nedruštveniji, jer sve je to stjecaj uvjeta da čovjek briljantnog trna – Emil Strniša, uz nas spokojne, uz nas čiste, uz nas suglasne, zazvoni svom Satiru – svome Zvonku i, već sada, počne razmišljati o onim nadrealnim bojama velebne japanske planine Fuji ili o nekoj, nama bližoj, Nedođiji koja se u njegovu slučaju DRUGA OBJAVLJENA KNJIGA zove, koju ne ćemo željkovati toliko dugo koliko je onaj stari japanski slikar čekao da bi u jednoj točki ili u jednoj liniji vidio svu svoju genijalnu umjetnost.

Nadam se da imamo ZVONKOVU riječ.

Zlatko Tomić

ZAHVALA

Moja je obveza da na ovom mjestu spomenem one osobe s kojima sam surađivao da bi veliki dio ovih pisanija i slikarija ugledao svjetlo dana, ako ga uopće ugleda: književnike -

Mladena Vukovića urednika u punom smislu riječi, koji je kao Sizif gurao mene i ovu knjigu do samog vrha, Zlatka Tomića - recenzenta i lektora osebujnog promišljanja, vođenog osjećajima za tekst, a analitikom za moje gramatičke i stilske greške, i Ivu Miju Andrića, koji o meni zbori kroz zajedničke zbornike i usput vrle čelnike i organizatore *Udruge hrvatskih aforista i humorista*, nezaobilaznog nam kolege Dražena Jergovića - urednika e-mjesečnika udruge, naslovljen s „Uh!Aha”, i njegovog

prozora u Svijet i iz Svijeta humora, neumornog Ivana Grahovca - urednika magazine *Apolon* (ne znam jesam li mu lijeva ili desna ruka), književnicu Mariju Juračić - osobu punu znanja i razumijevanja, osnivačicu i pokretačicu časopisa *Diskurs* za kulturu, umjetnost i društvene teme, te bloga *Očaravanje*, Dragutina Lončara - kolekcionara hrvatskog crtanog i pisanog humora, urednika *Potepuha*, uredništva *Međimurskih novina*, periodičnih magazina *Ričeta* i *Srake*, Nikolu Plečka - rečenog Nika Titanika, predsjednika i čelništvo *Hrvatskog društva karikaturista*, Sabahudina Hadžialića - svestranog urednika *MaxMinus magazina* i nadasve, već dugi, dugi niz godina, čelnike *Solinske kronike* - pok. Špira Žižića, Matijević Marka i Matijević Maria sa svojom vrijednom i efikasnom ekipom *Doma Zvonimir* „pod dirigentskom“ palicom maestra Tonća Čićerića. Normalno, i mnogih drugih koji me pohvaljuju i kritiziraju i u pravu su u oba slučaja.

Vraćajući se malo dublje u prošlost, moram spomenuti maestra Ljubu Stipišića, kojega sam vjerojatno iznevjerio, ali shvatio je on okolnosti, jer je i sam imao prepune ladice, čekajući izdavače, Ivana Glavinu - urednika mjesečnika naše bivše firme *Dalmacijacement*, koji je propuštao Mili Sašitrnu i puno škakljive teme i u ono vrijeme.

Tu je i Fejs, a tu i tamo su me admini znali upozoravati, brisati i blokirati. Nekad s razlogom, a nekad totalno bez veze. Ali, da nije bilo Cukija i Fejsa, vjerojatno ne bih napisao ni stoti dio onoga što je objavljeno ili ostalo u ladici. Istini za volju, u njegove puteve i stranputice uveo me Marko Ivić karikaturist, dizajner i otac solinskog i svjetskog festivala karikature: „Uđi u Fejs i otvorit će ti se jedan zadivljujući svijet karikature i humora!” - kratka i pametna poruka.

I na kraju... i uredništvo *Slobodne Dalmacije* koje me znalo nekad puno više spominjati, ali za to sam ja kriv.

Autor

KAZALO

<i>Napomena prije čitanja</i>	5
<i>1000 i nešto razbacanih aforizama i svega pomalo</i>	6
<i>Biti Pisac ili pisac</i>	7
<i>Fjodor Mihajlović Dostojevski</i>	9
<i>Bojkot</i>	13
<i>Mišja rupa</i>	16
<i>Ban Jelačić</i>	21
<i>Ovako je to nekad bilo</i>	25
<i>Seneca Lucije Anej Mlađi</i>	29
<i>Braća Krim – Vuk i osam janjadi</i>	30
<i>Kameleoni</i>	33
<i>Ego</i>	36
<i>Charles Bukowski II.</i>	43
<i>Ne Pušnik već Puškon</i>	55
<i>A kad Hajduk popuši s Pušnikom i nastavi pušiti s ostalima</i>	56
<i>James Joyce</i>	70
<i>Mark Twain</i>	72
<i>Kad Lucrezia muti jaja</i>	77
<i>Velike tajne malih majstora</i>	80
<i>Crno na bijelo</i>	84
<i>Doktor</i>	86
<i>Zola i kaljuža</i>	88
<i>Rene - smrznuti Descartes</i>	90
<i>John Milton – Shakespearov lijevi bočni</i>	92
<i>S maskenbala na Samoborskom fašniku</i>	95
<i>Porobljena Grčka dala je Rimu kulturu. I ovo je moglo biti, a nije</i>	97
<i>Bio jednom jedan veliki čovjek</i>	101
<i>Demokracija utopljena u budućoj demonokraciji</i>	103
<i>Balkan</i>	106
<i>Barun Stanisław Jerzy de Tuseh – Letz</i>	107
<i>Haiku poezija</i>	113
<i>Tin</i>	113
<i>Lažne izreke iz usta Maruna IV</i>	116
<i>Epigrami</i>	117
<i>Može, ali bez Pešte i paštete</i>	119
<i>Miljenko Smoje</i>	122
<i>Vrijeme MITarenja</i>	122
<i>Pjesmice</i>	127
<i>Čovjek briljantnog trna (Zlatko Tomić)</i>	129
<i>Zahvala</i>	131